

để trả lời một câu hỏi

ĐOÀN XUÂN THU

chuyện xứ mỹ của tôi

NGÔ ĐÌNH CHÂU

mê tín dị đoan

NGUYỄN SINH

phải đâu miền đất hứa!

LÊ KUNG ĐIỂM

tre

cao xuân huy

TƯỜNG NĂNG TIẾN

cấm tiktok

VŨ HIẾN

mây đen phủ bầu trời...

DU UYÊN

chút ân tình cũ

TRẦN THỊ NHẬT HƯNG

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Năm hàng tuần tại Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd., Garland, TX 75044

Điện thoại: 972-675-4383

Thực hiện

**Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đinh Yên Thảo**

Biên tập

**Nguyễn Xuân Thiệp
Trần Văn Cát**

Dịch thuật

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

Cố vấn pháp lý

Luật sư **Cao Quang Ánh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

Luật sư đại diện

Arthurine Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)

1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

Layout Director

Bảo Huân

Layout & Art Designers

**Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi**

Phụ trách kỹ thuật & website

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

Hoạ sĩ

**Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Nguyễn Thẩm**

Quảng cáo

Nancy - H. Oanh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trẻ?

Trẻ cần đại diện khắp nơi
trong và ngoài nước Mỹ.

Điều kiện dễ dàng, thoải mái.

Xin liên lạc:

972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)

email:dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trẻ đã có đại diện và đang phát hành
tại các thành phố, tiểu bang:

TRẺ DALLAS

Tel: 972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net
info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N Shiloh Rd,
Garland TX 75044

TRẺ NORTH CAROLINA

704.550-3103

TRẺ SOUTH CAROLINA

843.353-2288

TRẺ ALABAMA

205.277-6597

TRẺ TENNESSEE

901.300-2399

TRẺ BILOXI-MS

228.205-0337

TRẺ AUSTIN - SAN ANTONIO

Tel: 512-692-6172
210-858-6114
972-675-4383

Fax: 972-675-3764
Email: info@trenews.net

TRẺ HOUSTON

Tel: 281-978-4735
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 11210 Bellaire Blvd. #143
Houston, TX 77072

TRẺ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012
407-894-5111
407-897-1114
Fax: 407-894-6190
Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: 302 S. Graham Ave,
Orlando, FL 32803

TRẺ GEORGIA

Nguyễn Tân
Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.net
Địa chỉ: Tre Georgia Magazine
6000 Dawson Blvd, Suite F
Norcross GA 30093

TRẺ LOUISIANA

Tel: 504-324-2090/972-675-4383
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd
Garland, TX 75044

Với sự cộng tác của

■ Hoàng Đình Nam ■ Nguyễn Thị Thanh Dương ■ Hải Vân ■ Ngọc Linh
■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■ Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng
Tú (WA) ■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■
TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia Bảo ■ Lê
Minh Hải (CA) ■ Tường Năng Tiến (CA) ■ Trưng Dương ■ Tạ Phong Tấn
■ Thị Hạnh (NA-UY) ■ BS Trần Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh
Dũng ■ Dương Hùng ■ Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Hồ Đắc Vũ
(MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng Nga ■ Lương Thư Trung
■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn Xuân Thu (ÚC) ■ Trangđài Glassey-
Trảngguyễn (CA) ■ Lê Kung Diễm ■ Đào Duy Hoà (Úc) ■ Huỳnh Thực Vy
(VN) ■ Thanh Tú ■ Sean Bảo ■ Thái Bảo (FL) ■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■
Chiêu Ấn (Canada) ■ Việt Phương ■ Trần Vũ ■ Vũ Thị Thanh Mai ■ Ban
Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trang Nguyễn ■ Nguyễn
Hưng Quốc ■ Triệu Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam Sơn ■
Hạnh Việt ■ Gió Đông Nội ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Long ■ Phạm Thị
Hoài (Đức) ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■ Ngân Bình ■
Đào thị Thanh Tuyền ■ Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư ■ Ian
Bùi ■ Du Uyên ■ Cổ Ngự ■ Cẩm Giang ■ Lê Trung ■ Khánh Trường
■ Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo ■ Kim Loan (Canada) ■ Hải
Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn ■ Vương Mộng
Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■ Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô
Nguyễn Dũng (Đức) ■ Đặng Mai Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục
Thần Phong (VN) ■ Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Qué

LUU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gửi cho Trẻ, và nội dung không nhất thiết thể hiện quan điểm của TRẺ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos. Contents reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)

Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.

Mọi thay đổi về quảng cáo những trang bên trong xin gọi trước ngày Chủ Nhật, phần giấy láng (glossy) xin gọi trước một tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.

Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trẻ.

mục lục

4	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG	Như Sao	Dòng chữ trên tường
5	Y TẾ & ĐỜI SỐNG	Triệu Minh	Trị cảm, cúm
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN	Vũ Hiến	Cấm Tiktok
9		Mộc Mạc	Chuyện ven đường
10	THẾ GIỚI CỦA DẾ MÈN	Trần Lý Lê	Ngộ độc thực phẩm
12		Trần Hoàng Vy	Ca sĩ Thanh Thúy
14	BÊN LỀ THỂ THAO	Trẻ Sưu Tầm	Đệ nhất mỹ nhân trong làng bóng chuyền
16	BÊN TÁCH CÀ PHÊ	Tim Nguyễn	Cái chuông gió
18	MỤC THUẾ VỤ	Nguyễn Đài Thi	
20		Gió Vivu	Những điều lý thú của tháng Ba
21	Kiến thức phổ thông	Phượng Nghi	Nơi thờ phượng
23	Miếng nhà quan	Bánh Bèo	
24	Duyên Sài Gòn	Du Uyên	Mây đen phủ bầu trời...
27	THƯ TÍN	Trẻ	
28	GIAO TIẾP	Minh Hải	Sinh hoạt trong gia đình
29	TRANG PHỤ NỮ	Tiêu Huyền	Tám chuyện
30		Nguyễn Thanh Bình	Hoài cổ đầu Xuân
33	BẠN CÓ BIẾT	Hoàng Vũ	Những nghề “lạ”
34	TRUYỆN NGẮN	Hồ Đắc Vũ	Arkhom
38		Tạ Phong Tần	Tương lai TikTok có bị cấm ở Hoa Kỳ?
41	LUẬT DI TRÚ	Lê Minh Hải	Hồ sơ di trú tổn động giảm
42	SOMETHING & ANYTHING	Ian Bùi	Nghệ sĩ Chí Tâm
45	MÈO VẬT	Hoàng Hương	Hàng rào gỗ
46	PHÓNG SỰ	Lê Kung Diễm	Phái đầu miền đất hứa!
49	Kiến thức phổ thông	Phượng Nghi	Nơi thờ phượng
50	THỜI TRANG	Diệu Cô Nường	Mặc giấu bụng
52	TRANG THƠ	Ngu Yên	
56	PHIẾM	Đoàn Xuân Thu	Để trả lời một câu hỏi
58	FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ	Du Face	
59	Ơ RÊ KÀ	Trẻ	Cục sắt 2,000 năm
60	VIỆT NAM NGÀY CŨ	Trang Nguyễn	Chuyện đờn roi
63	BIẾM HỌA	Trẻ	
64	THẾ GIỚI QUANH TA	Dương Hùng	Tháng Ramadan
65	NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT	Bảo Sơn	Chứng rụng tóc ở phụ nữ
66		Đào Duy Hòa	Hương sắc gia vị
69	SỔ TAY KHÁCH HÀNG	Hạnh Việt	Vỏ xe hơi
70	CÁI NHÀ CỦA TA	Thiên Hương	Tân trang nhà cửa
72	SẢN PHẨM MỚI	Bảo Sơn	
73	CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT	Trẻ sưu tầm	
74		Tiểu Lục Thần Phong	Lướt qua “Hành Trình Phù Sa”
77	TRONG HẦM RƯỢU	Trần Vú	Con gấu ngựa
80		Ngô Đình Châu	Chuyện xứ Mỹ của tôi
86	TÀI LIỆU VĂN HỌC	Nguyễn & Bạn Hữu	Nhà văn và người lính Cao Xuân Huy
90	PHÓNG SỰ VIỆT NAM	Nguyễn Sinh	Mê tín dị đoan
94	TRUYỆN NGẮN	Trần Thị Nhật Hưng	Chút ân tình cũ
98	MỖI TUẦN 1 CON SỐ	Trẻ sưu tầm	
100	ĐỌC BÁO VIỆT NAM	B.Tuyền	
104	SỔ TAY THƯƠNG DẪN	Tướng Năng Tiến	Cao Xuân Huy
109	CÂU LẠC BỘ TIỂU LÂM	Trẻ cười	

Không gì cảm động bằng dòng chữ nguệch ngoạc của một cậu bé ghi trên tường “Con yêu Mẹ”. Nó khiến người mẹ đang tức giận khi đọc thấy phải rơi nước mắt. Hàng chữ đơn sơ đó được trân trọng giữ gìn cho mãi tới sau này. Xin mời các bạn theo dõi câu chuyện.

NS

BẢO HUÂN

Dòng chữ trên tường

NHƯ SAO

Người mẹ mệt mỏi trở về nhà từ cửa hàng, kéo lê túi hàng trên sàn bếp. Đang chờ bà là đứa con trai 8 tuổi, lo lắng kể lại những gì mà em nó đã làm ở nhà: “*Lúc con đang chơi ngoài sân còn bố đang gọi điện thoại thì John lấy bút chì màu viết lên tường, lên chính tờ giấy dán tường mới mà mẹ dán trong phòng làm việc ấy! Con đã nói với nó là mẹ sẽ bực mình lắm đấy!*”

Người mẹ kêu trời than thở rồi nuối lòng mày: “*Bây giờ nó đâu?*” Thế rồi bà bỏ hết hàng họ ở đó, sải bước vào phòng của đứa con trai nhỏ, nơi nó đang trốn. Bà gọi cả tên họ của đứa bé - mà ở các nước phương Tây, khi gọi cả tên lẫn họ là thường thể hiện sự tức giận. Khi bà bước vào phòng, đứa bé run lên vì sợ, nó biết sắp có chuyện gì ghê gớm lắm! Trong 10 phút, người mẹ liên hồi la mắng con mình, bà nói cho biết bà đã phải tiết kiệm thế nào và tờ giấy dán tường đắt ra làm sao.

Sau khi rên rỉ về những việc phải làm để sửa lại tờ giấy, người mẹ kết tội đứa con là thiếu quan tâm đến người khác. Càng mắng mỏ con, bà thấy càng bực mình, cuối cùng bà ra khỏi phòng con, cảm thấy cái đèn phát điên.

Người mẹ chạy vào phòng làm việc để nhìn rõ chứng tích gây ra nỗi sầu khổ và lo lắng của mình. Nhưng khi nhìn bức tường, bà bỗng bàng hoàng xúc động và nước mắt tuôn rơi. Những gì đọc được trên bức tường như một mũi tên xuyên

qua tâm hồn người mẹ. Dòng chữ “*Con yêu mẹ*” (*I love you, Mom*) được viên bằng cả trái tim của cậu con trai!

Và giờ đây năm tháng qua đi, tờ giấy dán tường vẫn ở đó, y như lúc người mẹ nhìn thấy, với một cái khung ảnh rỗng treo để bao bọc lấy nó. Đó là một sự nhắc nhở đối với người mẹ, và với tất cả mọi người:

Hãy bỏ một chút thời gian để đọc những dòng chữ viết trên tường!

NS

(THEO CHICKEN SOUP FOR THE SOUL)

TRIỆU MINH

Các bệnh nhiễm trùng như cảm lạnh và cúm chắc làm bạn khổ sở. Những biện pháp nào có thể giúp bạn cảm thấy dễ chịu hơn và nhanh hơn? Một số loại thuốc không cần toa từng sử dụng khi bạn còn trẻ, bây giờ có thể ít hữu ích hoặc ít phù hợp. Dưới đây là đôi điều về những loại thuốc và biện pháp điều trị tại nhà có thể giúp giảm bớt các triệu chứng - cộng với thời điểm nên cân nhắc sử dụng thuốc theo toa và những chất thuốc nào không nên uống chung.

Trị cảm, cúm

2 KỶ - KỶ 2

Thuốc không toa

Mặc dù không có phương pháp điều trị nào phù hợp với mọi người, nhưng nên có sẵn những thứ sau:

ACETAMINOPHEN - Giúp giảm sốt, đau đầu và đau cơ. Hầu hết người lớn tuổi dùng tới 3,000 mg mỗi ngày là an toàn.

NƯỚC MUỐI RỬA MŨI - An toàn và có tác dụng tốt trong việc đẩy chất nhầy ra khỏi khoang mũi. Có thể sử dụng vài lần trong ngày.

THUỐC XỊT MŨI - Nếu rửa nước muối không hiệu quả, có thể dùng thuốc thông mũi như oxymetazoline (Afrin và generic), nhưng chỉ trong vài ngày. Sau hơn 72 giờ, những thứ này có thể gây tắc nghẽn trở lại vì chúng ảnh hưởng đến các hoạt động của mạch máu. Cần tham khảo trước với bác sĩ nếu bạn mắc các bệnh liên quan đến tim.

THUỐC LONG ĐỒM - Guaifenesin (Mucinex và generic) làm loãng chất nhầy và giúp ho ra dễ dàng hơn. Uống nhiều nước cũng có thể có tác dụng tương tự.

KẸO HO - Có thể giúp giảm đau họng và hết cơn ho khan. Các thành phần kết thúc bằng "caine" (như benzocaine) tạm thời gây tê cổ họng.

Cẩn trọng khi dùng

Người lớn tuổi nên tránh hoặc thận trọng với một số thành phần thường thấy trong thuốc kết hợp trị ho và cảm lạnh. Thuốc kết hợp cũng có thể chứa acetaminophen, nên nếu đã dùng riêng acetaminophen mà lại thêm một loại thuốc đa thành phần khác, thì bạn có thể dùng quá nhiều.

PSEUDOEPHEDRINE VÀ PHENYLEPHRINE - Những loại thuốc thông mũi này không nên dùng nơi người lớn tuổi vì có thể làm tăng nhịp tim và huyết áp.

DIPHENHYDRAMINE - Thuốc kháng histamine này (Benadryl và thuốc generic) thường có tác dụng giúp giảm hắt hơi và sổ mũi, nhưng có thể gây ra tác dụng phụ như chóng mặt và buồn ngủ.

DEXTROMETHORPHAN - Chóng mặt và lú lẫn thường thấy ở những người lớn tuổi sử dụng thuốc giảm ho này (có trong Delsym, Robitussin và các sản phẩm khác).

THUỐC CHỐNG VIÊM KHÔNG STEROID - Ibuprofen (Advil, Motrin và generic) và naproxen (Aleve và generic) có thể giảm đau và sốt nhưng có nguy cơ xuất huyết bao tử/ruột cao hơn nơi người lớn tuổi.

Cấm TikTok

Hiếm khi người ta thấy hai đảng đối lập ở tại quốc hội cùng đồng ý với nhau về một vấn đề nào đó. Vậy mà hôm thứ Tư 13/3 vừa qua, Hạ viện đã thông qua một dự luật với số phiếu bầu áp đảo 352-65 buộc TikTok phải cắt đứt liên hệ với công ty mẹ là ByteDance ở Trung Quốc hoặc phải đối diện với lệnh cấm ở Hoa Kỳ. Dự luật này vẫn cần phải được Thượng viện chấp thuận và chưa rõ có thành công hay không

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

TikTok nói rằng dự luật trên nếu được đem ra áp dụng sẽ đóng cửa diễn đàn này ở Hoa Kỳ. Lời tuyên bố trên thực ra không đúng. TikTok có 2 lựa chọn, hoặc là bán cho một công ty khác hoặc mất quyền hoạt động ở Hoa Kỳ. Ủy ban Đầu tư Ngoại quốc tại quốc hội cũng đã từng đưa ra tối hậu thư tương tự cho Grindr, một ứng dụng hẹn hò của người đồng tính do một công ty Trung Quốc

làm chủ, vào năm 2019. Cuối cùng, Grindr đã chọn giải pháp bán ứng dụng này.

Rủi ro an ninh

Quốc hội Hoa Kỳ trong mấy năm qua đã nhiều lần tranh luận về việc làm thế nào có thể giảm thiểu những rủi ro an ninh quốc gia về quyền sở hữu của công ty Trung Quốc đối với TikTok vốn ngày càng có nhiều người sử dụng. Hiện nay có khoảng 170 triệu người Mỹ sử dụng

TikTok và ứng dụng này là nguồn cung cấp tin tức và tìm kiếm thông tin hàng đầu của những người trẻ.

Năm 2020, cựu Tổng thống Donald Trump đòi ByteDance phải bán TikTok, nhưng lệnh hành pháp của ông đã bị chặn tại tòa án, một phần là vì tổng thống không có thẩm quyền pháp lý như Quốc hội. Dự luật lần này được bảo trợ bởi 2 dân biểu

Mike Gallagher (Cộng hòa Wisconsin) và Raja Krishnamoorthi (Dân chủ Illinois) vừa được thông qua tại Hạ viện là nhằm mục đích vượt qua được trở ngại pháp lý nói trên.

Cấm TikTok hoạt động được xem như là biện pháp cuối cùng, mặc dù ByteDance đưa ra nhiều lý do nhưng vẫn không đủ thuyết phục về sự minh bạch của họ. Hàng loạt bằng chứng cho thấy chính quyền Trung Quốc có thể sử dụng diễn đàn này cho các chiến dịch gián điệp trên mạng ảo và gây ảnh hưởng chính trị ở Hoa Kỳ đặc biệt là cuộc bầu cử TT Mỹ vào Tháng 11 sắp tới.

TikTok tự kiểm duyệt

Nhiều bản phúc trình chỉ ra cho thấy những

video đăng trên diễn đàn có nội dung về cường bức lao động đối với người Duy Ngô Nhĩ ở tỉnh Tân Cương, về vụ thảm sát tại quảng trường Thiên An Môn, về các cuộc biểu tình ở Hồng Kông, Tây Tạng và các nội dung nhạy cảm về chính trị khác ở Trung Quốc đều bị chặn trên TikTok. Một nghiên cứu vào Tháng 12 của Viện Nghiên cứu Lây truyền Mạng (NCRI) tìm thấy sự khác biệt đáng kể giữa các đề tài hashtag đăng trên Instagram và TikTok. Ứng dụng TikTok cũng đã khuếch đại một số nội dung khiến có thể tạo ra mối bất hòa ở người Mỹ. Các video ủng hộ Hamas có xu hướng được coi nhiều hơn các video ủng hộ Israel. Các video quảng bá về “bức thư gửi nước Mỹ” năm 2002 của Osama bin

Laden lan truyền rộng rãi trên TikTok vào mùa thu năm ngoái.

Phản ứng của TikTok trước những cáo buộc cho rằng thuật toán (algorithm) của họ bị chính phủ Trung Quốc kiểm soát? Vào tháng 1, TikTok hạn chế quyền truy cập của các nhà nghiên cứu vào các dữ liệu hashtag của họ khiến cho việc nghiên cứu trở nên khó khăn hơn.

Mặc dù vậy, cho đến nay TikTok vẫn không thể giải thích tại sao những video có nội dung gây chia rẽ ở Mỹ lại được lan truyền rộng rãi, trong khi những video có nội dung nhạy cảm đối với đảng cộng sản Trung Quốc thì lại rất ít người xem. TikTok tìm cách đánh tan mối lo ngại về ông chủ đứng đằng sau họ, tức đảng cộng

sản Trung Quốc, bằng một dự án có tên Project Texas, là nơi lưu trữ các dữ liệu của người sử dụng TikTok ở Mỹ trên máy chủ của công ty Oracle và cho phép công ty nhu liệu này của Hoa Kỳ được quyền truy cập vào hệ thống thuật toán của họ.

Kiểm soát từ Trung Quốc

Tuy nhiên, thuật toán của TikTok vẫn được kiểm soát bởi các kỹ sư ByteDance ở Trung Quốc. Theo một bản tin hồi tháng 1 cho biết, trong khuôn khổ nội bộ, các giám đốc điều hành của TikTok nói rằng đôi khi họ cần chia sẻ các dữ liệu của người sử dụng ở Hoa Kỳ với ByteDance để huấn luyện cho các thuật toán và loại bỏ những nội dung có vấn đề ra khỏi trang mạng của họ. Vậy, những nội dung có vấn đề là gì? Các cuộc biểu tình đòi dân chủ ở Hồng Kông ư? Hay việc đàn áp và bỏ tù người Duy Ngô Nhĩ?

Rủi ro an ninh quan trọng khác liên quan đến TikTok là hoạt động gián điệp trên mạng ảo. Ứng dụng này thu thập các thông tin nhạy cảm của người sử dụng ở Mỹ, chẳng hạn những đề tài mà họ tìm kiếm, những

Dự luật được thông qua tại Hạ viện với số phiếu 352-65 - ZUMAPRESS

trang mạng họ truy cập và những địa điểm mà họ lui tới. Các dữ liệu này có thể và sẽ được chuyển về Trung Quốc. Trong một đoạn ghi âm nội bộ bị rò rỉ do cơ quan truyền thông BuzzFeed đưa tin, một giới chức điều hành của TikTok nói rằng, “Tất cả mọi dữ liệu đều xem được ở Trung Quốc.”

Nhân viên của ByteDance đã từng cố truy tìm những ai đã rò rỉ thông tin nội bộ bằng cách theo dõi các nhà báo Mỹ. Sau khi vụ theo dõi này bị phát giác, ByteDance đã đổ lỗi cho rằng đây là “hành vi sai trái của một số cá nhân” không còn làm việc với công ty. Nhưng điều này không có nghĩa là trong tương lai ByteDance sẽ không làm theo lệnh của Bắc Kinh là theo dõi người sử dụng TikTok ở Mỹ.

Đối với ông Tập Cận Bình, không có lần ranh phân biệt giữa chính phủ và các công ty tư nhân. ByteDance tuyển dụng hàng trăm nhân viên trước đây từng làm việc tại các cơ quan truyền thông nhà nước. Một cựu giám đốc kỹ thuật tại trụ sở của ByteDance ở Hoa Kỳ đã cáo buộc rằng đảng cộng sản Trung Quốc “có đặt một văn phòng hoặc một đơn vị đặc biệt” ngay trong công ty mà đôi khi được gọi là ‘Ủy ban’.

Cựu Tổng thống Donald Trump từng theo đuổi lệnh cấm TikTok. REUTERS

Kiểm soát an ninh quốc gia

Luật pháp Trung Quốc đòi hỏi ByteDance phải tuân thủ các yêu cầu của Bắc Kinh trong việc giám sát người sử dụng. Đây là lý do tại sao không có giải pháp nào khác để giảm thiểu rủi ro về an ninh liên quan đến TikTok ngoài việc buộc họ phải bán cho một công ty khác không thuộc Trung Quốc.

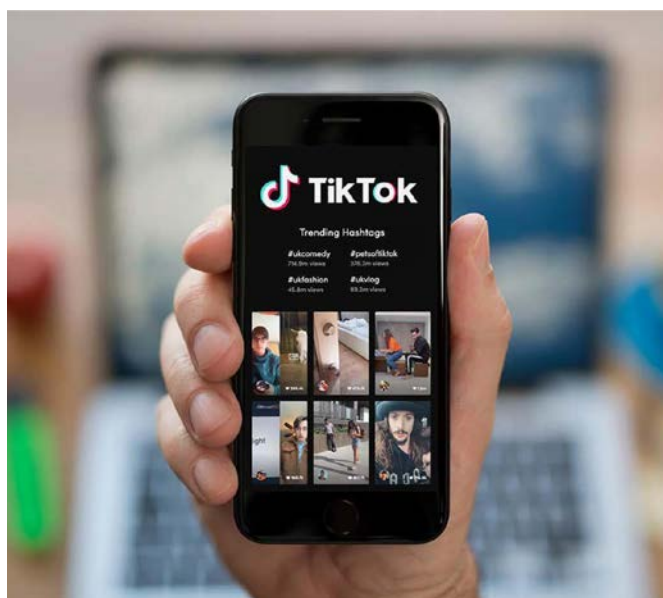
Ở đây, dự luật này của Hạ viện không nhắm tới việc hạn chế các quyền được ghi trong Tu chính án thứ nhất mà chỉ nhắm tới việc kiểm soát an ninh quốc gia. Hơn nữa, luật pháp của Hoa Kỳ cũng có điều khoản hạn chế quyền sở hữu của ngoại quốc đối với các đài phát sóng.

Trung Quốc trước đây đã từng ngăn chặn các công ty truyền thông

xã hội của Hoa Kỳ nếu các công ty này không tuân thủ chế độ kiểm duyệt của họ. Kết quả là chỉ một thời gian ngắn sau, những trang mạng như YouTube, Facebook và Twitter (hiện nay là X) đã phải ngưng hoạt động ở Trung Quốc. Dự luật của Hạ viện chỉ nhằm ngăn cản Bắc Kinh áp dụng các biện pháp kiểm soát và giám sát ngôn luận chính trị của họ ở Hoa Kỳ.

Dự luật của Hạ viện đang nằm trong tay của Thượng viện để chờ được thông qua. Tổng thống Joe Biden cho biết ông sẽ ký thành luật một khi được thông qua ở cả hai viện.

VH

TikTok trên màn hình điện thoại - ALAMY STOCK

BẢO HUÂN

Chuyện ven đường

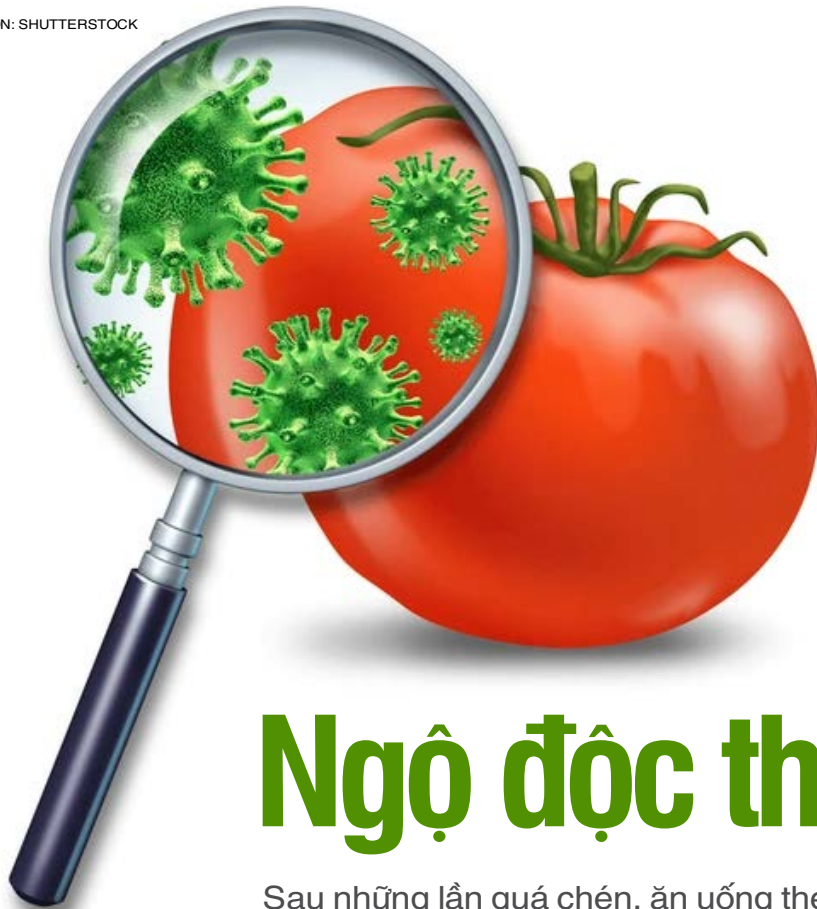
MỘC MAC

Một du khách nhìn thấy một cụ bà đang đứng bên bờ một dòng suối lênh láng nước sau một trận mưa lớn. Trông bà có vẻ rất lo lắng và bất đắc dĩ phải băng qua nó. Người khách du lịch tiến lại gần và hỏi bà lão: Bà ơi, bà có muốn con công bà vượt suối không?

Bà lão rất ngạc nhiên và lẳng lặng gật đầu đồng ý. Anh công bà băng qua suối và anh dần đuối sức. Sau khi sang bờ bên kia, bà lão xua xua tay cho có lệ rồi vội vàng vàng rời đi mà không nói lời cảm ơn nào. Vị du khách đang rã rời vì đuối sức kia có chút hối tiếc vì giúp đỡ bà lão ấy. Anh không mong cầu bà báo đáp, nhưng nghĩ rằng chí ít thì bà cũng nên nói với anh đôi lời bày tỏ sự cảm kích.

Vài giờ sau, du khách này lết khỏi khu suối, băng tới vùng núi. Đó là một hành trình đầy gian nan với anh, chân của anh bị côn trùng cắn sưng bự. Trên đường đi, có một thanh niên chạy theo anh, vừa thở vừa nói: "Cảm ơn anh đã giúp bà tôi. Bà nghĩ anh sẽ cần những thứ này và muốn tôi mang chúng đến cho anh."

Cậu ấy lấy ra một ít thức ăn và thuốc men trong túi ra, chỉ vào con lừa sau lưng và giao nó cho vị du khách tốt bụng. Vị du khách không ngừng nói cảm ơn anh thanh niên. Sau đó người thanh niên này nói tiếp: "Bà của tôi không nói được, cho nên bà muốn tôi thay mặt bà cảm ơn anh!"

Ngộ độc thực phẩm

Sau những lần quá chén, ăn uống theo sở thích trong những ngày lễ tết, không ít người bị ngộ độc, nói chung chung là “food poisoning”.

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL

Ngộ độc vì thức uống thông thường nhất là rượu, người ta “say” tùy theo mức độ nặng nhẹ. Nặng thì hôn mê, nhẹ thì bất tỉnh hoặc các phản ứng khác như ói mửa, mất tri thức ... cho đến khi “đã rượu” nghĩa là cồn và các chất biến hóa từ cồn đã được cơ thể thải lọc rồi đào thải qua gan và thận. Ngộ độc vì các thức uống khác như nước tăng [năng lực], power drink, chứa lượng caffeine rất cao; phản ứng chính là tim đập nhanh, chóng mặt, hồi hộp, buồn nôn... Ngộ độc vì thức ăn phức

tạp hơn, ngộ độc vì nhiễm trùng từ vi sinh (như E. coli, Pseudomonas, rotavirus ...) gây ói mửa, tiêu chảy dẫn đến khô nước ... trầm trọng hơn thì tử vong. Ngộ độc vì dị ứng với thức ăn cũng gây ói mửa, tiêu chảy... cho đến khi cơ thể đào thải hết các độc tố ấy.

Những gì xảy ra khi ngộ độc?

Khi thức ăn, uống bị ô nhiễm, thường do nhiễm vi sinh. Khi gặp môi trường thích hợp như ẩm ướt, ấm áp, vi sinh (vi khuẩn, độc tố từ vi khuẩn, siêu vi [virus], nấm mốc ...) sinh sản rất nhanh. Khi thực phẩm

đặt trong môi trường ở nhiệt độ 40-140 độ F trong nhiều giờ và gần bên các thức ăn còn sống hoặc nấu chưa chín, vi khuẩn như E. coli, Staphylococcus aureus và salmonella tăng trưởng nhanh chóng, chỉ cần khoảng 20 phút là có thể sinh con để cháu gấp đôi số lượng ban đầu.

Theo CDC, khoảng 20% cư dân Hoa Kỳ bị ngộ độc thực phẩm hàng năm, thông thường nhất là do norovirus, salmonella, Clostridium perfringens, campylobacter và Staphylococcus aureus. Tùy theo loại vi sinh, triệu chứng ngộ độc xuất

hiện từ vài giờ đến 1-2 ngày sau khi ăn uống thức ăn nhiễm độc.

Staphylococcus aureus tạo ra độc tố nên triệu chứng xuất hiện khá nhanh, từ 30 phút đến 8 tiếng, người bệnh bị đau bụng, buồn nôn và ói mửa. Các triệu chứng này thuyên giảm sau 24 giờ trong khi chúng tiêu chảy có thể kéo dài đến 2 tuần lễ. Các triệu chứng trầm trọng sẽ tiết giảm nhanh chóng trong khi các triệu chứng nhẹ lại kéo dài nhiều ngày.

Cơ thể cần bao lâu để hồi phục sau khi ngộ độc?

Tùy theo loại và lượng độc chất đem vào cơ thể. Khi ngộ độc vì nhiễm trùng thì thời gian ủ bệnh của loại vi sinh ấy là yếu tố chính cho sự hồi phục, từ 24 tiếng đến cả tuần lễ và từ khả năng

Vài triệu chứng khi bị ngộ độc thực phẩm.

“tự chữa” đến sự cần thiết của kháng sinh, đôi khi chữa trị tại bệnh viện.

Hầu hết các cơn ngộ độc [thực phẩm] đều nhẹ, cơ thể tự hồi phục sau vài ngày ói mửa, tiêu chảy (chữ của ông bà mình là “miệng nôn tròn tháo”?). Dù khó lòng đoán biết thời gian hồi phục nhưng ta có thể tự giúp qua vài việc làm sau đây:

- Tránh khô nước bằng cách uống nước chứa nhiều chất điện giải (electrolytes) ít đường (low sugar), nước uống càng nhiều đường, càng gây tiêu chảy. Ngoài nước lọc, nên dùng nước trái cây pha loãng, nước súp.

Riêng với trẻ em, ta nên dùng các loại nước uống chứa chất điện giải pha sẵn như Pedialyte.

- Tránh thức ăn thường ngày trong 24 tiếng, nhất là khi đang ói mửa, để bộ phận tiêu hóa được nghỉ ngơi và hồi phục sau khi nhiễm độc.

- Ta có thể dùng các loại thuốc chống tiêu chảy bán tự do như bismuth subsalicylate (Kaopectate và Pepto-Bismol) hoặc loperamide (Imodium).

- Sau 24 tiếng, có thể bắt đầu ăn uống các thức ăn “nhẹ” (không gia vị ngoài muối) chứa nhiều tinh bột như chuối, cơm, táo nghiền nát (applesauce) và bánh mì hoặc bánh lát như cracker.

- Khi bị ói mửa, nên tránh những món ăn nhiều gia vị, sữa, các loại rau, hạt tảo hơi (bắp cải, broccoli ...) và nhiều chất xơ gây đầy hơi.

Khi nào thì cần gặp bác sĩ?

- Người trong tuổi vàng (65+) và yếu đề kháng (bị bệnh mãn tính như tiểu đường, dùng steroids chống viêm ...) nên gặp bác sĩ khi ngộ độc để chữa trị kịp thời.

- Khi triệu chứng ngộ độc kéo dài cả tuần lễ.

- Khi bị chóng mặt hoặc tiêu chảy ra máu.

Chữa trị triệu chứng khô nước, mất chất điện giải bằng việc truyền nước biển qua tĩnh mạch (intravenous fluid) tại phòng cấp cứu hoặc các clinic.

Types of Food Poisoning

Food poisoning comes from many sources, including bacteria, viruses, and fungi.

Listeria fresh milk, unwashed produce	E. coli fecal contamination	Campylobacter undercooking, unhygienic kitchen	Salmonella undercooking, poor hygiene
Staphylococcus unrefrigerated food	Ciguatera coral algae toxin	Shigella human waste contamination	Botulism damaged cans

SCIENCENOTES.ORG

TLL

Ca sĩ **Thanh Thúy**

TRẦN HOÀNG VY
KATY, TX

Không thuộc tốp nhan sắc trong “Tứ Đại mỹ nhân” của Sài Gòn xưa, nhưng bà là một trong 10 ca sĩ ảnh hưởng lớn trong nền Tân nhạc Việt Nam trước năm 1975 và được mệnh danh là “Nữ hoàng” trong thể điệu Bolero và Rumba- Bolero. Bà cũng là người sở hữu nhiều biệt danh như “Tiếng hát khói sương”, “Tiếng hát Liêu trai”, “Tiếng hát lúc 0 giờ”, “Tiếng sầu ru khuya” v.v.

Ca sĩ Thanh Thúy, với họ tên là Nguyễn Thị Thanh Thúy, sinh ngày 02 tháng 12 năm 1943 tại Huế, trong một gia đình có 5 chị em. Năm 1964, bà kết hôn với tài tử Ôn Văn Tài, là một Sĩ quan Không quân của quân Lực VNCH.

Ca sĩ Thanh Thúy nổi tiếng với những bản nhạc tiên chiến bất hủ như “*Giọt mưa thu*”, “*Con thuyền không bến*” của nhạc sĩ Đặng Thế Phong, đến “*Đêm đông*” của Nguyễn Văn Thương, “*Tàn tác*” của Tu My ... rồi “*Tiếng còi trong sương đêm*” của Lê Trực, “*Thuyền viễn xứ*” của Phạm Duy. Bà cũng là người đầu tiên hát ca khúc “*Uớt mi*” một sáng tác đầu tay của nhạc sĩ Trịnh Công Sơn.

Thanh Thúy bắt đầu đi hát từ năm 15 tuổi (1958). Năm 1962 ca sĩ Thanh Thúy đã được bầu chọn danh hiệu “*Hoa hậu Nghệ sĩ*”, năm 1964 với nhạc phẩm “*Chuyến tàu hoàng hôn*” đã khắc sâu tên tuổi và tài nghệ của Thanh Thúy trong lòng thính giả mộ điệu ở miền Nam. Năm 1970, Thanh Thúy đoạt giải Kim Khánh của nhật báo Trắng Đen dành cho nữ ca sĩ ăn khách nhất với bản nhạc “*Tình Đồi*” (Duyên kiếp cầm ca) do 2 nhạc sĩ Minh Kỳ và Vũ Chương sáng tác.

Năm 1972, Thanh Thúy đoạt 2 giải Kim Khánh dành cho nữ ca sĩ được ái mộ nhất trong năm và show truyền hình được yêu thích nhất của năm 1972 do bà làm trưởng ban.

Rất nhiều nhạc sĩ yêu mến tiếng hát và cả nhân cách của

bà đã sáng tác những ca khúc dành riêng cho tiếng hát của bà như:

Trịnh Công Sơn với ca khúc “*Uớt mi*” và “*Thương một người*”.

Châu Kỳ với “*Được tin em lấy chồng*”.

Hoàng Thi Thơ với “*Lời hát tạ ơn*”, “*Tôi yêu Thúy*”, Y Vân với “*Thúy đã đi rồi*”, thơ Nguyễn Long, Nhật Ngân với “*Lời tự tình*”.

Anh Bằng & Lê Dinh với các nhạc phẩm: “*Phận tơ tầm, Tiếng ca u hoài, Chuyện buồn của Thúy*”. Tôn Thất Lập với “*Tiếng hát về khuya*”.

Đặc biệt nhạc sĩ Trúc Phương với mỗi tình đơn phương, dành hết tâm huyết và tâm sự trong những nhạc phẩm riêng

cho ca sĩ Thanh Thúy hát như: “*Hình bóng cũ, Lời ca nữ, Mắt em buồn, Tình yêu trong mắt một người, Mắt chân dung để lại...*” ghi dấu ấn tên tuổi một thời cho danh ca Thanh Thúy.

Rất nhiều thi sĩ và cả những văn nhân đã dành cho ca sĩ Thanh Thúy những tình cảm chân thành như:

Nhà thơ Hoàng Trúc Ly đã làm tặng Thanh Thúy những câu thơ đầy tâm trạng: “*Từ em tiếng hát lên trời/ Tay xao dòng tóc, tay mời âm thanh/ Sợi buồn chẻ xuống lòng anh/ Lắng nghe da thịt tan tành hư vô*”.

Nhà thơ Vũ Hồi thì tặng bà 4 câu thơ: “*Liêu trai*

tiếng hát khói sương/ Nghẹn ngào nhung nhớ dòng Hương quê mình/ Nghiên sâu từng nét lung linh/ Giọng vàng xứ Huế ấm tình lung linh”.

Nhà thơ Hoàng Trúc Ly, nhà văn Mai Thảo, nhà thơ Viên Linh, nhà văn Tuấn Huy cũng có những bài viết ca ngợi Thanh Thúy, bởi Thanh Thúy chính là niềm tự hào, là người yêu trong mộng của cả một thế hệ văn nghệ sĩ và thanh niên lúc bấy giờ.

Nhận xét về Thanh Thúy, nhà văn Hồ Trường An viết: “*Thanh Thúy là một nghệ sĩ có tư cách, có phẩm hạnh. Cô không gậy gộc nhận nào cho nhóm ký giả ưa sẵn tin giật gân ... Trong hàng ngũ các nữ ca sĩ nổi tiếng*

xa xưa thì Thanh Thúy, Lê Thanh và Hoàng Oanh là nhu mì, khiêm tốn, ngoan hiền. Ở chót vót đỉnh danh vọng mà Thanh Thúy không hề nói một lời kiêu căng hay một lời làm thương tổn tha nhân, không hề bôi bẩn kẻ vắng mặt, không khoe khoang thành tích của mình khi tiếp xúc với báo chí ...”.

Nhiều thập niên đã trôi qua, nhiều thế hệ nghệ sĩ tên tuổi trong lĩnh vực Nghệ thuật Âm nhạc đã xuất hiện, song có lẽ chưa có ai được giới văn nhân, thi sĩ, nhà báo nhắc đến với sự trân trọng về tài năng lẫn nhân cách như ca sĩ Thanh Thúy, “*Tiếng hát liêu trai*” của Sài Gòn một thuở ...

THV

Danh ca Thanh Thúy
thời son trẻ

Phụ nữ thích làm đẹp, họ thích được đẹp mọi lúc, mọi nơi, kể cả trên đấu trường căng thẳng. Ngày nay, phái nữ cũng có những đội thể thao như nam giới: đá banh, tennis, khúc côn cầu, boxing ... Tuy nhiên môn thể thao được bình chọn có nhiều người đẹp hiện diện nhất là môn bóng chuyền. Sau đây là hình ảnh một số giai nhân ...

ĐỆ NHẤT MỸ NHÂN TRONG lăng bóng chuyền

Zehra Gunes

Thổ Nhĩ Kỳ

đội tuyển quốc gia Turkey, chơi cho đội VakifBank Istanbul. Cùng đội tuyển Turkey vô địch Châu Âu 2023.

1⁹⁸
1m
180 lb

Klara Peric

Croatia

cầu thủ đội HAOK Mladost (Croatia), là tuyển thủ quốc gia cùng đội tuyển Croatia đoạt huy chương bạc Châu Âu 2021.

1⁸⁵
1m
145 lb

Nataliya Goncharova

Nga

trong đội hình Dinamo Moscow (Russia), là tuyển thủ quốc gia Nga trong các kỳ Olympic 2012, 2016, 2020

1⁹⁵
1m
152 lb

Hanna Orthmann

Đức

chơi cho đội Türk Hava Yollari SK (Turkey) sau đó đánh cho một câu lạc bộ của Ý. Hiện là thành viên đội tuyển quốc gia Đức.

1⁸⁸
1m
150 lb

Ngày này năm xưa...

Maribel Vinson

21-3
1931

ngày 21-3-1931, Maribel Vinson đoạt chức vô địch môn trượt băng nghệ thuật (figure skating) Mỹ quốc. Cô đại diện nước Mỹ giành huy chương đồng Olympic năm 1932, 2 lần đoạt huy chương Thế giới (bạc 1928, huy chương đồng 1930), vô địch Bắc Mỹ năm 1937 và vô địch quốc gia Hoa Kỳ 9 lần.

21-3
2014

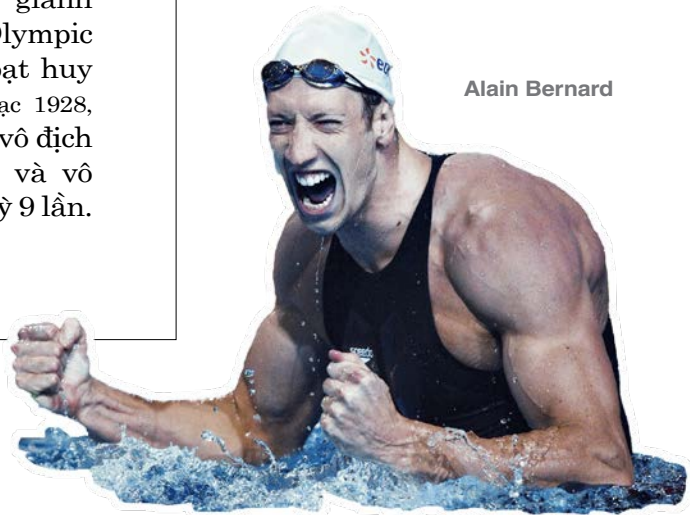
ngày 21-3-2014, tay trượt tuyết nhào lộn tự do (freestyle skier) Alexandre Bilodeau của Canada tuyên bố giải nghệ ở tuổi 26 sau khi đoạt được 2 huy chương vàng Olympic (2010 và 2014) để tiếp tục trở lại lớp hoàn tất bằng Kế Toán (accounting).

Alexandre Bilodeau

22-3
2008

ngày 22-3-2008, lực sĩ bơi lội Alain Bernard (Pháp) lập kỷ lục thế giới môn bơi sải (freestyle) 100 mét với 47.50 giây phá kỷ lục của chính anh lập trước đó là 47.60 giây.

Alain Bernard

NHỮNG TRẬN SẮP TỚI CỦA ĐỘI TUYỂN MỸ

MAR 25 2024 - 2:00PM CDT

THÂN HỮU

U-23 NAM HOA KỲ vs PHÁP

SÂN STADE BONAL, MONTBÉLIARD, FRANCE

●●●

APR 06 2024 - 11:30PM CDT

2024 SHEBELIEVES CUP

NỮ HOA KỲ vs NHẬT BẢN

SÂN MERCEDES-BENZ STADIUM, ATLANTA, GA, USA

Một số trận bạn có thể xem tại FOX, ESPN2 hoặc Telemondu (công ty con của NBC, tiếng Tây Ban Nha)

* CST cũng là Central Time (CT)

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

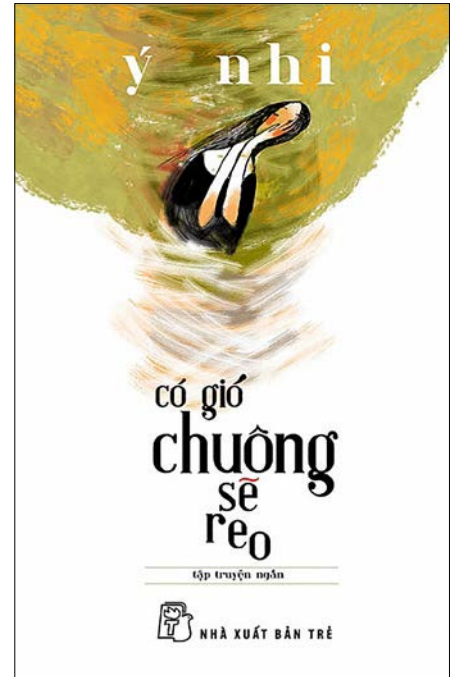
*Trước cửa nhà
anh
treo cái chuông gió
ngày xưa
khi bước chân em
vang trên thềm
là nó kêu lanh canh.
leng keng...*

Cái chuông gió

Cái chuông gió, ở đây gọi là wind chime, được làm bằng đủ thứ vật liệu, từ kim loại đến những đồ dùng bằng thủy tinh, hoặc đất nung, hoặc những vỏ sò. Nó đã từng là nguồn cảm hứng của biết bao bài thơ, truyện ngắn. Ý Nhi, hiện ở trong nước, từng viết một truyện ngắn nhẹ nhàng, tựa đề là *Có Gió Chuông Sẻ Reo*. Một nhà văn Trung Quốc (đã quên tên) đã viết một truyện ngắn có tên *Cái Chuông Gió*.

Truyện kể một mối tình thời chiến. Anh thanh niên lên đường ra chiến trận, người thiếu nữ ở lại, chờ đợi mỗi mòn, rồi nàng lấy chồng. Khi người thanh niên trở về, qua nhà nàng thì hơi oi, nàng đã tay bông tay mang. Mối tình đổ vỡ nhưng vẫn còn ngân lên khi ngọn gió thời xưa tìm về ...

Và sau đây là một chuyện về cái chuông gió đọc được trên một trang Blog: *Có một cô bé ưa mơ mộng tên là San. Hồi còn nhỏ, đọc ở đâu đó về cái chuông gió, cô đâm ra ưa thích có một cái để treo bên cửa sổ và nghe tiếng ngân của nó khi trời gió lên. Cuối năm lớp 3 cô bé được lãnh phần thưởng. Ba cô hỏi: Con thích gì nhất Ba sẽ mua cho? Cô bé nói: Con thích nhất cái chuông gió! Ba cô bảo: bao giờ có dịp về Sài Gòn, Ba sẽ mua cho con vì ở đây không có bán. Nhưng Ba cô chưa thực hiện lời hứa thì Ba đã không còn nữa. Sau khi Ba cô bé mất đi, ước mơ có cái chuông gió trở thành một thứ xa xỉ mà những đứa trẻ ở vùng quê chẳng bao giờ nghĩ tới, vì thế, cô bé đành để nó đi vào quên lãng. Nhưng ở đâu đó tận sâu thẳm của tâm hồn cái ước mơ thời bé dại ấy vẫn sống và cô vẫn mong một ngày nào đó sẽ có một người*

thương yêu tặng cô cái chuông gió. Nhưng người ấy vẫn không đến. Cho đến bây giờ, người yêu cô rồi chồng cô chẳng ai tặng cô cái vật xinh xinh đáng yêu ấy. Có lúc, cô nghĩ hay là tự mình mua cho mình một cái chuông gió. Nhưng như thế đâu còn gì thơ mộng và đâu còn ý nghĩa nữa.

Thời gian trôi qua ... Bây giờ thì cô bé Ly San đã có một cái chuông gió! Em gái cô dọn nhà, bỏ đi một cái chuông gió cũ, bằng ống nhôm như những cái dĩa. Và cô đã lượm về, sửa lại, rồi treo ở cửa vào nhà. Cô treo hơi thấp đủ để cái đuôi nó đung vò đầu, mỗi khi đi qua cô sợ ý đung vào nó nghe tiếng lanh canh của nó bỗng dưng cô thấy vui vui, ngộ ngộ. Cô nói, “cảm giác vui từ trong tâm tư làm tôi thấy lạ lắm, mà tôi không biết nói gì để diễn tả được, và cứ mỗi khi nghe thấy tiếng kêu leng keng của cái chuông gió, tôi lại nhớ đến Ba tôi. Giờ thì, tôi đã có một cái chuông gió!”

Chuyện khá cảm động, phải không các bạn. Nó là giấc mơ thật đẹp, và cũng như bao giấc mơ khác giữa đời có bao giờ thực hiện được đâu. Bây giờ ta đi vào những chuyện thực tế hơn về cái chuông gió. Một đoạn văn trên net có ghi: *Khi trong nhà có em bé, người ta thường treo lên một cái chuông gió để báo hiệu một niềm vui trong gia đình. Thường thì ít ai quan tâm đến ý nghĩa của nó, có khi chỉ vì nó phát ra thứ âm thanh khiến cho con trẻ thấy thích thú mà thôi.*

Và sau đây là một đoạn viết đặc sắc khác của Đông Nghi, nhà văn trong nước, về cái chuông gió.

“Có âm thanh nào đáng yêu hơn tiếng chuông gió lan canh trong trẻo vang lên khi cơn gió lùa qua cửa sổ. Một chiếc chuông gió là thứ đồ chơi nhỏ xíu nhưng làm cho các cô bé mơ mộng, và luôn khiến các cậu con trai nổi hứng tò mò.

Những chiếc chuông gió có thể tìm thấy với muôn hình dáng, mọi

kiểu âm thanh ở các nhà sách, cửa hàng lưu niệm và cửa hàng đồng giá Nhật Bản.

Bạn có thể tận dụng những thứ vật vãnh trong nhà: hai chiếc bút chì cột chéo để làm thanh treo, mấy sợi dây cước hoặc dây dù, vài mảnh gốm sứ vỡ, mấy hạt thủy tinh, hay mấy cái thìa nhỏ. Cũng có thể đục lỗ một tách trà kiểu Nhật mỏng nhẹ, xỏ dây qua rồi cột thêm vài vỏ ốc nhỏ. Thế là xong. Nếu muốn hoàn hảo hơn, bạn có thể tìm mua các vật liệu theo ý thích. Mỗi vật liệu khác nhau sẽ cho ra những âm thanh khác nhau: trầm đục, thánh thót, trong trẻo, nhẹ nhàng ... Chỉ với chiếc chuông gió, sự sáng tạo có thể là một hành trình bất tận.

Hãy treo lên nơi thường có gió thổi qua ... Và rồi chiếc chuông gió sẽ báo tin cho bạn biết, mùa xuân đã về rồi đó.”

Có thật vậy không? Có thật là khi chuông gió reo là mùa xuân trở về, niềm vui sống lại? Riêng với

Nguyễn gần đây khi trở lại ngôi nhà xưa, nghe cái chuông gió làm bằng vỏ sò reo, không thấy bóng người trăm năm đâu cả, lòng cơ hồ như tan nát. Mời các bạn nghe:

anh trở lại ngôi nhà xưa

nghe tiếng kêu của chiếc phong linh vỏ sò

nghĩ tới những ngày vui. không còn nữa

chiếc phong linh vỏ sò. em mua ở garage sale ngày nọ. lúc mới qua đây

khi mình chưa có việc làm

nhưng cuộc đời. như nắng. vẫn cười reo ngoài khung cửa sổ

anh trở lại ngôi nhà. nơi mình đã từng sống với con trai

nghe tiếng phong linh. và thấy cây sage. em trồng

đã nở đầy hoa tím

sao em không về ...

TN

NGUỒN STERNE-UEBERALL.DE

ENROLLED
AGENT

Mục Thuế Vụ

NGUYỄN ĐÀI THI

Cô Nguyễn Đài Thi là cựu Thanh Tra của Sở Thuế Hoa Kỳ (IRS) và cũng là cựu Thanh Tra của Bộ Ngân Khố (U.S. Treasury Inspector General). Cô có bằng IRS Enrolled Agent do Sở Thuế cấp. Với hơn 30 năm kinh nghiệm làm việc cho Sở Thuế và Bộ Ngân Khố, cô Đài Thi đã từng kiểm toán (audit) thuế doanh nghiệp và cá nhân. Khi làm việc cho Bộ Tổng Thanh Tra Ngân Khố, cô cũng đã từng audit-Sở Thuế. Với kinh nghiệm đặc biệt này, chẳng những cô Đài Thi rất rành rẽ về luật thuế, mà còn hiểu tường tận về cơ cấu và nội bộ của cơ quan IRS. Cô thường xuyên chia sẻ các đề tài thuế vụ qua các đài radio và TV tại Dallas. Trẻ hân hạnh được cùng cô Đài Thi cộng tác để hướng dẫn đồng hương về luật thuế liên bang và giải đáp các vấn đề rắc rối với Sở Thuế. Độc giả ở khắp nơi có thể gửi thư bưu điện hoặc email cho tòa soạn Trẻ, ghi chú "Mục Thuế Vụ".

Email: bientap@trenews.net

Nhắn tin (text only) câu hỏi đến

469-328-3453

hoặc gửi thư về tòa soạn:

**3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044**

HỎI: Thưa chị Đài Thi, đến tháng 11 mới bầu cử nhưng nhà tôi đã như cái lò lửa. Nhà tôi chia làm 2 phe, một bên Dân Chủ, một bên Cộng Hòa, tranh cãi tối ngày. Ba mấy đứa nhỏ một phe, và 3 đứa con cùng nhau theo một phe riêng. Tôi ít quan tâm đến chính trị nên chẳng nghiêng theo phe nào hết. Tôi nghe nói, nếu tôi không chọn đúng "phe đảng" thì tiền thuế cũng sẽ bị đóng mệp nghỉ. Năm rồi hai mẹ con tôi làm nails, trả lại chính phủ trên 10,000 đô la. Cô có thể cho biết có đúng là đảng phái chính trị có ảnh hưởng đến tiền thuế mình phải đóng không ạ?

ĐÁP: Thưa chị, đề tài chị đưa ra thật là thú vị, vừa liên quan đến thuế vừa dính líu đến chính trị ở Mỹ, nhất là vào mùa bầu cử sắp đến. Tôi kể cho chị nghe một vài điều tôi biết về hệ thống thuế và ngân sách Mỹ để chị dễ quyết định nên bầu cho đảng nào nhé.

Thật ra chính phủ Mỹ dùng tiền thu thuế của dân và các doanh nghiệp để trang trải mọi chi phí trong nước và ngoài nước. Không có đủ tiền thuế thì chính phủ Mỹ bị thâm hụt ngân sách và phải vay nợ hoặc phải in tiền thêm. Cách nào cũng bất lợi cả. Vay nợ thì đòi con cháu mình phải trả. In tiền thì tiền đô la Mỹ bị mất giá, đưa đến tình trạng lạm phát như chúng ta thấy hiện giờ, vật giá nhà cửa leo thang khủng khiếp.

Mấy năm qua ngân sách Mỹ bị thâm hụt trầm trọng. Đảng phái nào cũng xài tiền kinh khủng, vì dịch bệnh, vì an ninh quốc phòng, vì chiến tranh thế giới v.v. Đảng nào cũng hứa sẽ giảm thuế để được phiếu bầu của dân.

Chính phủ Mỹ có một hệ thống thuế và ngân sách quy mô lắm chị ạ. Giảm thuế thì lấy tiền đâu ra để trang trải mọi chi phí? Cho nên, chắc chắn rằng chính phủ giảm thuế chỗ này thì phải tăng thuế chỗ kia, để bù qua sốt lại. Hoặc họ tạm giảm thuế một vài năm rồi sau đó tăng lên cao hơn ngay cả trước khi giảm thuế. Ví dụ điển hình là vào những năm dịch Covid, thuế được giảm rất nhiều, nhưng năm 2022-2023 thì tăng lên lại, và đến năm 2026 thì sẽ tăng khá nhiều.

Cho nên, cho dù đảng Dân Chủ hay Cộng Hòa đắc cử, thì nói chung họ không thể cắt giảm thuế mà không kiếm cách bù đắp lại. Và lại, đảng nào muốn làm gì thì cũng phải thông qua sự chấp thuận của quốc hội.

Tôi nghe nói ông Trump hứa rằng nếu đắc cử thì sẽ giảm thuế cho doanh nghiệp để khuyến khích và phục hồi kinh tế Mỹ. Bù lại, ông sẽ tăng thuế nhập cảng để dùng tiền đó lo cho dân. Còn đảng Dân Chủ thì tôi nghe nói đại khái là sẽ tăng thuế doanh nghiệp và những người có thu nhập cao.

HỎI: Tôi nghe nói là người khai thuế cho mình bắt buộc phải ký vào tờ khai phải không cô? Mấy năm nay, tôi nhờ một người quen khai thuế tại nhà, với mức thu phí gọi là “tượng trưng” nên khi tôi có gợi ý là cần chữ ký trong tờ khai thuế thì người đó gạt đi, nói làm “giúp” mà ký kiếng gì. Họ nói chú đưa sao tôi khai vậy, sai chú chịu trước IRS chứ đâu phải người khai thuế. Tôi không rõ làm vậy thì có ảnh hưởng gì đến tôi sau này không.

ĐÁP: Thưa anh, có hai lý do người khai thuế không chịu ký tên vào giấy thuế cho anh.

Thứ nhất, có thể người đó không có ghi danh hành nghề thuế. Sở Thuế bắt buộc các dịch vụ khai thuế có tính lệ phí phải ghi danh với Sở Thuế, dù có mở văn phòng hay khai tại nhà. Sở Thuế sẽ cấp cho họ một số căn cước hành nghề, bắt đầu bằng từ “P” và 8 số, ví dụ như P12345678. Khi khai thuế, họ phải ký tên và điền số “P” này vào, chứ ký tên thôi thì không hợp lệ. Ngoại trừ khai thuế hoàn toàn miễn phí không nhận thù lao hoặc quà tặng, chứ nếu có tính thù lao thì dù thấp hay

cao cũng phải ghi danh với Sở Thuế.

Thứ nhì, cũng có thể người đó có số “P” nhưng họ không muốn ký vì họ không muốn Sở Thuế giám sát họ khai thuế cho ai, khai cho bao nhiêu người v.v. Sở Thuế dùng số “P” để theo dõi những dịch vụ khai thuế gian lận quy mô.

Người khai thuế không ký tên vào giấy thuế cho anh thì Sở Thuế xem như là anh tự khai vậy, anh không bị ảnh hưởng gì cả. Cho dù họ khai hay anh khai, tất cả mọi rắc rối sau này là anh hoàn toàn chịu trách nhiệm. Khi mình đã ký tên vào giấy thuế thì mình chịu trách nhiệm trước Sở Thuế.

HỎI: Chào chị Thi! Em là độc giả báo Trẻ ở Houston. Nay có việc về Thuế IRS nên nhờ Chị giúp gấp. Trước đây em có đứng tên một chợ thực phẩm, cho đến năm 2023 thì em không còn đứng tên nữa và giao trả lại cho người quen.

Năm 2021 tiệm em vẫn mở cửa 7 ngày ngay cả trong lúc Covid. Khi đến ngày khai thuế thì bà CPA khai thuế bị nhiễm COVID thời gian dài và mãi tới tháng 6

năm 2022 bà ấy mới khai xong giấy thuế cho 2021. Hậu quả là em phải đóng lại hơn 58,000 đô la. Em chạy trả trước phân nửa tiền thuế. Sau đó sở thuế gửi thư cho biết em bị phạt hơn 18,000 và 8,000 tiền lãi. Sau đó em có trả hàng tháng online \$1,000.

Mới đây IRS gửi thư báo em còn thiếu 50,000 đô, vì tiền phạt và tiền lãi vẫn tiếp tục chất chồng. IRS cho em hạn chót để trả là ngày 18 tháng Ba, 2024. Nếu không trả số tiền thuế này thì tiền phạt và tiền lãi sẽ tiếp tục tăng lên nữa.

Em thấy em bị tiền phạt và tiền lãi này thật không công bằng. Không phải lỗi em khai trễ mà do bà CPA làm trễ. Bà ấy biết lỗi bà cho nên không tính tiền công khai thuế. Đến nay thuế cho năm 2022 bà cũng chưa nộp xong. Giờ em phải làm gì? Xin Chị giúp chỉ giùm em. Cảm ơn Chị.

ĐÁP: Chào em, chị có xem qua lá thư của Sở Thuế gửi cho em, và chị thấy trường hợp của em cần phải giải quyết sớm nhé. Sở Thuế đã gửi thư đòi nợ nhiều lần, và lá thư lần này là họ vừa đòi nợ vừa cảnh báo em đó. Lá thư

sau họ sẽ chuẩn bị tiến hành những thủ tục thu thuế quyết liệt hơn, và nặng hơn nữa là họ có thể sẽ niêm phong, tịch thu tài sản, thu hồi thẻ thông hành (passport) v.v.

Có nhiều cách để giải quyết, chẳng hạn như xin giảm phạt, giảm thuế v.v. Cách nào cũng có những điều kiện riêng và giấy tờ dài dòng, mà chỉ có những người chuyên môn mới biết đương đầu với Sở Thuế. Thông thường người khai thuế không giải quyết những trường hợp này.

Trong lúc em tìm người giúp em giải quyết nợ thuế cho năm 2021, em cần phải hỏi thục bà CPA khai thuế cho năm 2022 và 2023. Đến bây giờ mà chưa khai cho năm 2022 thì là quá trễ rồi. Chị thấy em sẽ bị phạt nặng giống như 2021 vậy.

Việc thuế của em sẽ gặp nhiều rắc rối với Sở Thuế, cho những năm 2021, 2022, và có thể cả năm 2023 nếu khai trễ. Chị biết nhiều người mất ăn mất ngủ khi bị nợ thuế như vậy. Chúc em thật nhiều may mắn để vượt qua đoạn đường chông gai này.

NĐT

Những điều lý thú của tháng Ba

GIÓ VIVU

Theo lịch của La Mã cổ xưa, March là tháng đầu tiên của tiết Hạ Chí (ngày dài hơn đêm), tháng có 31 ngày và là tháng thứ ba của năm.

Trong thần thoại Hy Lạp, vị thần của tháng Ba là Mars – thần Chiến tranh. Thần Mars ơi! Đừng gây chiến nữa! Xin cho ngừng cuộc bắn giết ở Ukraine và thôi bom đạn, chết chóc ở Gaza.

Thủy Tiên là biểu tượng hoa của tháng Ba.

Đá quý dành cho những người sinh vào tháng Ba là Bích ngọc – *Aquamarine* - mang màu xanh của hy vọng, tượng trưng cho niềm vui hạnh phúc và tươi trẻ. Màu của biển xanh hòa hợp với màu trắng ngà huyền ảo tạo nên sự yên bình, tĩnh lặng và thường làm dịu mát tâm hồn.

Mùng 8 Tháng 3 là ngày Quốc Tế Phụ Nữ, ngày mà phụ nữ trên toàn thế giới được bình đẳng, được tôn vinh và cũng chiều nhất nên tôi ghi nhớ và nhắc kỹ lắm.

Tháng Ba, hoa anh đào thường nở rộ ở Bắc Mỹ. Muốn chiêm ngưỡng thành phố hoa anh đào ở Mỹ, bạn có thể đến

Hoa thủy tiên

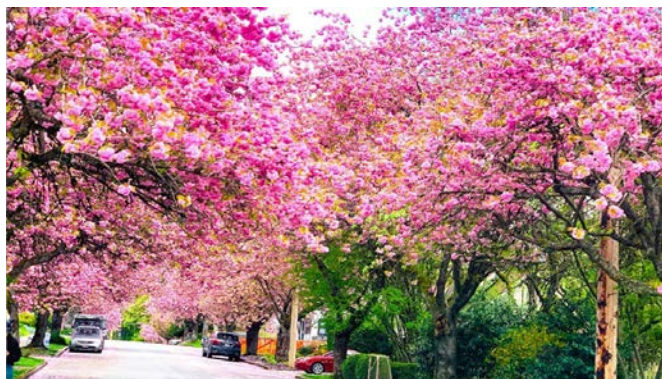
thành phố Brooklyn (New York), San Francisco (California), và Portland (Oregon). Ở Canada, có thành phố Vancouver và Victoria

(British Columbia), Toronto (Ontario), và Montreal (Québec).

Màu hoa tươi sáng, tinh khiết, tượng trưng cho tình yêu lãng mạn,

Hoa anh đào San Francisco. USA

Hoa anh đào Vancouver, Canada.

người Nhật rất yêu hoa anh đào và đó cũng là niềm tự hào của con cháu Thái Dương thần nữ. Cho dù tha hương nhưng vẫn tha mang theo hồn quê, người xứ Phù Tang thường mang tặng và trồng những cây hoa anh đào trên quê hương mới.

Mỗi năm, khi hoa anh đào nở rộ, lòng tôi lại bồi hồi nhớ về Đà Lạt, quê hương xưa có những bông hoa tươi thắm vào mỗi độ Xuân về. Dẫu tha phương, tôi vẫn nhớ thương ... nhớ sắc hoa, hương hoa, dáng hoa, cho đến lúc ... tàn hoa. Tôi mãi quay quắt nhớ những ngày còn thơ, sống trong mơ, thong dong không chút lo âu, phiền muộn, và ở đó khi...

Mùa Xuân sang có hoa anh đào

Màu hoa tôi trót yêu từ lâu

...

Niềm tâm tư khép kín trong lòng

Và tôi yêu bóng ai năm nào... ()*

Nhớ về quá khứ mà băng khuâng, xao xuyến trong lòng... Bây giờ, anh đào nơi ấy có còn hồng?

(*) Nhạc khúc "Mùa hoa anh đào" của Thanh Sơn.

GVV

Mỗi tôn giáo đều có nơi riêng biệt để thờ phượng và hành lễ, tùy theo kích thước hoặc mục đích mà được đặt tên khác nhau. 3 kỳ báo trước đã đề cập đến chapel (nhà nguyện, là phòng dành riêng cho việc phụng tự tại trường học, bệnh viện...), cathedral (nhà thờ chính tòa, nơi có đặt ngai tòa của một giám mục cai quản giáo phận), và basilica (vương cung thánh đường, là tước hiệu do Giáo hoàng ban tặng).

Nơi thờ phượng

NHIỀU KỶ - KỶ CHÓT - SHRINE

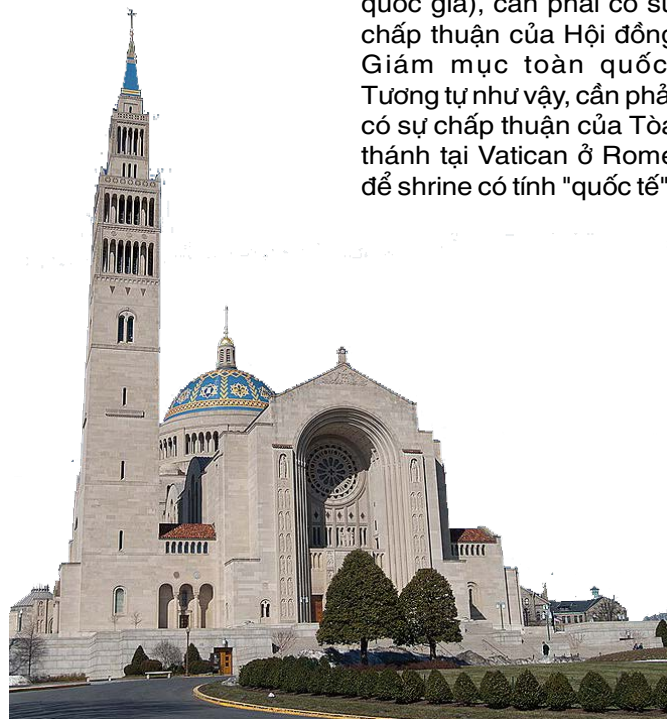
Shrine (tiếng Latin: *scrinium* “hộp hoặc rương đựng sách hoặc giấy tờ”; tiếng Pháp cổ: *escrin* “hộp”) là một không gian linh thiêng hoặc thánh thiêng dành riêng cho một vị thần, tổ tiên, anh hùng, liệt sĩ, thánh nhân... nơi đó họ được tôn kính hoặc thờ phượng. Các shrines thường chứa tượng, thánh tích hoặc những đồ vật khác gắn liền với nhân vật được tôn kính.

Shrines có trong nhiều tôn giáo trên thế giới, bao gồm Cơ đốc giáo, Hồi giáo, Ấn Độ giáo, Phật giáo, tôn giáo dân gian Trung Quốc, Thần đạo, tôn giáo dân gian bản địa Philippines, cũng như trong các bối cảnh thế tục và phi tôn giáo như đài tưởng niệm chiến tranh. Shrines có thể được tìm thấy ở nhiều nơi khác nhau, chẳng hạn như trong nhà thờ, chùa, nghĩa trang, viện bảo tàng hoặc trong nhà ...

Ở Việt Nam, từ ngữ tương đương với shrine là đền, là điện thờ, phủ thờ hoặc miếu, nơi thờ thần tiên, Phật, Mẫu và các vị thần trong tín ngưỡng dân gian.

Trong Giáo hội Công giáo, một giám mục giáo phận địa phương có thể chỉ định một nơi làm shrine (đền thánh) của giáo phận. Để một shrine trở thành national shrine (đền thánh quốc gia), cần phải có sự chấp thuận của Hội đồng Giám mục toàn quốc. Tương tự như vậy, cần phải có sự chấp thuận của Tòa thánh tại Vatican ở Rome để shrine có tính "quốc tế".

Trong cách sử dụng không chính thức của Công giáo, thuật ngữ “shrine” là một góc trong các nhà thờ, đặc biệt là những nhà thờ rộng lớn, được giáo dân sử dụng khi cầu nguyện riêng, còn được gọi là devotional altar (bàn thờ sùng kính). Các shrines luôn tập trung vào một số hình ảnh của Chúa Giêsu, của Đức Mẹ Maria hoặc của một vị thánh. Shrines cũng thường là nơi được khách hành hương đến thăm viếng và cầu nguyện.

Shrine nổi tiếng nhất Hoa Kỳ là Basilica of the National Shrine of the Immaculate Conception ở Washington D.C. Nơi đây vừa là một basilica (Vương cung thánh đường) vừa là national shrine (đền thánh quốc gia), bên trong có hơn 80 chapels (nhà nguyện) trong đó có Nguyên đường Đức Mẹ La Vang.

Bạn nào từng tham dự Ngày Thánh Mẫu hằng năm tại Missouri, chắc cũng đã thăm viếng Đền Thánh Khiết Tâm Mẹ (Shrine of the Immaculate Heart of Mary) trong khuôn viên nhà dòng.

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỪ
21-03-2024 - 27-03-2024

TÊN HÃNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
CHINA AIRLINES	2	LAX, TPE	\$1.244
CATHAY PACIFIC	2	YVR, HKG	\$1.558
CATHAY/AMERICAN	2	YVR, HKG	\$1.558
ASIANA AIRLINES	2	LAX, ICN	\$1.566
TURKISH AIRLINES	1	IST	\$1.612
AMERICAN AIRLINES	2	LAX, NRT	\$1.648
UNITED AIRLINES	2	IAH, NRT	\$1.650
ANA	2	IAH, NRT	\$1.671
ALASKA/ASIANA	2	SEA, ICN	\$1.705

*Giá vé thay đổi trong ngày
*Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOẠI

NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$24,520 VN ĐỒNG
EURO	\$26,232 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$17,802 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$15.805 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$161.22 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1 USD	148,943 YEN NHẬT
	0.91819 EURO
	0.78445 BẢNG ANH
	1.35153 CANADA
	0.88298 THỤY SĨ

Ngày nay trong lịch sử

22/3/924

Ngày 22 tháng 3 năm 924, là ngày sinh của Đinh Tiên Hoàng, Hoàng đế đầu tiên của Việt Nam. Ông sáng lập triều đại nhà Đinh, nước Đại Cồ Việt trong lịch sử Việt Nam. Tên húy của ông là Đinh Hoàn hay Đinh Bộ Lĩnh. Ông sinh vào ngày Rằm tháng Hai, năm Giáp Thân (tức 22 tháng 3 năm 924) ở thôn Kim Lữ, làng Đại Hữu, châu Đại Hoàng (nay thuộc xã Gia Phương, Gia Viễn, Ninh Bình).

Đinh Tiên Hoàng mất năm 979, làm vua được 12 năm, thọ 56 tuổi.

22/3/2015

Ngày 22 tháng 3 năm 2015, là ngày mất của Trung tướng QLVNCH Đồng Văn Khuyên. Ông sinh ngày 29 tháng 8 năm 1927 tại Gò Công. Chức vụ cuối cùng là Tham mưu trưởng Bộ Tổng tham mưu QLVNCH.

Sau 1975, ông định cư tại Tiểu bang Virginia, Hoa Kỳ. Ông mất ngày 22 tháng 3 năm 2015. Hưởng thọ 88 tuổi.

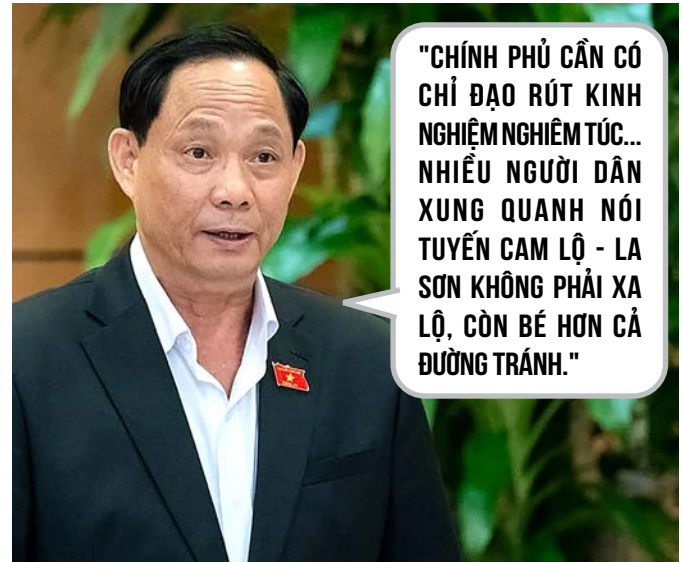
LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thước ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu “Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm”. Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như “thước đo” về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

Ở Việt Nam có nhiều điều phi lý nhưng ai cũng không bất ngờ vì nó quá bình thường, ví dụ cái thứ mang tiếng là "xây nhà ở xã hội dành cho người dân có thu nhập thấp" nhưng người ở toàn là cán bộ nhà nước hoặc người nhà của họ... người có thu nhập thấp ở khu ổ chuột, nhà trọ giường tầng!

Trần Hồng Hà
Phó Thủ tướng CSVN

"Nhiều người" đã nói như thế hàng chục năm, nhưng tới khi có tai nạn kinh hoàng, lời nói đó mới tới tai mấy "ông nghị":

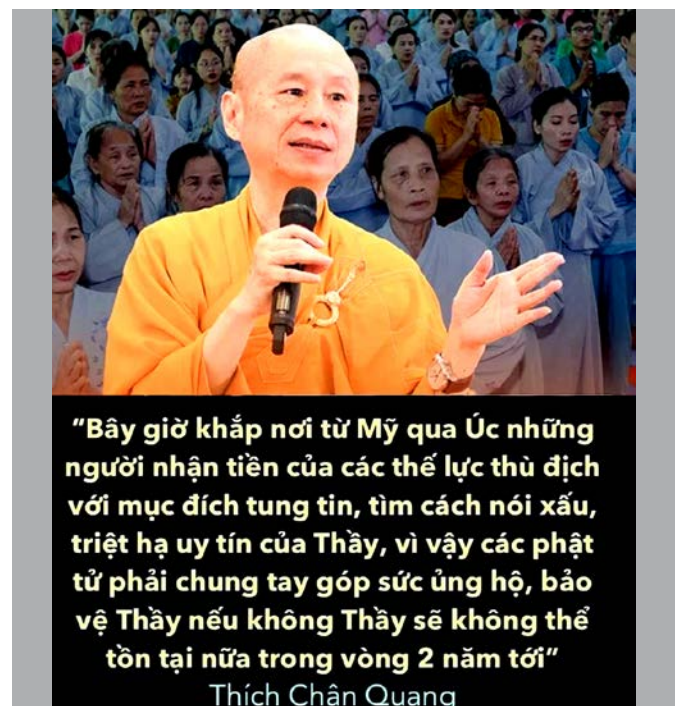

Trần Quang Phương
Phó Chủ tịch Quốc hội CSVN

Dẫu đảm nhận vai trò quan trọng trong bộ máy nhà nước CSVN (từ phó thủ tướng - 2019 tới Chủ tịch Quốc hội - 2024), nhưng ông Vương Đình Huệ vẫn không quên niềm đam mê ... đá banh của mình:

Các sư quốc doanh không coi thân này là cát bụi, xù phàm trần là cội tạm nữa rồi...

Có nhiều lý do để người ta cảm thấy câu nói “Mây đen phủ lên toàn cầu nhưng mặt trời vẫn đang tỏa sáng ở Việt Nam.” là châm biếm và không có thực. Mỗi ngày, chỉ cần mở báo trong nước ra đọc là biết trời Việt Nam cũng tối hù.

Nước miễn phí - nét đẹp quen thuộc ở Sài Gòn
- NGUỒN: HUNG TRAN

Mây đen phủ bầu trời...

DU UYÊN
SAIGON, VN

Quan chức thì bị bắt hàng loạt, chủ các đại doanh nghiệp vướng lao lý sau các đại án, chủ các tiểu doanh nghiệp bể nợ vì tin chủ các đại doanh nghiệp, dân tình thất nghiệp ngày càng đông vì các công ty thi nhau phá sản, dân lành ít dữ

nhiều, người ta nhìn đâu cũng ra án mạng, tụt, cướp giết ... Mỗi một vấn đề là một cụm mây đen, vậy nhiều đó có đủ che khuất hết bầu trời xứ Việt? Có câu, khi con người ta cảm giác mình chạm đáy rồi thì mọi thứ tiếp theo đều là đi lên, không biết sau đợt “đuì thèn lèn” này, trời Việt

Nam và thế giới có khá khảm chút nào không?

Cũng may, tôi vẫn còn bầu sữa bao dung của những đồng hương Sài Gòn để bú mớm, nâng niu, bầu víu. Mây đen phủ lên toàn đất Việt nhưng mặt trời vẫn đang tỏa sáng ở Sài Gòn nhờ những bài viết nho nhỏ về lòng tử tế của người

Sài Gòn dành cho nhau. Dầu biết giúp nhau trong cuộc sống, san sẻ tình yêu thương là điều bình thường trong sách giáo khoa, trên tivi, nhưng không biết sao ai cũng đọc sách, ai cũng coi tivi mà người tốt ngày càng ít. Điều hiển nhiên là tử tế lại bị thần thánh hóa, nhưng sau những áng mây đen, ai mà không thêm nguồn sáng?

1. Sài Gòn tử tế - Hung Tran

Một giờ trưa trời nắng nóng như đổ lửa, một bạn shipper tấp xe vào “quán nước 0 đồng” trước nhà thờ Mạc Ty Nho, bạn lấy ra chai nhựa rỗng chồm người tự mở vòi hứng nước từ bình, bạn ngửa cổ uống một hơi rồi lại hứng nước tiếp cho đầy và lên xe đi tiếp.

Mùa nắng khắp lề đường người dân tự nguyện đặt nhiều bình nước đá lạnh free bên lề cho người đi

đường ghé lấy nước uống cho đỡ cơn khát. Hai bình nước một mát một lạnh trước nhà thờ Mạc Ty Nho rất độc đáo nó đặt dưới một mái lá nhỏ có hai chậu trồng nhiều dây bí thả bò phủ lên mái trông thật mát mắt làm dịu hẳn cái nóng chói chang. Quán nhỏ xinh xắn dễ thương còn có hai rổ lớn một đựng ly sạch một đựng ly dơ xài rồi.

Người thiết kế quán nước nhỏ rất tinh tế làm mát rượi người lỡ đường. Trong ly nước free còn có cả tấm lòng và sự tử tế của người Sài Gòn.

2. “Chiếc thùng không rõ chủ” - Phượng Hoàng

Một chiếc thùng ‘kỳ lạ’ được đặt ở ngã tư Hóc Môn bỗng được mạng xã hội chia sẻ ào ạt những ngày qua khiến nhiều người ấm lòng vì dòng chữ đặc biệt trên đó: “Ai cần lấy. Dư bỏ vào”.

Theo nhiều cư dân mạng, chiếc thùng xuất hiện ở khu vực này cách đây không lâu. Nhiều người dân địa phương, những người tốt bụng gần đó thường mang bánh mì, bánh kẹo, nước uống... đặt vào trong thùng để những người cần, đặc biệt là người sống cơ nhỡ, bán vé số, ve chai hay bất cứ ai cần có thể mở thùng để lấy dùng. Theo lời một tài xế xe ôm kể từ ngày chiếc thùng “kỳ lạ” được đặt ở đây, bất kể sáng hay tối, nhiều người sống gần khu vực này thường mang bánh mì, bánh kẹo, nước uống đủ loại đặt vào bên trong để ai có nhu cầu sẽ nhận.

“Nhất là vào buổi tối muộn, mấy người ngủ ngoài đường, người khó khăn người ta tới lấy nhiều. Sài Gòn mấy ngày qua trưa nắng gắt, có người đi ngang cũng lấy nước uống cho giải nhiệt. Cứ hết đồ là hằng ngày

sẽ có người đến tiếp, dễ thương lắm”, anh xe ôm bày tỏ ...

3. Chuyện cũ - Vương Quốc Tuấn

19g30, trên đường Nơ Trang Long – Bình Thạnh về nhà, bỗng dừng chiếc Vespa của tui dở chứng tắt máy, đề hoài nó không nổ ... thôi đành dẫn bộ về, sẵn tiện thể dục luôn.

Mới dẫn được một đoạn có đôi bạn trẻ chạy kè lại hỏi: “Xe chú sao vậy? Để tui cháu đẩy giùm cho”. Tui cười nói: “Cám ơn mấy cháu, thôi để chú dẫn bộ, tập thể dục luôn”. Hai bạn trẻ lịch sự chào: “Vậy tui cháu đi nghen”. “Tui chào và cám ơn lần nữa”. Đôi bạn trẻ vừa mới chạy đi, lại có một bạn trẻ khác ghé lại hỏi: “Đề cháu đẩy giùm cho chú”. Tui lại từ chối: “Cám ơn, để chú tự dẫn được rồi”. Bạn trẻ ấy cười nói: “Chú đừng ngại, cháu đẩy giùm cho”. Tui cũng cười và để bạn trẻ ấy yên tâm: “Nhà chú gần đây thôi, không sao đâu, để chú dẫn bộ về.” Nói vậy bạn trẻ ấy mới chịu đi.

Tui dẫn được một đoạn lại có một bạn nữa đến hỏi: “Chú có cần đẩy giùm không”. Dĩ nhiên, tui cũng từ chối và bạn này trước khi đi, cười nói: “Vậy thôi, chú gắng nghen”.

Tủ đồ ăn miễn phí ở ngã tư
- NGUỒN: PHƯỢNG HOÀNG

Cũng cái tật sĩ diện, không thích làm phiền người khác, nên cố sức dẫn chiếc Vespa 140kg nặng thấy bà cố về tới nhà trên 2 cây số chắc là vẹo xương sống, mới đi được vài chục mét mồ hôi mồ kê đổ ra như tắm, thở hổn hển ... nghỉ một chút, tui bèn để lại thủ hên xui sao? May sao, trời thương, để một hồi lâu hơn 5 phút nó nổ.

Không phải đây là lần đầu, tui đã nhiều lần gặp những người Sài Gòn tốt bụng như thế đó các bạn. Đang trong mùa dịch virus Vũ Hán dễ bị lây nhiễm, thế mới thấy người Sài Gòn thật bao dung, độ lượng ...

Người Sài Gòn chưa bao giờ hết dễ thương ...

4. Người quen - Thuan Vuong Tran

Đi bộ kiếm cơm ăn. Qua

một ngã tư, có cô gái (không biết đúng không, người ấy trùm kín hơn cả mấy cô A Phú Hãn), gọi mình, nói “chú, cho con nhờ...”. Cổ nói gì đó, âm thanh phát ra sau lớp khẩu trang dày rất khó nghe. Mình loáng thoáng nghe, “sinh viên”, “bến xe miền Tây”, lặp lại nhiều nhất là “sinh viên” và “đói muốn xỉu”. Thường thì mình móc tờ tiền nhỏ

ra cho, nhưng nay xui rủi, cái quán cơm ngay sát ngã tư. Mình nói “thôi, đừng xỉu, tui cũng định ăn cơm, vô ăn luôn đi, tui trả tiền, rồi nói tiếp”. Cổ ráng nhướn đôi mắt nhỏ lên nhìn mình, chắc cổ nghĩ “thằng cha nội này mà cũng ăn cơm, cũng đói xỉu hả!”. Xời, không những đói xỉu mà còn từng là sinh viên nữa nha!

Tình không quên rủ bạn, say cũng không bỏ bạn về trước - NGUỒN: FACEBOOK

Cổ không muốn vô quán cơm ăn, cổ chỉ muốn ít tiền. Mình lắc đầu, không ăn cơm thì khỏi nói tiếp. Mình vô quán, kêu đĩa cơm, ngó ra thấy cổ nhìn mình, lần khần chút rồi có cái xe máy tới, một ông nào chở cổ đi. Mình từng thấy một ông tay bó bột xin vé xe tiền về Biên Hòa. Ông bó từ thời mình còn sinh viên cho tới giờ, ông bó từ khi tóc ông còn xanh giờ bạc “trắng cả Biên Hòa, trắng kịp không”. 30 cây số, ông đi hai mấy năm vẫn loanh quanh Quận 3-Sài Gòn.

Mình từng thấy một bà, xin vé xe bus về bến xe miền Tây, bà xin từ lúc vé xe bus còn 1k, cho tới giờ là ... bao nhiêu rồi nhỉ. Mình từng thấy cha

Tình yêu thương của người bán vé số tàn tật là ánh sáng rạng rỡ trong đời lũ chó - NGUỒN: FACEBOOK

tóc vàng mắt xanh, cầm cái bảng mất hộ chiếu xin giúp đỡ suốt mấy tháng ròng, mà bao nhiêu người ghé vô đề nghị liên lạc giùm lãnh sự quán cho, y đều gạt đi cả. Mình từng thấy gánh đậu hũ đồ luân phiên trên mấy cây cầu đông người qua lại và một cô ngồi thẩn thờ, nức nở.

Mình không có vấn đề gì với họ, thi thoảng gặp, mình vẫn cho ông bố bột tờ tiền, mình khâm phục sự kiên định với kịch bản của họ, cũng là một loại dịch vụ cung cấp sự thanh thản. Mỗi người tự chịu trách nhiệm với lòng tốt của mình, đừng để lòng tốt lại khiến mình

bực tức, tổn thương vì cho rằng mình bị lừa. Mình chọn cách hiểu hoàn cảnh và kịch bản rồi chủ động cho họ lừa luôn khi mình muốn, mình không bực gì cả!

Chỉ có điều, mình ở thành phố này lâu quá rồi, mình biết, rất khó kiếm một sinh viên nào đòi xử dăm ra đường xin tiền mà không có nỗi một người bạn sẵn sàng san sẻ nửa đĩa cơm cho mình. Mình nhờ ăn loại cơm đó rồi nên mình mới ở thành phố này lâu vậy!

5. Ánh sáng...

Nếu còn sự nhân bản, chính mỗi nhân loại là một nguồn sáng bất

tận. Ánh sáng của sự tử tế không rõ ràng như ánh nắng hay ánh đèn điện, nhưng nó ấm áp, lấp lánh, đem lại một làn hương ngào ngạt tới người cho, người nhận lẫn người không liên quan nhưng chứng kiến hoặc đọc được nó. Như câu chuyện dưới đây:

Một hôm, người chồng trở về nhà. Lúc đó trời đã khuya lắm rồi, nhưng chiếc đèn bên hiên nhà vẫn sáng rực, chiếu rọi một đoạn đường phía ngoài ngôi nhà. Anh cho rằng vợ mình ngủ quên, định bụng vào trong nhà tắt đèn, nhưng không ngờ lại bị vợ cản lại. Anh chưa kịp hỏi nguyên do thì chị vợ đã chỉ tay ra

ngoài cửa sổ cho chồng nhìn.

Ven đường bên ngoài cửa sổ là một chiếc xe ba bánh chở đầy rác. Ngay cạnh đó, một cặp vợ chồng đang ngồi nghỉ dưới ánh đèn ấm áp bên hiên nhà. Họ vừa nói vừa cười, và cùng nhau ăn chút gì đó để lót dạ đêm khuya.

Nhìn thấy cặp vợ chồng ấy đang chuyện trò vui vẻ dưới ánh đèn, cả anh và vợ đưa mắt nhìn nhau rồi nhẹ nhàng rút lui. Có lẽ hai vợ chồng người gom rác ấy sẽ vĩnh viễn không biết rằng, ở đâu đó trong thành phố này, có một ngọn đèn vẫn hàng đêm vì họ mà thấp sáng.

DU

NGÀY 16-3-2024

Vân Điện

Trên số báo Trẻ tuần qua, mục “Bên Lê Thế Thao” có viết Simone Biles là nữ lực sĩ đoạt nhiều huy chương vàng nhất cho nước Mỹ trong một kỳ thể vận hội là không chính xác (4 cái), theo tôi biết thì Michael Phelps đoạt đến 8 huy chương vàng bơi lội tại Olympic Bắc Kinh 2008 mà!

Cảm ơn bạn đã chỉ ra sự thiếu sót trong mẩu tin này. Đúng ra là Simone Biles đoạt nhiều huy chương vàng nhất cho nước Mỹ trong một kỳ thể vận hội môn **thể dục nghệ thuật** (Artistic gymnastics). Xin cảm ơn bạn và chân thành cáo lỗi cùng quý độc giả thiếu sót này.

NGÀY 11-3-2024

Anh Vũ - Thụy Nhiên

Chúng tôi là những độc giả ở Virginia, ở đây rất nhiều người thích đọc báo Trẻ. Quý báo có nhiều mục rất hay và có những chuyên gia về thuế hay An sinh Xã

hội giải đáp tận tình. Rất biết ơn quý anh chị.

NGÀY 8-3-2024

Lương Tùng Quang

Không ngờ kỹ thuật TRÍ THÔNG MINH NHÂN TẠO (AI: Artificial Intelligence) lại phát triển thần tốc như vậy, lâu nay tôi vẫn theo dõi tin tức nhưng đọc bài của Nguyễn Ngọc Duy Hân thấy thật ác liệt. Tôi có 2 người em là chủ xe (truck driver) chạy xuyên bang, nghe nói công việc này cũng bị ảnh hưởng bởi AI, phải không quý anh chị? Nhưng tôi chưa hình dung ra làm sao xe 18 bánh có thể lái tự động được, trong khi xe thường cũng chưa xong?

Đúng vậy thưa bạn, xe truck sẽ nằm trong danh sách sẽ được điều khiển tự động, vì các số liệu cho rằng nó ít nguy hiểm hơn do lái nhiều giờ, trong điều kiện khí hậu khắc nghiệt. Tuy nhiên, việc này không thay đổi ngay mai, có khi 10 -20 năm nữa.

(bài “Thủ xài trí thông minh nhân tạo” đã đăng tại: <https://baotreonline.com/van-hoc/tap-ghi/thu-tai-tri-thong-minh-nhan-cao-ai.baotre>)

ĐÍNH CHÍNH: Trong số báo 1388, trên trang Cáo Phó của Kim Ngân & Hoàng Quý. Có một sai sót ở hàng cuối là **Cháu Nguyễn Hoàng Bảo Sơn là Út Nam**, chứ không phải là **Trường Nam**.

Chúng tôi xin thành thật cáo lỗi cùng gia đình anh chị Kim Ngân & Hoàng Quý.

Suy Đi Ngẫm Lại

Ai cũng có thể đi tiếp con đường, nhưng chỉ người khôn mới biết cách rút ngắn hành trình.

JOSEPH CONRAD

Có 3 loại người:

Người tự nhìn thấy, người thấy khi được chỉ, và người chỉ cũng không thấy.

LEONARDO DA VINCI

Đánh giá tính cách của con người là qua cách người ta đối xử với những ai không đem lại lợi ích cho họ.

JOHANN WOLFGANG VON GOETHE

MINH HẢI

Nề nếp sinh hoạt trong gia đình là điều rất quan trọng. Nó giúp tiết kiệm thời giờ, tạo sự thoải mái để mọi người sống vui vẻ, chan hòa với nhau. Nhất là đối với trẻ con đang tuổi đi học, việc tạo cho các em một nề nếp sinh hoạt là rất cần thiết. Làm sao tập được cho trẻ thói quen phải làm các công việc vào một giờ nhất định: lúc nào học bài, lúc nào xem TV, giờ ăn, giờ tắm rửa, đi ngủ, lúc thức dậy, ăn sáng, chuẩn bị rời nhà, tới trường ...

Thông thường, trong các gia đình có trẻ mới lớn, buổi sáng là thời khắc bận rộn nhất. Đã thế, việc chuẩn bị bữa ăn trưa để trẻ mang theo tới trường cũng là điều khiến nhiều bà mẹ điên đầu.

Để tránh những khó khăn phiền toái này, bà Sue Fox khuyên phải có sự sắp xếp, chuẩn bị trước vào buổi tối.

- Tập cho con nhỏ có thói quen cùng với cha/mẹ chọn sẵn trang phục sẽ mặc đi học vào buổi sáng.

Sinh hoạt trong gia đình

- Đối với những trẻ ở tuổi đang lớn (teenagers), phải bảo đảm là các cô các cậu đã chuẩn bị quần áo sẽ mặc vào sáng hôm sau trước khi các cô cậu lên giường ngủ. Việc chuẩn bị này bao gồm cả giặt và ủi quần áo, nếu cần.

- Cho con trẻ sắp xếp sách vở, dụng cụ học tập vào túi đeo lưng (backpack) trước khi chúng đi ngủ.

- Chuẩn bị sẵn đồ ăn trưa cho các bé hoặc sắp sẵn tiền cho các bé mang theo mua bữa ăn trưa ở trường.

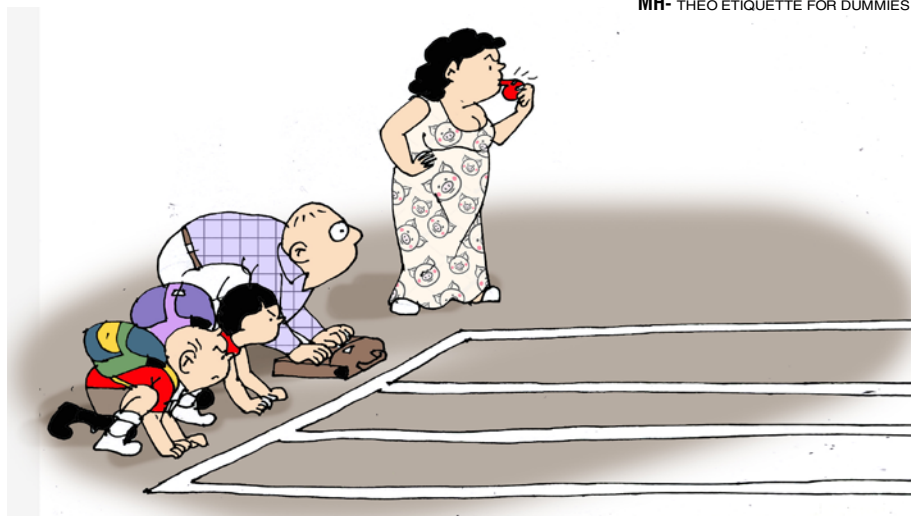
- Cho trẻ tắm gội vào buổi tối hơn là làm vào buổi sáng vì lúc đó các cháu sẽ không có đủ thì giờ.

- Nói cho trẻ biết mấy giờ phải xong hết mọi việc để rời nhà đi học.

Bảo đảm các con của bạn học và làm xong các bài tập vào buổi tối trước khi lên giường. Đừng để tới sáng mai sẽ gây xáo trộn, lo âu.

Chúc các bà mẹ, ông bố trẻ hoàn thành nhiệm vụ của mình trong sự thoải mái và tinh thần yêu thương. Chúc các bé vui chơi, hưởng tuổi thơ của mình và học hành tấn tới.

MH- THEO ETIQUETTE FOR DUMMIES

BẢO HUÂN

BẢO HUÂN

Tâm tình Adam

Tôi biết đàn bà tùm tùm nói chuyện là điều bình thường nếu chỉ là thứ tào lao nhỏ nhặt. Kể cả xiu xiu buôn chuyện, nói chọc một chút cũng không sao, tệ nhất là bà vợ tôi tần suất chóng mặt. Thường là nói họ hàng, gia đình, bạn bè, cả tôi bà cũng không tha mà ai cũng quý chứ có đối xử tệ với bà đâu. Đôi khi chẳng có lý do gì để không ưa mà bà vẫn tìm thấy thứ gì đó không thích như bộ đồ, makeup của người ta để chê. Tôi đàn ông, đâu có tám bao giờ nên không biết mình có nhạy cảm quá không. Nói thì bà kêu chuyện bình thường với đàn bà.

Comments

@TIỆUTÁNGĐUỜNG – Trước tôi còn siêng mời đồng nghiệp, bạn bè tới nhà ăn uống. Cả năm liền thấy không ai ghé luôn. Bà vợ thắc mắc sao ai cũng lặn không sủi tăm, không thấy huyền não cuối tuần. Tôi nói phần là họ bận, nửa là bà bật loa nhiều quá, hỏi từ đầu đến chân, lặn tới sâu vào đời tư người ta thì ai mà dám tới nữa. Bà nghe xong chống chế là hỏi chuyện để không khí vui vẻ, bớt sợ còn không ai tới thì khỏe re, khỏi mất công nấu nướng dọn dẹp. Tưởng mình xối lỗi, mâm nào cũng sà góp chuyện, nhắc mấy lần thì bà lầy. Chỉ khi ngủ thì cái loa chạy bằng cơm mới chịu ngừng.

@GIAVICUỘC SỐNG – Tui ghét tám bao nhiêu thì ông chồng lại đặc đạo Thích Tám Đủ Thứ. Mấy lần cãi nhau vụ này rồi. Tệ nhất cái lần đi đám cưới, ông ngồi mâm mà mở miệng vừa ăn vừa chê trang trí xấu, đồ cô dâu không đẹp rồi chê tới luôn cả dàn phù dâu. Sàm vậy mà cũng nói được. Ông tám được cả rổ cải, chuyện chi cũng lẹ móc phone “update tình hình” cho đám bạn.

@CHANGHUỜNG – Tui có nhiều follows trên Phây, ai cũng coi được, Facebook tui toàn bông lớn xả stress là chính. Bà chị họ ganh tui là “ai-đồ mạng” nên lâu lâu cứ đăng tít chọc ngoáy, nói xấu, bóng gió về tui. Vừa đăng gì là “tàu ngầm” bắt đầu trôi lên rồi tám sau lưng mấy cái tít tui đăng dù chẳng mắc mó gì bả. Nát nước là tui block hết mấy hạm đội tiềm thủy đình phao tin như đít dẹt.

@CÀISÓDE – Ăn cơm cũng ôm phone, hết pin thì vừa sạc vừa tám. Vừa cúp máy bà hường thì gọi liền cho bà bông. Ăn sáng đi làm thì đã ông ổng trên phone, chuẩn bị ra ngoài phone reng là tôi phải chờ cho bả xả hết mấy vạch pin. Phát rầu về cái vụ vô xe còn bật speaker phone nữa. Tui một đời vợ mà mấy đời máy điếc rồi!

Hoài cổ đầu Xuân

Về Bạc Liêu danh tiếng ôn lại giấc ngủ vàng son một thời để nhớ ngày đó xa rồi...

NGUYỄN THANH BÌNH
SÀI GÒN - VN

C húng tôi đến Bạc Liêu, thành phố miền Hậu giang trù phú vào một buổi trưa nắng đầu xuân Giáp Thìn, trong chuyến công tác dịp năm mới. Bạc Liêu từ lâu đã nổi tiếng với những đồng lúa trải ngàn khơi cô bay thẳng cánh nhìn mỗi mắt người, là môi trường làm ăn thuận lợi để tạo nên nhiều phú nông giàu nứt đố đổ vách ngày trước. Và đương nhiên, theo sau đó chính là hậu duệ của họ, những gia đình hạng cự phú ấy đã có những người con ăn tiêu phóng khoáng “thả cửa”, tạo nên danh xưng

“công tử Bạc Liêu” thần thánh - chỉ chung cả giới dân chơi giàu có ở miền Lục tỉnh ngày trước.

Bạc Liêu sau thời gian chia tách, gộp lại địa giới hành chính một cách rầm rập theo chỉ thị của chính quyền lúc ấy, nay cũng đã ổn định, dân phát triển và vươn lên không kém các tỉnh bạn ở khu vực đồng bằng sông Cửu Long này. Bạc Liêu giờ không chỉ có những đồng lúa bạt ngàn, mà còn có những mô hình nuôi tôm công nghệ cao, diêm nghiệp cũng phát triển mạnh. Nhắc về Bạc Liêu hôm nay, không thể không kể đến khu lưu niệm nghệ

thuật Đờn ca tài tử Nam bộ và nhạc sĩ Cao Văn Lầu (nghệ sĩ xuất sắc của lĩnh vực ca cổ và là người con yêu quý của vùng đất Bạc Liêu), khu du lịch Quán Âm Phật Đài (Phật bà Nam Hải) - đáng kể trên luôn phù hộ, che chở cho người dân nơi đây khi họ hoạt động, làm ăn trên biển. Và khu nhà công tử Bạc Liêu, nơi chúng tôi đến thăm mùa Xuân này.

Tọa lạc ở phường 3 thành phố Bạc Liêu, nằm cạnh bờ sông, khu nhà công tử Bạc Liêu từng là căn nhà lớn nhất Lục tỉnh miền Tây xưa với kiểu kiến trúc phương Tây, sang trọng, bề thế nhất

vào thời đó. Đón đoàn chúng tôi bên ngoài là những công trình tiểu cảnh nho nhỏ được sắp đặt để chào mừng quý khách đến thăm viếng, chào năm mới, Tết đến. Một phong nền sân khấu nho nhỏ với hình 2 quả tim lồng vào nhau có hình ảnh “nhân vật chính” kèm câu chúc “Công tử Bạc Liêu chúc mừng năm mới”. Theo chân những người hướng dẫn, chúng tôi được mục sở thị những sản phẩm, vật dụng mà chỉ người giàu nứt vách thời ấy mới sắm nổi. Bộ trường kỷ, bàn ăn, chiếc giường ngủ, máy nghe nhạc, điện thoại bàn, đồ dùng sinh hoạt ... tất thảy đều là hàng xa xỉ không chỉ ở thời đó, mà ngay bây giờ nhìn vào vẫn còn nguyên giá trị. Chiếc xe hơi mà theo

Đồng lúa ở Bạc Liêu

“Công tử Bạc Liêu chúc mừng năm mới”

chú thích là ngay cả số ít quý tộc nước Pháp thời đó mới dám mua thì đã nằm ngheu ngheu trong sân nhà công tử từ trăm năm nay, vẫn còn cho đến giờ để mọi người thưởng lãm. Ngoài ra, còn có vô số những vật dụng khác trong nhà được mang trực tiếp từ Paris về. Nhiều chi tiết, vật liệu, đồ nội thất trong nhà công tử, từ các bù-long, ốc vít cho đến các chi tiết xây dựng đều có đóng dấu chìm mẫu tự P thể hiện xuất xứ sang trọng của nó.

Chúng tôi rảo một vòng quanh khu nhà, tận mắt ngắm nghía những kỷ vật mà không khỏi dâng lên nỗi thương cảm, ngậm ngùi. Có thể, khi đến thăm nhà bảo tàng, những nơi trưng bày hiện vật khác, chúng ta sẽ được hướng dẫn thêm

Nhà công tử Bạc Liêu từng là căn nhà lớn nhất Lục tỉnh.

về lịch sử, về kiến trúc, hun đúc thêm tình yêu, quý trọng tiền nhân... thì với khu nhà ở công tử Bạc Liêu đây, chúng tôi chỉ thấy cảm cảnh với nỗi “*thương hải biến vi tang điền*” - những sự thay đổi quá lớn lao trong đời người. Một đại công tử chọc trời khuấy nước với nhiều giai thoại tiêu pha xả láng, “*đốt tiền nấu trứng tỏ ra mình giàu*” thì nay chỉ còn gói gọn lại trong mỗi khu nhà ở đây, và ... được nghe kể lại.

Tác giả bên thêm nhà Công Tử.

Buổi trưa, đoàn dùng cơm ở nhà hàng ngay giữa khu nhà ở, nơi đã được chính quyền quy hoạch thành địa điểm phục vụ du lịch, kiêm dịch vụ đãi tiệc cưới. Phần lớn khách đến thăm nơi này, người dùng bữa ở đây, rồi mấy ai sẽ còn cảm được giá trị kiến trúc ngày ấy thể hiện trên từng chi tiết trong công trình xây dựng đắt giá, rồi mấy ai sẽ còn nhớ được những gì tốt đẹp, những công trình khác (ví dụ như chùa Giác Hoa) mà gia tộc họ Trần đã từng đóng góp, đã từng hiến đất, hiến tiền của xây dựng thời ấy... hay rồi cũng chỉ cười đùa hèn hếch khi nghe kể về những giai thoại tiêu pha tiên, chụp hình đùa giỡn với những kỷ vật giá trị.

Đoàn rời khu nhà ở công tử Bạc Liêu, tiếp tục xuôi về Cà Mau theo chuyến công tác, ngoài nhìn lại quần thể công trình nổi tiếng giữa cái nắng xiên khoai của buổi chiều miền Tây, Nam bộ. Tôi không sao tránh được cảm giác khác khoải, ngậm ngùi dâng lên trong lòng...

“Ngàn năm gương cũ soi kim cổ”

*Cảnh đấy người đây
lống đoạn trường”*

(thơ Bà Huyện Thanh Quan)

NTB

THÁNG 01.2024

(Ảnh được người viết chụp tại khu nhà công tử Bạc Liêu)

Xe cổ

Khoảng 160 lần một năm, dù mưa, nắng hay sương giá, Nicolas Edelman, 43 tuổi, trèo thang lên mặc quần áo cho bức tượng đồng hình một cậu bé đang tè vào đài phun nước ở Brussels. Nằm ở góc Rue de l'Etuve và Rue du Chêne, tượng Manneken-Pis (có nghĩa đen là "cậu bé đi tiểu" trong phương ngữ Hòa Lan) cao 58 cm, là một điểm thu hút khách du lịch lớn ở thủ đô nước Bỉ. Anh là người trang điểm chính thức thứ 13 cho bức tượng kể từ khi công việc này bắt đầu vào thế kỷ 18.

Manneken-Pis là đài phun nước uống công cộng từ thế kỷ 14 và nhằm thể hiện tinh thần phản kháng của người dân Brussels. Chuyện kể rằng tượng được mô tả một cậu bé đi tiểu vào một ngòi nổ đang cháy, ngăn không cho thuốc súng gây hại do kẻ thù của thành phố gây ra. Tượng từng "tè" nước uống sạch cho mãi đến năm 2019.

Trang phục khác nhau được mặc cho tượng vào những dịp đặc biệt như ngày quốc khánh, sự kiện quốc tế, ngày kỷ niệm và thậm chí màu áo của đội Red Devils khi có trận đấu quan trọng của đội tuyển túc cầu quốc gia Bỉ. Trang phục của bức tượng được giữ trong Tủ quần áo Manneken-Pis, một bảo tàng mở cửa cho

HOÀNG VŨ

Nếu bạn muốn thay đổi công việc đang làm, hãy tưởng tượng đến những nghề "kỳ cục" sau đây, theo tường thuật của người trong cuộc.

Những nghề "lạ"

NHIỀU KỶ - KỶ 1

Mặc áo quần cho tượng

công chúng. Trang phục lâu đời nhất là bộ vest đàn ông bằng gấm màu xanh, với quần leggings thêu và găng tay trắng - một món quà chính Vua Louis XV nước Pháp tặng thành phố năm 1747 để đền bù sau khi binh lính của ông đánh cắp bức tượng.

Edelman là người trang điểm cho bức tượng từ năm 2014, cho biết: Bộ sưu tập trang phục chính thức hiện có 1,129 bộ, và ngày càng tăng: các tổ chức và chính phủ nước ngoài tiếp tục hiến tặng. Khoảng một nửa số quần áo là từ nước ngoài, và được tặng như

một phần của tình hữu nghị ngoại giao.

Quốc gia hoặc tổ chức nào muốn tặng trang phục, thì phải được sự chấp thuận của ủy ban chính thức của Brussels. Sau khi bộ trang phục hoàn thiện được giao, nó sẽ được thử trên một bản sao của bức tượng và mọi sửa đổi cần thiết được thực hiện. Khi buổi lễ chính thức diễn ra tại Tòa thị chính, Edelman che bức tượng thật đằng sau một tấm màn - tất nhiên là đã tắt không cho nước "tè". Vào thời điểm phái đoàn chính thức đến và một đám đông người qua đường đã tụ tập, Edelman kéo tấm màn để lộ Manneken-Pis ra, rục rịch trong trang phục mới - với đầy đủ dòng nước tiểu đang phun.

Trang phục yêu thích của Edelman có cả bộ quần áo của ông già Noel, mặc cho bức tượng vào ngày 6 tháng 12 là Ngày Thánh Nicholas. "Hãy tưởng tượng một vị thánh vĩ đại đang tiểu tiện!" Anh nói với một nụ cười.

"Công việc của tôi là làm cho mọi người hạnh phúc", Edelman giải thích một cách đơn giản. "Manneken-Pis là một phần truyền thống dân gian của Brussels. Được mặc quần áo và chăm sóc biểu tượng này của thành phố nơi tôi sinh sống là một vinh dự lớn lao".

HỒ ĐẮC VŨ
MELROSE, MA

HỒ ĐẮC VŨ

Arkhom

5 giờ chiều, 3 tay Hell Angels từ tiểu bang New Hampshire, gạt chống chân 3 chiếc mô tô Harley ở bãi đậu của quán Bar Aigle Noir, nơi tụ tập dân xăm mình, xăm mặt, áo da, đeo khoen mũi, khoen tai, chích choác, thuốc men của khu vực tiếng Pháp, phía đông thành phố Montreal. Họ đẩy cửa, cả 3 bước vô. Bar vắng tanh, ở giữa có một bàn tròn, 5 người của nhóm Nomads, băng đảng mô tô nổi tiếng của Montreal, đầu quấn khăn đỏ, râu tóc xồm xoàm, áo thun trắng, áo khoác da ngắn tay, cùng đứng dậy

- Hello J! Hello H, hello D!

Mọi người ngồi vô bàn, chào hỏi, bắt tay.

M, trùm băng Nomads, mở đầu câu chuyện.

- Nomads xin chào những người anh em Hell Angels... Xin mời châu rượu đầu tiên.

J, Hell Angels đứng dậy.

- Xin cảm ơn Nomads, chúng tôi có mặt ở đây, ngày hôm nay, không để uống rượu mừng.

M chững hững, anh để ly rượu xuống bàn.

J tiếp.

- Chúng tôi tới đây... Để lấy Montreal, khu vực thương mại mới của Hell Angels

- Không thể được, đây là đất sống của Nomads bao nhiêu năm qua.

J cười.

- Rất có thể được! Chúng tôi đã quyết định.

M phản đối.

- Không!

J chụp tay M đè xuống bàn, tay kia rút khẩu súng ngắn, gắn hãm thanh, làm cái búp vô ngay trán M, anh văng ra, rớt xuống sàn, nằm ngay đơ, đầu ngoẹo qua một bên, trên trán một lỗ tròn màu đen rỉ giọt máu nhỏ.

Đám Nomads lạnh người trước phát súng quá nhanh của J, Bar Aigle Noir đông cứng lại.

J dứt súng vô thất lưng, 2 tay Hell Angels, cùng đứng dậy, cả 3 cùng nói.

- Ngay từ bây giờ! Montreal là đất của Hell Angels.

3 người Hell Angels bước ra bãi đậu, chạy về hướng biên giới Mỹ.

Nhóm Nomads, rút về Thành Phố Quebec, bắc Montreal, cách 2 giờ lái xe, làm đám tang cho M.

Nghĩa địa St Matthew, 8 giờ sáng.

Đám tang M vắng tanh, không kèn trống, không vòng hoa, không thân nhân bạn bè, chỉ 8 thành viên Nomads khiêng

quan tài, ông Cha đạo, và cốm chìm cốm nổi bu quanh khu vực. Điều gây ngạc nhiên cho mọi người là, Jane, người vợ Mỹ gốc Thái Lan của M không có mặt.

3 năm sau.

11 giờ đêm, tại Stock Bar, sô múa trường đặc biệt của dân đồng tính tại đường Saint Catherine, khu vực phía đông, thành phố Montreal.

Anh vũ công bước ra sàn nhảy trong mảnh lụa thái dệt thô, với những hoa văn thêu chỉ vàng, 2 tay anh vung mạnh, mảnh lụa văng ra, cho thấy làn da ngăm, gương mặt vuông, tóc cắt ngắn, mày đen, mắt đen, nét đẹp trai của đàn ông Thái trong bộ trang phục của điệu múa truyền thống “Khon” với mặt nạ nhũ vàng, dao quắm cầm tay.

Đèn chuyển màu tím tươi, loại nhạc “Khon” của Thái ẻo lả như loài rắn quấn nhau, anh vũ công uốn éo, lăn lộn trên sàn với những động tác gọi dục, thân hình ngăm đen uốn lượn theo tiếng khèn tre truyền thống của Thái.

Bống! Nhạc tắt ngúm.

Anh vũ công tung mặt nạ, lột bỏ áo quần, trần truồng đứng dang chân với “Thằng nhỏ” lủng lẳng trong chiếc bao màu tím cột dây vàng. Điệu múa trường bắt đầu và chấm dứt trong vòng 2 phút.

Đèn tắt.

Tiếng huýt gió, vỗ tay lao xào.

Đèn sáng nhẹ.

Anh vũ công bước ra tiến sát sân khấu, cúi chào, khách khứa chồm lên tặng tiền tấp, nhét đầy chiếc quần lụa ôm sát cặp mông tròn lẳn của anh.

Arkhom, người nam vũ công múa trường đến từ Thái Lan đã trở thành “Cây đình vàng” ở Stock Bar, sô múa trường của dân đồng tính tại Montreal bắt đầu hút vé.

Tiếng gõ cửa.

- Vô đi!

Cô phục vụ ló đầu, đưa bó hoa hồng.

- Khách hàng hâm mộ tặng.

- Cảm ơn Jenny!

Arkhom đứng dậy, lấy chiếc phong bì màu hồng, kẹp trong bó hoa, mở ra.

Mảnh giấy, có giòng chữ “Xin ngưỡng mộ tài năng của Arkhom, Mr J” nằm trên 2 tờ 500 đô Mỹ mới tinh.

Từ đêm đó, J, dân đồng tính bẩm sinh, tay trùm của nhóm hell Angels New Hampshire, mê mẩn anh vũ công mơn mớn Arkkhom, cuối tuần nào cũng đưa Arkhom tiệc tùng say sưa suốt sáng trên chiếc du thuyền sang trọng chạy một vòng sông Lawrence từ phố cổ Montreal.

Bao nhiêu quà tặng đắt tiền, sang trọng, bao

hiệu tiệc tùng xa hoa với những chai rượu cỡ 5-10 ngàn đô tràn ly suốt đêm đến sáng, Arkhom vẫn giữ khoảng cách với J, trừ những ve vuốt, hôn hít, nựng nịu, Arkhom luôn ngừng lại, hoặc lẩn tránh giờ phút cuối cùng, tuyệt đối không bước vô phòng ngủ.

- J... Anh vui lòng đợi một thời gian ngắn, cho em qua cơn khủng hoảng trong lòng.

- Khủng hoảng?

- Người tình của em mới chết vài năm ... Trước khi em tới Montreal.

Arkhom nắm tay J.

- Em biết anh yêu em.

J cười.

- Còn hơn như vậy! Anh muốn cưới em.

Arkhom cúi mặt.

- Cho em một thời gian, rồi em sẽ thuộc về anh.

J ôm Arkhom hôn nhẹ.

Mùa hè năm đó, Arkhom về Thái thăm gia đình 1 tháng.

- Nhân tiện! Em sẽ lên núi học thêm những đòn sát thủ bí truyền của Muay Thai, biểu diễn thành những điệu múa sexy...

- Tuyệt!

Dân đồng tính đêm nào cũng chen chúc ngồi chung quanh sàn nhảy của Bar Aigle Noir để bốc cơn hứng tình với điệu nhảy Muay Thai sexy của vũ công Arkhom.

J đẩy cửa.

- Hello cục cưng Arkhom, em sẽ không còn làm việc tại Bar Aigle Noir nữa.

- Tại sao?

- Hell Angels đã mở một sô múa trường lớn tại khu Saint Michelle, em về đó, chỉ biểu diễn vào tối thứ 7 hàng tuần... Dành những ngày còn lại nghỉ ngơi, vui chơi với anh.

- Ô! J... Em cảm ơn anh!

Arkhom ôm hôn J.

Sô múa trường "Thai and Sex" đông nghẹt khách mỗi đêm, vì màn Muay Thai sexy của "Cây đĩnh vàng" Arkhom.

Chiếc máy đếm tiền chạy rẹt rẹt.

J rút ra 2 xấp 20,000 đô, để xuống bàn.

- \$40,000 tiền bán cổ cho 1 đêm cuối tuần... Hà hà! Tụi mình đã hái ra vàng ở "Thai and Sex", Arkhom đã làm ra mọi việc.

J khui chai Chivas, nốc một hơi dài, để xuống bàn, 2 tay Hell Angels khui thêm 2 chai, chia nhau làm sạch.

- Tháng tới tụi em tính tổ chức một sô đặc biệt tại "Thai and Sex", dành riêng 1 đêm cho anh, Hell Angels New Hampshire và số bạn bè tại Montreal.

- Cảm ơn John!

J ôm 2 người bạn, cả 3 la lớn.

- Hell Angels, 1 người vì mọi người, mọi người vì 1 người!

Từ hôm khai trương sô "Thai And Sex", Arkhom có thì giờ nghỉ ngơi, anh không đi chơi, đi shop mà mỗi ngày dành 4 giờ, chăm chỉ tập luyện vài đòn bí truyền của Muay Thai, loại đòn tay, đeo dao nhỏ, đánh chỏ và đầu gối vô các tử huyệt, giết đối phương trong chớp mắt. Đây là đòn sát thủ ngày xưa, của đội cận vệ 12 người cảm tử, bịt mặt bằng mặt nạ vàng, luôn đứng chung quanh, bảo vệ vua Thái suốt ngày đêm.

J vô phòng ngủ xuống ghế, căn phòng ngát mùi trầm, Arkhom đang

luyện tập. Anh quỳ xuống, tung người lên, xoay nhanh, tay phải đánh vòng cung, ánh thép lóe sáng, Arkhom quỳ xuống sàn, thu tay về thế thủ, cúi chào.

- Hello Arkhom! Cục cưng của anh... Cuối tháng này, Hell angels sẽ làm sô đặc biệt tại "Thai and Sex" mừng sinh nhật anh.

Arkhom bước tới hôn J.

- Em sẽ làm một đêm biểu diễn đặc biệt cho anh, với những điệu múa chưa bao giờ trình diễn...

- Cảm ơn!

- Nhưng không phải ở sô "Thái and Sex..."

Arkhom, ngược mặt.

trẻ

NHẬN IN SÁCH

NHẬN
IN ẤN | THIẾT KẾ | MINH HỌA

CÁC LOẠI SÁCH

VỚI SỐ LƯỢNG THEO YÊU CẦU

TỪ 50 CUỐN TRỞ LÊN
BÌA CỨNG HAY MỀM

MUỐN BIẾT CHI TIẾT, XIN ĐIỆN THOẠI

972.675.4383

Email: info@trenews.net

- ... Ở một nơi đặc biệt, em tự tổ chức.

- Ô! Arkhom...

J ôm Arkhom.

- Cục cụng...

Arkhom đẩy J ra, cười nhẹ.

- Đợi!

9 giờ tối thứ 7, Bar Aigle Noir, khu tiếng Pháp, phía đông thành phố Montreal đóng cửa, dành riêng cho tiệc sinh nhật của J, trùm Hell Angels.

3 chiếc Harley, bảng số New Hampshire, 3 tay Hell Angels, khăn bịt đầu, áo quần da đóng đinh bạc, tay xăm xanh đỏ, tai đeo khoen như cướp biển, râu ria xồm xoàm bước vô.

- Hello J! Hello H, hello D!

- Hello cục cụng Arkhom.

Bar Aigle Noir chỉ có chiếc bàn nhỏ, 4 ghế chung quanh, sát tường là bàn tiệc, với những món Thái thuần túy, đã làm sẵn, đựng trong những bát, tô bằng bạc trắng, một đĩa lớn đựng ổi Thái, me chín tươi, xoài, mít, thơm, táo nhỏ và thanh long vàng đỏ. 10 chai Chivas, xếp 1

hàng.

Arkhom đẹp rục rở trong chiếc áo choàng bằng lụa, dệt chỉ vàng, vắt vai kiểu Thái. Anh mang chai Chivas, 3 cái ly để xuống bàn, lấy một đĩa lớn trái cây đủ thứ.

- Sinh nhật anh J, em xin mời.

3 người cụng ly, chúc mừng J.

Arkhom, lùi lại.

- Hôm nay, sinh nhật J, em xin biểu diễn một màn Muay Thai đặc biệt.

J đứng dậy, tay đưa cao ly rượu.

- Cám ơn cục cụng của anh.

Arkhom đứng nghiêm, ngược mặt, nhắm mắt, 2 tay đưa thẳng lên ... 1 phút, 2 phút, 3 phút... Rẹt! tiếng lụa xé lớn, chiếc áo khoác vai trên người Arkhom tung lên, bay về phía sau. Arkhom hiện nguyên hình võ sĩ Muay Thai. Đầu đội vòng vải điều, đuôi gà đủ màu dài phía sau, hai bắp tay, 2 bắp chân thắt dải chỉ đỏ.

Arkhom quỳ lạy tứ hướng. Nhạc lễ Muay Thai trở lên.

Anh bắt đầu những đòn tay, chỏ, gối của Muay Thai, kèm với những động tác sexy gợi tình.

3 tay Hell Angels đã hùng hù, bước tới, lấy đây 3 đĩa thức ăn Thái và 3 chai rượu.

- Hoan hô Arkhom!

J đứng dậy, cụng ly với 2 người bạn.

Arkhom quỳ xuống sàn, nhạc tắt. Bar Aigle Noir lặng tanh, thoảng mùi sả, mùi cà ri Thái.

Yên lặng ...

- Mr J! Trùm Hell Angels...

Arkhom từ từ đứng dậy, cất tiếng.

- ... Cách đây 3 năm... Cũng tại Bar Aigle Noir này...

Arkhom chỉ tay vô mặt J.

- Mr J... Đã bắn nát đầu M, trùm băng Nomads của Montreal, và cướp lấy thị trường ma túy từ tay Nomads ...

Arkhom bước chậm, tới trước mặt J.

- J! Mày mở mắt ra!

Arkhom lột tóc, cởi vòng vải ép ngực

Tao chính là Jane, người

vợ gốc Thái của M, trùm Nomads mà mày đã sát hại.

J và 2 tay Hell Angels đứng phất dậy, Arkhom lùi lại một bước.

- J, hôm nay là ngày tao rửa hận cho cái chết của chồng tao!

Và như một tia chớp, Arkhom phóng tới, 2 gối bung lên ngay ngực J, 2 tay dang rộng, lưỡi dao nhọn lóe ánh bạc trên 2 cổ tay, cô xoay một vòng tròn ... Ngón đòn bí truyền của đội cận vệ Hoàng Gia Thái làm J vắng ra, hộc lên như con gấu trúng đạn, hai tay cố ôm chiếc cổ đã bị cắt ngang, máu phun ra từ một lỗ rộng ngoác, đỏ lôm, J rớt xuống sàn cái rầm.

2 tay Hell Angels thất thần, đứng im.

- Tụi bay biến đi, không liên lụy!

Jane bước tới quây, rót ly lớn Chivas, làm cái ực.

- Hello! 911... Bar Aigle Noir, phía đông Montreal có án mạng.

Cô ném mạnh chiếc điện thoại vô tường.

Ôm mặt khóc.

HDV

Tương lai TikTok có bị cấm ở Hoa Kỳ?

Trong một bài viết năm ngoái, tôi có trình bày với quý độc giả Trẻ về tác hại của TikTok đối với trẻ em và học sinh phổ thông. Mới đây, các nhà lập pháp Mỹ đã đề cập tới TikTok ở một tầm quan sát và đánh giá cao hơn nữa, đó là tác hại của TikTok đối với an ninh quốc gia của Hoa Kỳ.

TẠ PHONG TẦN
ORANGE COUNTY, CA

Đài CBS News ngày 13 tháng 3 năm 2024 cho biết, hôm thứ Tư vừa rồi, Dự luật TikTok (H.R. 7521) được Hạ viện thông qua trong cuộc bỏ phiếu lưỡng đảng, tiến một bước gần hơn tới lệnh cấm TikTok ở Hoa Kỳ nếu công ty mẹ ByteDance (có trụ sở tại Bắc Kinh) không bán cổ phần của mình trên nền tảng truyền thông xã hội phổ biến rộng rãi này.

Cuộc bỏ phiếu có 352 phiếu ủng hộ và 65 phiếu phản đối, cho thấy phần lớn thành viên 2 đảng đều ủng hộ Dự luật H.R. 7521. Có 197 đảng viên Cộng Hòa và 155 đảng viên đảng Dân Chủ bỏ phiếu tán thành. 15

đảng viên đảng Cộng Hòa và 50 đảng viên đảng Dân Chủ đã bỏ phiếu chống lại dự luật. Một đảng viên đảng Dân Chủ đã bỏ phiếu “có mặt” (“present,” được hiểu như phiếu trắng) mà không phải là Yes hoặc No.

H.R. 7521 là Đạo Luật Bảo Vệ Người Mỹ Khỏi Các Ứng Dụng Do Đối Thủ Nước Ngoài Kiểm Soát (*Protecting Americans from Foreign Adversary Controlled Applications Act.*) Dự luật hiện được chuyển đến Thượng Viện do

đảng Dân Chủ chiếm đa số, nơi Dự luật phải đối mặt với một tương lai khó được thông qua hơn. Lãnh đạo đa số Chuck Schumer của Thượng Viện không cam kết về việc đưa dự luật ra bỏ phiếu, mà nói mập mờ trong một tuyên bố ngắn gọn rằng Thượng Viện “Sẽ xem xét luật khi nó được Hạ Viện thông qua.”

Tổng thống Biden cũng tuyên bố sẽ ký Dự luật yêu cầu ByteDance bán TikTok trong vòng 6 tháng hoặc bị cấm trên các cửa hàng ứng dụng

và dịch vụ lưu trữ web của Hoa Kỳ. Có thể thấy ông Biden muốn làm hài lòng cả 2 phe tả và hữu.

TikTok đã nhiều lần trở thành mục tiêu của các nhà lập pháp đang tìm cách hạn chế ứng dụng này vì lo ngại rằng chính phủ Trung Quốc có thể buộc ByteDance giao dữ liệu của 170 triệu người dùng Mỹ. Các nhà lập pháp cho rằng mối lo ngại này là có cơ sở vì luật an ninh quốc gia Trung Quốc yêu cầu các tổ chức phải hợp tác thu thập thông tin tình báo.

Giám đốc FBI Christopher Wray nói: “Người Mỹ cần tự hỏi liệu họ có muốn trao cho Chính phủ Trung Quốc khả năng kiểm soát quyền truy cập vào dữ liệu của họ hay không, liệu họ có muốn trao cho Chính phủ Trung Quốc khả năng kiểm soát thông tin họ có được thông qua thuật toán khuyến nghị hay không”. Các thành viên Ủy ban Tình báo Hạ Viện hôm thứ Ba, nói thêm rằng Chính phủ Trung Quốc có thể xâm phạm các

thiết bị của người Mỹ thông qua softwares (của TQ.)

Tất nhiên, phía Trung cộng không ngồi yên. Bộ Thương mại Trung cộng năm ngoái cho biết họ sẽ “kiên quyết phản đối” việc ép buộc bán TikTok. TikTok từ lâu đã phủ nhận việc chính phủ Trung Quốc có thể sử dụng nó để theo dõi người Mỹ. Trong một tuyên bố sau cuộc bỏ phiếu của Hạ Viện, người phát ngôn của công ty cho biết “*quy trình này là bí mật và dự luật bị kẹt vì một lý do: đó là lệnh cấm.*” Người phát ngôn cho biết TikTok “*hy vọng rằng Thượng viện sẽ xem xét thực tế, lắng nghe cử tri của họ và nhận ra tác động đối với nền kinh tế, 7 triệu doanh nghiệp nhỏ và 170 triệu người Mỹ sử dụng dịch vụ của chúng tôi.*”

Cùng ngày 13 tháng 3 năm 2024, đài FOX 13 loan tin các nhà lập pháp Hoa Kỳ đang đe dọa cấm TikTok nhưng cũng cho biết họ đang tạo cơ hội cho công ty mẹ Trung Quốc tiếp tục hoạt động.

Chủ tịch Ủy ban Thương mại và Năng lượng Hạ viện, bà Cathy McMorris Rodgers (R-WA) đã lên tiếng về việc thông qua H.R. 7521 rằng “*Chúng tôi sẽ không dung thứ cho những kẻ thù sử dụng quyền tự do của chúng tôi để chống lại chúng tôi.*” Bà McMorris Rodgers cho biết: “*Chúng*

tôi đã đưa ra cho TikTok một sự lựa chọn rõ ràng: Tách khỏi công ty mẹ ByteDance, vốn thuộc về đảng Cộng Sản Trung Quốc và vẫn hoạt động ở Hoa Kỳ, hoặc đứng về phía đảng Cộng Sản Trung Quốc và đối mặt với hậu quả.” “*Sự lựa chọn là của TikTok.*”

Có thể gọi đây là một dự luật bất thường vì nó nhắm tới một công ty duy nhất.

Tuy nhiên, việc người nào đó là công dân Mỹ mua lại TikTok không hề dễ dàng vì các thủ tục giấy tờ mà thời hạn cho phép (hoàn thành việc mua bán) chỉ có 6 tháng. Microsoft cũng đã thất bại trong việc đấu thầu TikTok mà CEO Satya Nadella sau này mô tả là “*điều kỳ lạ nhất mà tôi từng làm.*”

Ông Matt Perault, giám đốc Trung tâm Chính sách Công nghệ của Đại học Bắc Carolina, nơi nhận tài trợ từ TikTok và các công ty công nghệ khác, cho biết: “*Một trong những tác động chính của luật này là giảm giá bán.*” “*Khi bạn tiến gần đến đồng hồ 180 ngày đó, áp lực buộc công ty phải bán hoặc có nguy cơ bị cấm hoàn toàn sẽ rất cao, điều đó có nghĩa là những người mua lại có thể mua được nó với giá thấp hơn.*”

Dự luật phản ảnh mối lo ngại từ lâu rằng nhà

cầm quyền Trung Quốc có thể buộc ByteDance giao nộp dữ liệu của 170 triệu người Mỹ sử dụng TikTok. Việc lo lắng này không phải là vô lý, mà bắt nguồn từ một Bộ luật An ninh Quốc gia của Trung Quốc buộc các tổ chức phải **hỗ trợ thu thập thông tin tình báo.**

Người hâm mộ TikTok ở Hoa Kỳ có thể tiếp tục dùng ứng dụng mạng xã hội yêu thích của họ miễn là ByteDance có trụ sở tại Bắc Kinh từ bỏ việc sở hữu nó.

Cách đây vài năm, tôi cũng có kể cho quý vị chuyện cô bạn cùng lớp ESL người Trung Quốc mới qua Mỹ theo diện con trai bảo lãnh và sẽ định cư luôn ở Mỹ, nhưng cô này không dám sử dụng Facebook. Tôi hỏi tại sao thì cô nói chỉ sử dụng mạng xã hội Weibo của Trung Quốc, người Trung Quốc bị cấm xài Facebook. Tôi nói mình xài ở Mỹ thì làm sao nhà nước bên Trung Quốc biết được? Cô này nói không dám đâu, đồng hương họ biết họ báo cáo về thì anh em, họ hàng của mình ở Trung Quốc không sống nổi. Tôi nghe qua muốn dựng tóc gáy luôn. Giới showbiz đại lục cũng không ai dám dùng Facebook hoặc các trang tìm kiếm khác, họ chỉ được phép dùng mạng xã hội Weibo (Vi Bắc) và trang tìm kiếm

Baidu (Bạch Độ) của Trung Quốc.

Một bạn Facebook của tôi là giáo viên ở Việt Nam nói rằng tất cả giáo viên đều dùng mạng Zalo (mạng do Việt Nam quản lý) để tạo nhóm giao tiếp, thảo luận với phụ huynh học sinh. Tôi hỏi tại sao phải dùng Zalo, dùng Facebook có nhiều tiện ích hơn và tốt hơn Zalo mà. Cô ấy nói trong ngành giáo dục bắt buộc như vậy, bản thân cô ấy cũng không thích Zalo.

Cũng trong thời gian 2 năm đại dịch cúm, tôi đọc tin tức trên mạng thì thấy người dân Trung Quốc bị bắt buộc phải chích vaccine (do Trung Quốc sản xuất) và bị cấm ra khỏi nơi ở. Ai bất tuân lệnh cấm, vừa rời khỏi nhà là lập tức bị phát hiện ngay và lập tức bị tóm đem tống trở vô nhà, mặc kệ họ đang thiếu ăn và thiếu thuốc chữa bệnh.

Các nước cộng sản có đặc điểm chung là một mặt muốn kiểm quyền lợi từ các nước tư bản; một mặt luôn lợi dụng mọi cơ hội để hạ thấp, để chửi bới đối phương. Lời hứa TikTok bỏ qua thông tin của 170 triệu người Mỹ (dùng TikTok) là một chuyện rất hoang đường.

Thích và dùng TikTok là quyền của mỗi người, riêng tôi không dùng TikTok.

TPT

**Mời bạn ghé thăm
Facebook của Trẻ**

Tre Magazine

**nơi bạn có thể đọc bài, xem tranh
biếm hoạ, bình luận, đối thoại với
các độc giả khác...**

Mục Di Trú và Thăng Tiến Đời Sống do Văn Phòng tham vấn di trú Robert Mullins International đảm trách hằng tuần, nhằm cập nhật tin tức và phát huy kiến thức di trú, rất hữu ích cho quý vị quan tâm đến việc bảo lãnh thân nhân. Chủ đề trên đây cũng được thảo luận trực tiếp trên trang nhà www.rmiodp.com vào mỗi tối thứ Tư, từ 7:00-8:00 giờ, hoặc phát thanh và phát hình 24/24 trên www.facebook.com/rmiodp

Hồ sơ di trú tồn đọng giảm

LÊ MINH HẢI
SAN JOSE, CA

Sở Di Trú đã giảm còn 4.3 triệu hồ sơ xin quốc tịch vào cuối tháng 9 năm 2023 từ con số kỷ lục gần 11 triệu.

Từ năm 2017 đến năm 2019, số hồ sơ tồn đọng hàng năm ở mức khoảng 2.4 triệu hồ sơ, nhưng con số này đã tăng lên hơn gấp đôi, lên 5 triệu hồ sơ vào năm 2022. Sở Di Trú cho biết lý do khiến số hồ sơ tồn đọng gia tăng là do việc đình chỉ xét duyệt từ đại dịch Covid.

Năm 2023, Sở Di Trú đã xét duyệt hơn 1 triệu trường hợp xin quốc tịch và giảm thời gian duyệt xét trung bình từ 10 tháng rưỡi xuống còn 6 tháng.

Diện làm việc, năm ngoái cơ quan này đã duyệt 192,000 đơn, và là năm thứ hai liên tiếp, Sở Di Trú đã sử dụng hết các thị thực lao động.

Tháng 9 năm ngoái, để giải quyết tình trạng tồn đọng Giấy phép làm việc, Sở Di Trú đã gia hạn thời hạn hiệu lực của giấy phép làm việc từ 2 năm lên 5 năm đối với một số loại.

Diện tị nạn, năm ngoái, Sở Di Trú có 1 triệu đơn xin đang chờ xét. Có thể phải mất nhiều năm để người nộp đơn nhận được một cuộc phỏng vấn. Vào tháng 10 năm 2023, Tổng thống Biden đã yêu cầu Sở Di Trú chi 755 triệu Mỹ kim để thuê thêm 1,600 nhân viên để giải quyết nhanh, nhưng không được Quốc hội thông qua.

Trong khi Sở Di Trú đã giảm thời gian duyệt xét đối với đơn xin quốc tịch, tuy nhiên các loại đơn khác thì vẫn còn kéo dài. Ví dụ, thời gian duyệt xét trung bình đối với đơn bảo lãnh người thân trực hệ của công dân Hoa Kỳ hiện nay là khoảng 10 tháng, so với chưa đầy 5 tháng vào năm 2014.

LMH

Đối với dân mê cải lương vọng cổ thì cái tên Chí Tâm không có gì xa lạ. Trước 75 anh đã tạo được cho mình một chỗ đứng vững vàng với những bản nhạc kinh điển như Rừng Lá Thấp, Hận Tha La, Sương Lạnh Chiều Đông... và dĩ nhiên Lan Và Điệp năm 1974, là đĩa cải lương bán chạy nhất thời bấy giờ. Nay tuy đã “có tí tuổi” nhưng Chí Tâm vẫn hăng say hoạt động; anh mới vừa đóng xong phim ‘Sáng Đèn’, sẽ ra rạp ngày 22 tháng Ba ở Việt Nam.

NGUỒN ẢNH: CHÍ TÂM

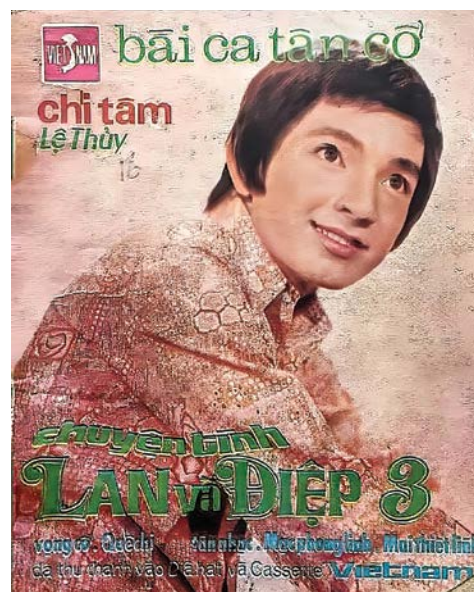
Nghệ sĩ Chí Tâm

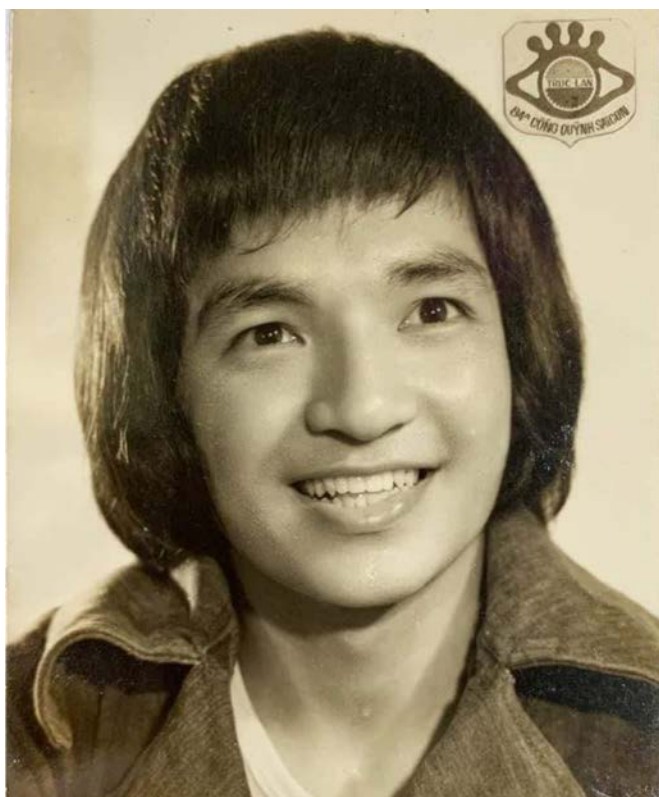
IAN BÙI
DALLAS, TX

Là một nhạc sĩ gạo cội đa năng đa tài, biết soạn nhạc và có thể chơi thuần thục ít nhất 5 loại đàn cổ truyền, sắp tới đây anh sẽ trình tấu cùng một dàn nhạc giao hưởng của Mỹ trong một chương trình âm nhạc giao lưu văn hoá hết sức độc đáo tại thành phố Allen. Cùng xuất hiện với anh sẽ có cô Hải Yến đến từ Houston với tiếng đàn bầu, đàn tranh và đàn Trưng, và cô Lily Nguyễn từ Garland với ngón đàn tranh. Riêng anh Chí Tâm sẽ biểu diễn 2 món đàn kìm và đàn bầu. Khán giả Mỹ bảo đảm sẽ rất khoái, mà người Việt mình coi chắc cũng mê.

NGUỒN ẢNH: CHÍ TÂM

Sinh năm 1952 tại quận Trà Ôn, tỉnh Vĩnh Long, Dương Chí Tâm hồi nhỏ nhà gần rạp hát nên hay được bà ngoại và ba mẹ dẫn đi coi cải lương hát bội. Từ nhỏ anh đã quen tai những giọng ca nổi tiếng như Út Trà Ôn, Văn Hường, Thành Được... Có năng khiếu âm nhạc bẩm sinh và chất giọng tốt, Chí Tâm bắt đầu học nhịp ca với thầy Minh gần nhà. Năm lên 13 anh được cho lên Sài Gòn để học nội trú ở lò của soạn giả Yên Sơn, tức nhạc sĩ Út Châu. Anh kể tại đây anh được một người học trò của thầy tên Hoàng Trang dạy lại cho anh đàn guitar, và vì bản thân chưa có đàn nên anh phải mượn đàn của thầy mình để tập. NGUỒN ẢNH: CHÍ TÂM

Năm 1965 soạn giả Yên Sơn cho Chí Tâm thu thanh một số bản nhạc vọng cổ của ông như Em Bé Bán Bão, Em Bé Đánh Giày ... cho hãng đĩa Continental, nhờ vậy anh có tiền trả học phí và nội trú, đồng thời được công chúng biết đến như Em bé Chí Tâm. Song đến khi bị bể tiếng thì Chí Tâm cũng ngưng hát và quay về Trà Ôn để giúp gia đình vì mẹ bị bệnh. Một năm sau Chí Tâm được cha gửi lên Cần Thơ để học nghề chụp hình và rửa phim. Tại đây anh lén học đàn bầu với nhạc sĩ Tứ Quốc. Chí Tâm cười kể lại, mới học được có 2 tuần mà anh đã được mượn đàn cho ban cổ nhạc Tây Đô. NGUỒN ẢNH: CHÍ TÂM

Ngoài ra anh còn học đàn sến và cộng tác với ban nhạc của Năm Hí và Y Sơn cho chương trình phát thanh của đài Quân Đội ở Cần Thơ, lâu lâu anh còn cùng ban Cổ Kim Hoà Diệu đi lưu diễn với Tiểu Đoàn 40 Chiến tranh Chánh trị. Theo lời anh kể thì tới khoảng năm 1971 anh quay trở lại hát cải lương, vì “nhớ nghề”. Đầu tiên Chí Tâm hát cho đoàn Dạ Quang Châu ở Sài Gòn. Chỉ được một năm thì đoàn rã gánh, nhưng anh lại được mời hát cho đoàn Kim Chung 5. Nhân lúc kếp nhì Minh Vương phải nhập ngũ, Chí Tâm được đưa vào thay thế; sự nghiệp cải lương của anh lên luôn từ đó. Ảnh: Rạp Cinema Olympic trên đường Hồng Thập Tự, nơi Kim Chung 5 đóng đô sau khi di cư vào từ miền Bắc (NGUỒN INTERNET)

Năm '78 Chí Tâm và vợ là Hương Lan được ba vợ Hữu Phước bảo lãnh qua Pháp. Anh làm đủ thứ nghề để mưu sinh. Chí Tâm kể thời đó anh từng giúp nhạc sĩ Lam Phương kể nhạc để in, nhờ đó anh học thêm được nhạc lý Tây Phương và có thể đọc những bản tổng phổ của dàn nhạc giao hưởng dễ dàng. Vài năm sau khi anh và Hương Lan chia tay, Chí Tâm sang Mỹ sống tại Houston. Năm 1999 anh lập gia đình với chị Minh Tuyên, hai người có 3 người con. Một người hiện đang sống trong vùng DFW, là nơi anh thường xuyên thăm viếng những khi rảnh rỗi công việc ở Việt Nam

Cùng diễn viên Kim Huyền và đoàn phim 'Sáng Đèn' đi xe bò ở Tri Tôn, An Giang (NGUỒN: CHÍ TÂM)

'Sáng Đèn' là bộ phim mới của đạo diễn Hoàng Tuấn Cường, kể câu chuyện về một gánh cải lương vào thập niên '80. Chí Tâm đóng vai Cảnh Sơn, một kép hát từng nổi tiếng một thời nay lui về hậu trường, chăm sóc phần nghệ thuật và dạy nghề cho lớp trẻ. Cốt truyện xoay quanh những mảng đời của các nghệ sĩ và sự thịnh suy của sân khấu cải lương ở miền Nam. Phim có những đoạn hồi tưởng quay bằng trắng đen, và nhiều tình tiết lâm li bi đát như cô đào trẻ chết chìm trên sông, để lại đứa con được Cảnh Sơn nuôi nấng, về sau nổi nghiệp mẹ làm nghề hát.

Cùng nghệ sĩ Hữu Châu và đoàn phim trên xe đò ở Bình Dương (NGUỒN: CHÍ TÂM)

Ngoài đời thật, Chí Tâm luôn muốn giúp bảo tồn và phát huy cổ nhạc Việt Nam đồng thời giới thiệu nó đến thế giới. Nên khi nghe thành phố Allen nghĩ mời tham dự chương trình nhạc giao hưởng là anh nhận lời liền, mặc dù đang rất bận làm phim ở Việt Nam. Anh giải thích, tựa phim 'Sáng Đèn' mang ý nghĩa làm sao cho cải lương sống mãi, cho sân khấu luôn được sáng đèn. Vì vậy sắp tới đây anh sẽ mang giọng hát và tiếng đàn của mình đến với khán thính giả Mỹ, trên một sân khấu cực kỳ Tây Phương. Hy vọng người Việt rủ nhau đi xem đông đảo, nhứt là giới trẻ, vì biết đâu trong số đó sẽ có vài em được anh truyền cảm hứng để tiếp nối "Dòng Chuyển Của Âm Thanh".

Chí Tâm sẽ ca vọng cổ đêm 6 tháng Tư tại đây
(NGUỒN: ALLEN PERFORMING ARTS CENTER)

Muốn đặt vé (\$28 đồng hạng) xin vào website: allenphilharmonic.org

Hoặc scan QR code

Hàng rào gỗ

HOÀNG HƯƠNG

Cho dù bạn chuẩn bị xây mới hay sửa chữa thì việc tìm hiểu về cấu tạo các bộ phận chính của hàng rào gỗ (wood fence) cũng sẽ là điều lý thú và bổ ích.

Hàng rào gỗ được cấu tạo bởi 4 bộ phận chính đó là mũ (caps), trụ (post), xà ngang (rail) và các tấm ván (board).

■ **Mũ (cap).** Dùng để trang trí là chủ yếu, được lắp trên đầu mỗi trụ. Tuy nhiên, chúng cũng có tác dụng bảo vệ lớp gỗ trên đầu trụ, ngăn ngừa nứt, mục do mưa, tuyết hay băng đá gây hại.

■ **Trụ (post).** Là bộ phận nâng đỡ sức nặng của hàng rào. Chân các trụ thường được chôn dưới đất và được giữ cố định bằng bê tông hoặc các hợp chất tương tự. Trong khi các tấm ván có thể được lắp theo chiều ngang hoặc chiều dọc, các trụ luôn được lắp thẳng đứng.

■ **Xà ngang (rail)** là thanh đỡ ngang cho kết cấu hàng rào. Thường được lắp trên, giữa và dưới của hàng rào, giữa hai trụ. Các thanh xà được gắn vào trụ bằng các đinh vít lớn hay giá đỡ kim loại (metal bracket), tạo thành cấu trúc hỗ trợ cơ bản cho các tấm ván.

■ **Các tấm ván (board).** Được lắp đặt giữa các trụ. Tùy thuộc vào thiết kế mà các tấm ván có thể được lắp theo chiều ngang hoặc chiều dọc. Sự khác biệt chính giữa hầu hết các loại hàng rào gỗ là khoảng cách, kích thước và vị trí của các tấm ván.

DALLAS Sự Kiện

FAMILY NIGHT AT SIX FLAGS OVER TEXAS

5/4. Chương trình giải trí đặc biệt hàng năm dành cho trẻ em và gia đình.

Địa điểm: Six Flags Over Texas, 2201 E Road to Six Flags Street, Arlington TX 76010. **Điện thoại:** 214-456-8380. **Giá vé:** \$50.

ARIANA GRANDE NIGHT

12/4. Trình diễn của nữ danh ca nhạc pop Ariana Grande, từng đoạt 2 giải Grammy và nhiều giải thưởng âm nhạc quốc tế khác.

Địa điểm: House of Blues Dallas, 2200 N Lamar St, Dallas TX 75202. **Điện thoại** 214-978-4858. **Giá vé:** \$25 - \$74

DALLAS CRUISER TOUR

29/3. Đi tour du lịch vùng downtown Dallas, thăm những địa điểm đẹp và di tích lịch sử danh tiếng.

Địa điểm: John F. Kennedy Memorial Plaza, 646 Main St, Dallas TX 75202. **Điện thoại** 402-249-2487. **Giá vé:** \$27.

Tàu điện trên tuyến đường
đến và đi ngang chợ Đông
Xuân đều chở người Việt

Phải đâu

miền đất hứa!

Tôi đến nước Đức 3 lần để thăm gia đình con gái. Mỗi lần ở lại 3 tháng, có dịp tiếp xúc với một số người Việt Nam ở Berlin. Có nhiều người đi bằng con đường hợp pháp như “xuất khẩu lao động”, học nghề ... cũng có người du lịch qua một số nước Đông Âu rồi ... trốn ở lại. Không ít bạn trẻ đi bằng “đường dây” nhập cư lậu vào Đức ...

LÊ KUNG DIỄM
(Bài và hình)
ĐÀ NẰNG, VN

Nhẹ dạ cả tin

Nghe lời đường mật của nhiều công ty chuyên “xuất khẩu lao động”, dịch vụ du lịch là “đường dây” móc nối người qua CHLB Đức, nhiều gia đình đã hí hửng ... đầu tư cho con em. Họ sẵn sàng “cắm sổ đỏ”, vay ngân hàng ... 4, 5 trăm triệu đồng cho con lên đường vì một ... tiền đồ hứa hẹn. Tìm đến Đức, trốn lại, kiếm

việc chi đó làm hồng gỗ lại tiền! Đức có là nơi dễ kiếm ra tiền, lương cao như nhiều người chưa đặt chân đến đã “vẽ” ra một tương lai xán lạn?

Đã qua rồi, cái thời của những thập niên 80, 90 thế kỷ trước!

Chiều nọ, tôi ngồi đợi tàu điện ở trạm Antonplatz. Trời lát phát mưa, se lạnh. Từ xa, một cô gái đi lại. Cô ta ngoài 30 tuổi một chút, khuôn mặt dễ nhìn. Cô chào tôi với

giọng Huế: “Cháu chào chú!”. Tôi gật đầu cười và chủ động hỏi chuyện. Cô ta kể: “Cháu quê ở Huế, đi xuất khẩu lao động sang Hungary, nghe theo lời hứa bạn cùng quê rử. Cháu sang Đức được 4 năm rồi... hiện đang làm nails, và ở chung với người bạn gần chợ Đông Xuân. Cuộc sống quá bấp bênh, chưa ổn định chú ơi!”. 4 năm mà vẫn chưa ổn định!? Cô ta vừa học nghề vừa làm cho

một tiệm nails ở quận Pankow. Tiệm đang sửa chữa nên hơn 2 tháng tới cô không biết lấy tiền đâu để ăn uống và góp với bạn trả tiền nhà, điện, nước ...

Chị bạn người Quảng Bình, xót lòng kể với tôi. Chị có đứa cháu gái đang học đại học năm thứ 2 tại Ba Lan. Không hiểu thế nào, năm 2018 lại sang Berlin. Sau gần 1/2 tháng ở lại nhà chị, cháu ... bỏ đi với lý do là sợ cảnh sát “bê”! Bằng đi gần 3 năm, chị nghe tin dữ từ Việt Nam báo sang, cháu vừa học vừa làm nghề nails cho một cửa tiệm tại Berlin đã bị bắt vì không có giấy tờ... “Sau dịch COVID-19 không biết cháu ra sao. Cả nhà bên Việt Nam cũng không có tin tức gì”, giọng chị bạn chùng xuống.

Chỉ biết xin tiền người đồng hương quê Việt

Mới đây, tôi gặp và trò chuyện với một cô gái trên tàu điện. Cô ta khoảng ngoài 40, quê ở Vinh, Nghệ An, sang Đức nay đã 9 năm. Hai

vợ chồng có 3 đứa con. Chồng đi làm lo trả tiền nhà, mua vé tàu điện... Cô lo việc ăn uống, tiền học cho con ... Hiện cô đang phụ việc cho một quán

bán sushi. Thu nhập không đủ lo ăn uống, sinh hoạt cả nhà, kể cả “ăn” vào tiền trợ cấp của mấy đứa con nhỏ. “Bên này đủ loại chi phí chú ạ! Hai vợ chồng cháu đều đi làm mà còn phải “bơi”. Huống chi nhiều người qua đây thất nghiệp. Cháu thấy gần cha mẹ, gia đình có thiếu thốn vẫn dễ thở hơn đó chú!”, cô nói rồi gượng cười.

Tiếng kêu bi thương

Vào một trang mạng xã hội của nhóm người Việt bên này, đọc thấy nhiều bạn trẻ kêu gọi người đồng hương giúp đỡ mà thương xót cho thân phận cô đơn, thiếu thốn nơi xứ người của họ. Một bạn nam, quê Nghệ An, viết: “Sau bao ngày tìm kiếm công việc nhưng vẫn không được.

Hầu hết nhân viên trong chợ Đông Xuân là người Việt

Bây giờ thất nghiệp ở ké bạn, không còn tiền bạc thật sự rất bất tiện. Nhà bạn còn có con nhỏ. Biết bạn bè giúp nhau vậy nhưng em cũng thấy ngại vì quá rầy mà tìm việc thì không ra để làm. Giờ khó khăn quá mọi người ạ! Ai có công việc gì cho em theo với. Bất kể tốt hay xấu, nguy hiểm gì cũng được, miễn có ít đồng trang trải cuộc sống hiện tại và chỗ ăn ở là tốt lắm rồi. Nhiều khi nghĩ bất lực, tuyệt vọng cùng cực luôn!”

Và một bạn khác: “Em có vài lời tâm sự khi thấy tình hình việc làm quá khó khăn cho những người mới sang. Nước Đức giờ đang khó khăn. Dân tị nạn Ucraina (Ukraine) gần 1 triệu người. Giờ Hungary họ mở cửa lao động, nhiều

Một cô gái người Việt nhận đưa đón trẻ hằng ngày

anh chị em nghe lời ngon ngọt của môi giới, qua mới biết cuộc sống không phải là màu hồng, mà

đen như tiền đồ chị Dậu. Cộng thêm chi phí hàng hóa ngày càng đắt đỏ. Làm ăn thì đi đâu cũng

gặp người Việt cạnh tranh với nhau ... Đi đâu cũng toàn mấy ông Thổ. Em ngán lắm rồi!”

Đôi vợ chồng trẻ nọ ở Berlin vừa mới sinh con nhỏ. Do mâu thuẫn gì đó, chủ nhà người Việt, nuốt lời hứa đòi đuổi ra khỏi nhà. Họ tìm nhà thuê trong vô vọng! Chỉ đơn giản là thuê 1 căn phòng trú ngụ qua mùa Đông băng tuyết sắp tới. Liệu có phép màu trong đời thực nơi xứ người?

Ai tha hương tìm kế mưu sinh cũng khó hết, biết kêu ai? Mà đâu chỉ có mỗi gia đình nhỏ của đôi vợ chồng trẻ người

Một cháu thiếu niên người Việt Nam đi lượm vỏ lon, vỏ chai bia...

Việt này lâm vào cảnh... cùng cực? Một bạn khác chia sẻ trên mạng xã hội: “Đợt này đường Hungary và Ba Lan thông nên người tràn qua quá nhiều. Đồng nghĩa với thất nghiệp quá đông. Mình thấy có mấy bạn trẻ đi nhặt vỏ chai ở Alexanderplatz để kiếm sống. Mình góp ý thế này. Những ai chưa sang hoặc nếu sang theo diện nước thứ 3 thì hãy ở yên, làm 1 thời gian để kiếm tiền và cứng giấy tờ đã. Những ai sang rồi, đang thất nghiệp mà vẫn còn giấy tờ công ty ở nước thứ 3 thì xin hãy quay về đó mà làm. Chứ nước Đức mình thấy càng ngày họ càng siết chặt về lao động nên không có giấy tờ rất khó xin việc”.

Chợ Đồng Xuân hiện cũng quá tải người lao động trong nhiều nhà hàng, quán ăn, tiệm nails ... Người thì đông mà việc thì ít! Một số nhà hàng, quán ăn tại Berlin trong năm 2024 sẽ không còn được giảm thuế vì ảnh hưởng dịch covid như mấy năm qua nữa ...

Sống trong lo âu, thấp thỏm

Báo người Việt tại Đức đưa nhiều tin cảnh sát Đức đã triệt phá đường dây đưa lậu người Việt vào Đức. Hơn 30 căn nhà và cửa hàng của 7 tiểu bang từng bị kiểm tra. 6 người bị bắt và 30 người bị tạm giữ, thêm Berlin có 5 người bị bắt.

Tháng 6/2023, cảnh sát và cơ quan điều tra Đức đã kiểm tra 2 tiệm nails của người Việt ở thành phố Dortmund. Họ phát hiện cùng lúc tới 11 người nhập cư lậu! Chủ 2 tiệm nails bị bắt tạm giam để điều tra. Thịnh thoảng cảnh sát Đức mở các cuộc khám xét bất ngờ sau khi có các cuộc điều tra về nạn buôn người từ Việt Nam sang Đức. Tình hình kinh tế-xã hội hiện nay ở Đức đang đối mặt với nhiều thách thức. Việc tăng cường kiểm tra không chỉ ở biên giới mà còn trong nhiều thành phố, đã khiến những người không có giấy tờ, làm chui tại Đức sống trong lo âu, thấp thỏm. Đã có không ít bạn trẻ thất nghiệp ở Đức bây giờ muốn quay lại Ba Lan hoặc Hungary mà không biết đi đường nào cho an toàn! Có vài bạn rủ nhau nhập trại hy vọng được cho vé máy bay hồi hương!

Một bạn nam, tên Th. gần 30 tuổi, quê Hà Tĩnh, thật thà nói: “*Bán sức khỏe sống qua ngày bác ạ! Làm ở đây bằng giấy tờ của người khác cũng sợ bị bắt đuổi về lúc nào không biết!*”. Sống trong tâm trạng lo âu, đây áp lực như vậy liệu chịu đựng đến bao giờ? Người thân ở quê nhà có biết? Còn bao nhiêu người đang ở Việt Nam dự định sẽ đưa con em mình sang Đức ... tìm đường ... ở lại?!

Bài & ảnh LKD

Mời bạn đặt câu hỏi với mục

An Sinh Xã Hội (Social Security) là những vấn đề về:

- Trợ cấp hưu trí
- Trợ cấp người già
- Trợ cấp tàn tật

Do cô Angie Hồ Quang phụ trách. Nếu quý bạn có câu hỏi xin email đến Ban Biên Tập Trẻ tại:

bientap@trenews.net

Phúc Lợi Xã Hội [Texas Health and Human Services Commission (HHSC)] là cơ quan quản trị các chương trình trợ giúp các gia đình với các dịch vụ về thực phẩm, chăm sóc sức khỏe, bao gồm các chương trình Phụ nữ, Trẻ sơ sinh và Trẻ em (WIC), Trợ cấp Y tế cho Trẻ em (Children's Medicaid, Hỗ trợ Dinh dưỡng Bổ sung (Supplemental Nutrition Assistance Program-SNAP).

Mục “Phúc Lợi Xã Hội” do cô Cindy Thu Hoàng là nhân viên của bộ Y tế Tiểu Bang, phụ trách.

Nếu quý bạn có bất kỳ thắc mắc gì, xin gửi câu hỏi về:

bientap@trenews.net

Mặc giấu bụng

■ **Peplums bèo nhún**, xếp li vòng 2 cách điệu đang thịnh hành, không chỉ hiện đại mà hợp để giấu vòng 2 đầy đặn. Eo nhún chỗ nào thì ảo giác vòng 2 chỗ đó, không chỉ vậy phần xòe rộng che bớt hông lớn. Thử các kiểu peplums khác nhau để tìm ra kiểu hợp dáng người.

■ Vòng 2 lớn thì hay ngần ngại thắt lưng vì dễ thu hút chú ý tới eo. Nhưng nếu mặc đồ tiếp màu với thắt lưng hay đồ nhẹ nhàng họa tiết bắt mắt thì bớt chú ý đến những chỗ khác. Bodysuit liền mảnh cũng rất đáng đầu tư, không phải đồ shapewear ép dáng làm khó thở. Bộ bodysuit vừa vặn là lớp nền mịn màng để mặc thứ khác bên ngoài, chẳng phải lo lắng về eo bánh muffin khi mặc quần tây, đồ jean.

■ **Chất liệu vải trơn**, tránh bám dính trên người để giấu phần lồi lõm không mong muốn. Kiểu empire line với đầm, áo cánh có vạt ôm thắt ngay dưới ngực vài inch, và phần dưới ôm suông hồ thân, bởi nếu mập thì phần ngay dưới ngực thường hẹp nhất. Đủ rộng phần dưới để không sát người, đừng ngại nếu chọn size lớn hơn kích cỡ bình thường với kiểu empire line.

■ **Cách giấu bụng là mặc đầm midi, maxi,** thêm nữa là rất dễ mặc. Lựa họa tiết in rối, đầm midi, maxi là món đồ thường được lựa chọn nhất khi muốn giấu bụng. Cách khác là mặc quần lưng chun, nếu không thoải mái hãy lựa kiểu phẳng trước, chun sau. Đa dạng để lựa chọn, rất thoải mái.

■ **Một chiếc sơ mi quá khổ** dễ dàng mặc như lớp khoác bên ngoài, nhưng chọn kiểu dáng suông chứ không hộp, vạt áo viền bán nguyệt trước sau, đừng chọn vạt bằng. Mặc nhiều lớp layers cũng dễ với thắt lưng, quần lưng cao tạo ảo giác chân dài, eo nhỏ. Cách khác là mặc áo khoác dài nhẹ ngoài cùng như áo khoác duster hay áo vest dài long line.

Lại đến với thơ Ngu Yên. Hần vừa gửi cho mình một bài thơ dài -Trường ca tri ân người lính Việt Nam Cộng Hòa. Ngu Yên là tác giả nổi tiếng trong văn học chúng ta bây giờ.

Gần đây, Ngu Yên một mình thực hiện đặc san *Độc Và Viết* bản PDF trên các trang mạng khiến mọi người thán phục. Đặc San chứa đựng văn thơ tư tưởng thế giới, mở ra một chân trời rộng lớn, lộng lẫy.

Trên Trang Thơ này, người viết đã một lần nhận xét về thơ Ngu Yên: *Một nét nổi bật trong sáng tác Ngu Yên là tứ thơ thường bật ra từ óc quan sát thông minh điểm thêm nụ cười tinh nghịch khi chứng kiến những việc thường ngày trong cuộc sống. Ngu Yên chụp bắt có ý thức hiện thực sinh động, khác xa những bài thơ thiếu máu trên các trang mạng hôm nay chỉ biết nhai gặm cảm tính nghèo túng.*

Sau đây xin mời các bạn đọc thêm một hai bài nữa của tác giả Ngu Yên.

SAO KHUÊ

bóng chiều chết

*Căn phòng nghệt thở màu âm u
trên mặt quây rượu vân gỗ phơi dĩ vãng nứt
vết xước, bàn tay say mang nhân cạ nổi niềm
thời gian vô hình lưu lại nhiều thương tích
và không gian
mờ như hôm nay
xô đẩy thời gian hấp hối trong bóng chiều.*

*Ai đang buồn
đến uống với tôi vài ly rượu
nếu tâm tư lớn đủ
thế giới là tù ngục.*

*Ai đang cần yêu
đến ôm tôi một buổi
nếu tình không đủ vui
yêu luôn luôn tạm thời.*

*Trong bóng chiều chết
Quây rượu và tôi nhập vào nhau
tăng thêm vết nứt vết xước
giá trị quây rượu là đồ cổ
còn tôi,
không cách nào sống lâu hơn quây rượu.*

âm thầm đổ rác thùng ngày sinh nhật

*Mỗi sớm thứ năm kéo thùng rác ra đường, chiều kéo
thùng vào nhà, liên tục 41 năm.
Mỗi đêm nhắm mắt, sáng mở mắt, liên tục 64 năm.
Ông ấy có tên gọi nhưng tai không nghe. Có mắt
nhưng không chăm chú. Có mũi nhưng thở bằng
miệng. Có nhiều người thân nhưng đa số qua đời.
Sáng nay thứ năm, kéo thùng rác ra đường, đi vào tay
không.
Sống chỉ cần không khí, những thứ khác, càng ít càng
tốt.
Ông ấy ăn ít, một mình, làm gì có rác.
Kéo thùng không.
Chiều nay thứ năm, kéo thùng vào, sau khi đổ hết rác
trong óc.*

Ernest Hemingway chờ người mất ngủ đi ăn khuya

bạn của vợ

Một số bạn gái của vợ
cho tôi suy nghĩ
trong lúc uống rượu, đàn guitar, đọc bài
thơ:

“Nếu” không gặp em trước, có lẽ
tôi đã yêu vài người trong những cô này.
Đúng ra, anh phải cảm ơn em,
đã quen biết nhiều bạn gái đẹp, thông
minh, hấp dẫn.
Họ là những kho tàng đi tìm không cần
bản đồ.
Họ là thức uống, thức ăn ban phát theo
ân sủng.

Thế giới “nếu” ly kỳ hơn thế giới sống.
Cho tâm tình những giờ phút đê mê.
Không tốn kém. Không hại gì đến số
mạng.
Nhưng thời gian đã uống cạn sữa tươi.
Ăn hết cam, táo, mận, đào, mít, xoài,
nhãn.
Chỉ để củ khoai, củ sắn, củ mì
bần khoản.

Rượu uống cạn. Nhạc đàn xong. Trước
khi đọc bài thơ khác,
anh cảm thấy nhớ em đang nấu cơm
chiều
cách xa mười bước.

Vì anh đã yêu em trước những cô kia.

(trích đoạn)

Bướm đêm, kêu vo ve, tìm máu.
Trần trở, xuống bar Brazil, tìm nhạc.
Quán ít người.
Nhưng khách vô hình đông vô số.

- Ông dùng gì?
- Cho ly Chết Giữa Chiều Hôm.(1)
- Ông ăn tối không?
- Súp Chuông Gọi Hồn Ai với một đĩa Ngư Ông và Biển Cả.(2)

Như thường lệ, tôi ngồi góc này. Nhìn cả quán, một trần gian
thâu nhỏ. Enter là sinh. Exit là tử.
Góc kia, Hemingway viết tiểu thuyết, truyện ngắn và làm thơ.
Sáng tạo thế giới ảo trong thế giới thật. Người ảo sống không
cần đời. Người ảo chết, không cần đất chôn. Chuông ảo gọi
hồn, tác giả tự vẫn. Góc đó, Hemingway ngồi mỗi đêm. Tiếng
ông xa vắng, đọc từ lòng sâu:

“Nhiều người sinh ra trong xiềng xích
Không hối tiếc nhưng chán chường
Chán nản cuộc đời thường vấp ngã.
Chấm dứt suy tư và hận thù
Chấm dứt nghĩ ngợi và chiến đấu
Chấm dứt hy vọng và rút lui.
Điều trị cần kiên tâm tận lực,
Chịu chết dễ dàng hơn.”(3)

Thức ăn với, ước mơ bao tử nhỏ bé, nhưng bao trùm đại mộng
làm người. Bỏ tiền vào máy nhạc, nghe bài ca khóc hồn: Cry
Me A River.

Diana Krall hát, Hemingway đọc thơ, thế giới mù mờ theo
ngọn nến, chập chờn thêm âm u ...

GHI:

(1). Chết Giữa Chiều Hôm là sâm banh pha với absinthe, Hemingway sáng chế trong truyện “Death in the Afternoon” (1932).

(2) Các tác phẩm của Hemingway: For Whom the Bell Tolls (1940), The Old Man and the Sea (1952).

(3) “Captives” của Ernest Hemingway.

Some came in chains / Unrepentant but tired. / Too tired but to stumble. / Thinking and hating were finished / Thinking and fighting were finished / Retreating and hoping were finished. / Cures thus a long campaign, / Making death easy. Dịch theo ý bài thơ: Hemingway chờ người mất ngủ đi ăn khuya.

(4) “Cry Me A River”: Now you say you're lonely / You cried the long night through / Well, you can cry me a river, cry me a river / I cried a river over you

Why you need dental insurance in retirement.

Many Americans are fortunate to have dental coverage for their entire working life, through employer-provided benefits. When those benefits end with retirement, paying dental bills out-of-pocket can come as a shock, leading people to put off or even go without care.

Simply put – without dental insurance, there may be an **important gap** in your healthcare coverage.

When you're comparing plans ...

- ▶ Look for coverage that helps pay for major services. Some plans may limit the number of procedures – or pay for preventive care only.
- ▶ Look for coverage with no deductibles. Some plans may require you to pay hundreds out of pocket before benefits are paid.
- ▶ Shop for coverage with no annual maximum on cash benefits. Some plans have annual maximums of \$1,000.

Medicare doesn't pay for dental care.¹

That's right. As good as Medicare is, it was never meant to cover everything. That means if you want protection, you need to purchase individual insurance.

Early detection can prevent small problems from becoming expensive ones.

The best way to prevent large dental bills is preventive care. The American Dental Association recommends checkups twice a year.

Previous dental work can wear out.

Even if you've had quality dental work in the past, you shouldn't take your dental health for granted. In fact, your odds of having a dental problem only go up as you age.²

Treatment is expensive — especially the services people over 50 often need.

Consider these national average costs of treatment ... \$217 for a checkup ... \$189 for a filling ... \$1,219 for a crown.³ Unexpected bills like this can be a real burden, especially if you're on a fixed income.

1 "Medicare & You," Centers for Medicare & Medicaid Services, 2021. 2 "How might my oral and dental health change as I age?," www.usnews.com, 11/30/2018. 3 American Dental Association, Health Policy Institute, 2018 Survey of Dental Fees, Copyright 2018, American Dental Association.

DENTAL Insurance

from Physicians Mutual Insurance Company

Helps keep more money in your pocket!

- ✓ Go to any dentist you want
- ✓ Helps pay for over 350 procedures
- ✓ No deductible, no annual maximum on cash benefits

"I don't worry"

"Now that I have your dental policy, I don't worry about going to the dentist. I love your plan – you pay what you say!"

Colleen W., MO

Call for a **FREE** Information Kit!

1-888-304-2836

Dental50Plus.health/Tre

Get Info Now

Includes the Participating (GA: Designated) Providers and Preventive Benefits Rider. Product not available in all states. Acceptance guaranteed for one insurance policy/certificate of this type. Contact us for complete details about this insurance solicitation. This specific offer is not available in CO, LA, NY; call 1-800-969-4781 or respond for similar offer. Certificate C250A (ID: C250E; PA: C2500); Insurance Policy P150 (GA: P150GA; NY: P150NY; OK: P150OK; TN: P150TN). Rider kinds B438, B439 (GA: B439B).

6247-0121

<https://baotreonline.com>

nội dung phong phú, đa dạng với sự cộng tác của những cây viết tài năng và xuất sắc trên khắp thế giới trong mọi đề tài, mọi lãnh vực....

muốn nhận báo miễn phí mỗi tuần (bản pdf), xin email cho

baotrehaingoai@gmail.com

Để trả lời một câu hỏi

ĐOÀN XUÂN THU
MELBOURNE

Trúc Phương trong vai một người lính: “*Một nửa ba năm, anh yêu tình áo giầy quân nhân, đường xuôi quân ghé lại đôi lần. Bao nhiêu âu lo, có hôm đã hỏi người yêu bé bỏng hay mơ: “Anh vắng nhà hoài em có nhớ?”*

Và người yêu của ông ở hậu phương đã hồi đáp: “*Trả lời anh yêu: “Không gian còn, bước thời gian đi; một ngàn đêm nhớ nhiều mơ nhiều. Mưa khuya giăng tơ; gió khuya hững hờ đèn hiu hắt ngọn tương tư, đôi lúc buồn vì anh vắng nhà.”*

Và người lính an ủi người yêu của mình: “*Tình nước lòng trai, anh hiên ngang đôi diện mặt trời. Chân qua chốn nào, thương chất lên cao; đã yêu lính trẻ ngày về*

ai tiếc gì.”

Và em yêu đáp lại: Ca từ đơn giản, dễ hiểu, chạm sâu vào tâm hồn người lính trận, mà sanh mạng ở trận tiền là ngàn cân treo sợi tóc, sống nay chết mai. Ai ra trận mà không bỏ lại người yêu bé bỏng ở quê nhà?

Ca sĩ Hoàng Oanh và Trung Chinh, cả hai đều là dân gốc Mỹ Tho, hát bài này trên Đài Truyền hình số 9. Bài hát này cũng phát nhiều lần trên Đài phát thanh Sài Gòn hồi Tết Mậu Thân năm 1968.

Nhạc phẩm “*Để trả lời một câu hỏi*” của Trúc Phương là lời cổ võ, khích lệ tinh thần chiến đấu không nề gian khổ; chịu đựng nỗi chia ly người yêu dấu của chiến sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng

Hòa trong giai đoạn đầu sôi lửa bỏng. Những người lính còn rất trẻ đó, tuân lệnh tổng động viên, đang dốc toàn lực để chống lại cuộc tổng công kích ác liệt của CS từ Miền Bắc tràn vào 44 tỉnh thành của miền Nam Việt Nam kể cả thủ đô Sài Gòn và cố đô Huế.

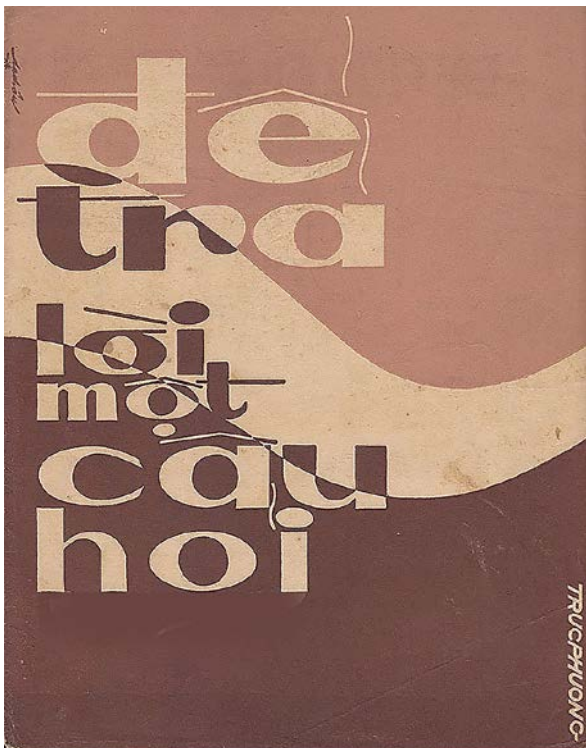
Trước sức lan tỏa gây ảnh hưởng rộng khắp của nhạc phẩm “*Để trả lời một câu hỏi*” của nhạc sĩ Trúc Phương, người chưa hề mặc áo lính, Linh Phương bèn phản kích bằng cách viết một bài thơ cố ý lấy trùng tên “*Để trả lời một câu hỏi*” hù dọa thương tật, chết chóc của người lính ngoài mặt trận hầu lung lạc tinh thần chiến đấu của quân ta.

Giờ đây chiến tuyến đã được phân vạch rõ ràng:

1. Trúc Phương thuộc phe ta.
2. Linh Phương thuộc phe nó.

So với bài thơ viết về chiến tranh khác như “*Một phiên cố nhân*” của Trương Tịch đời Đường bên Tàu, bài thơ của Linh Phương chỉ đáng xách dép: “*Đánh Nhục Chi theo quân năm trước. Toàn đạo binh bị diệt trên thành. Hán, Phiên vắng bật tin anh. Cho dù sống chết cũng đành xa nhau. Mần trướng nát không ai thu lượm. Ngựa trở về cò phướn rách tan. Cúng anh, nghi vẫn sống còn. Chân trời xa tắp, khóc trông quê nhà”*

Nhưng Phạm Duy đã nhào

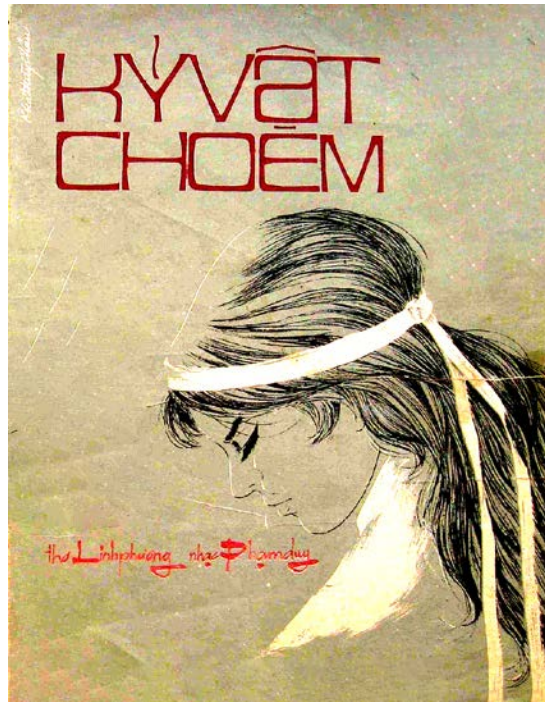
Nhạc sĩ Trúc Phương

vô hà hơi tiếp sức cho Linh Phương bằng cách phổ nhạc bài thơ “Để trả lời một câu hỏi” với cái nhãn mới là “Kỷ vật cho em”.

Phạm Duy theo Bob Dylan trong phong trào phản chiến đang rầm rộ ở Mỹ. “Em hỏi anh bao giờ trở lại? Xin trả lời mai một anh về. Không bằng chiến trận Plei Me. Hay Đức Cơ – Đồng Xoài – Bình Giả. Anh trở về hàng cây nghiêng ngả. Anh trở về hòm gỗ cài hoa. Anh trở về bằng chiếc băng ca. Trên trục thẳng sơn màu tang trắng. Mai trở về chiều hoang trốn nắng. Poncho buồn liệm kín hồn anh. Mai trở về bờ tóc em xanh. Vội vã chít khăn sô vĩnh biệt. Mai anh về em sâu thê thiết. Kỷ vật đây viên đạn đồng đen Cho em làm kỷ niệm sang sông. Đồi con gái một lần dang dở. Mai anh về trên đồi nạng gỗ. Bại tướng về làm gã cụt chân. Em ngại ngừng dạo phố mùa Xuân. Bên người yêu tạt nguyên chai đá. Thì thôi hãy nhìn nhau xa lạ. Em nhìn anh – ánh mắt chưa quen. Anh nhìn em – anh sẽ cố quên. Tình nghĩa cũ một lần trắng trôi”

Ý của bài thơ phản chiến này là: đừng đánh nữa; hãy buông súng. Hãy “Nối vòng tay lớn” của Trịnh Công Sơn. Nghĩa là “Mẹ ơi nuôi con lớn để con làm tù binh” của Miên Đức Thắng.

“Ăn cướp tới nhà! Thôi

Linh Phương

Phạm Duy

tay tao nè; mày trói tao đi; rồi mày muốn cướp cái gì cũng được. Chỉ cần mày cho tao sống nhục! Mắt thấy không dám nhìn; miệng có không dám nói cũng được.”

Chỉ những kẻ trốn lính mới ra rả bài này để đâm sau lưng người chiến sĩ đang chiến đấu ở chiến trường.

Chính Phạm Duy đã từng thú nhận trong hồi ký của mình: “...Bài hát trở thành một hiện tượng thời đó. Ở phòng trà, khi ca sĩ hát bài đó lên bao giờ cũng có sự náo động nơi khán thính giả. Nếu là thường dân thì phản ứng cũng vừa phải. Nhưng vì hồi đó dân nhà binh ở 4 vùng chiến thuật về Sài Gòn là đi phòng trà, và khi trong đám thính giả có một sĩ quan đi nghỉ phép hay một thương phế binh

là có sự phản ứng ghê hồn nơi người nghe. Có thể nói bài này gây một không khí phản chiến.”

Chắc quý độc giả đều biết Kevin Carter, nhiếp ảnh gia đoạt giải Pulitzer 1994. Ông chụp hình một đứa bé Phi Châu lòi xương sườn, đầu gục xuống vì đói, bên cạnh một con kên kên đang chờ ăn xác. Toàn thế giới phê phán thái độ dửng dưng của Carter: “Tại sao ông không làm gì giúp một đứa bé đói gần chết mà chỉ lo chụp hình để tranh giải Pulitzer? Ông có trái tim không?” Lương tâm cắn rứt, Carter tìm quên trong những cơn phê ma túy; cuối cùng ông tự sát.

Cũng y như Carter, Linh Phương và Phạm Duy cũng lợi dụng bi kịch của những người lính chiến đấu vì tự do để

kiếm tiền, kiếm danh cho riêng mình. Hành vi đó thế giới phê phán. Cũng hành vi đó lại có một số nhiều người Việt tung hô? Sao kỳ vậy? Sự khác nhau là trình độ dân trí! Một bên có cái đầu và trái tim. Một bên là tâm lý bầy đàn!

Tiếng Anh có thành ngữ “Stabbing behind the back of soldiers” (Đâm sau lưng người lính) để chỉ sự phản bội. Đâm sau lưng là một hành động đê hèn được thực hiện ngay đối với những đồng đội của mình đang dốc toàn lực ra. Linh Phương đã đâm sau lưng những người lính của chúng ta. Bài thơ “Để trả lời một câu hỏi” hóa phép thành ca khúc “Kỷ vật cho em” đã góp phần không nhỏ đưa đến ngày định mệnh 30 tháng Tư!

DXT

DU FACE

LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

“FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ” chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, tếu táo của cư dân trang mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

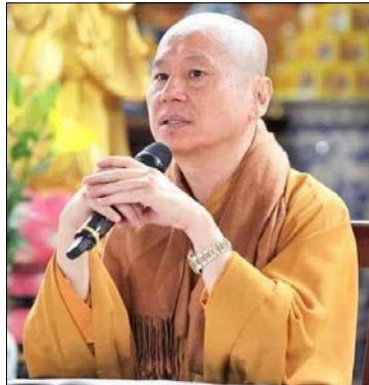
BBT Trẻ

Sức mạnh của dấu câu

Hồi bao cấp, một ông chủ tịch xã ở ngoài Bắc làm đơn xin mần thịt Trâu (thời đó không được phép mần thịt trâu). Khi vị chủ tịch xã trình đơn, được chủ tịch thành phố phê vào đơn “Trâu cày không được thịt”.

Trong khi cả làng thất vọng thì ông chủ tịch xã nhanh trí nghĩ ra cách thêm một dấu chấm như sau “Trâu cày không được. Thịt”. Thế là cả làng được bửa thịt trâu mà không sợ đắc tội lãnh đạo thành phố ...

TỪ FACEBOOK QUANG PHAN

Đồng Hồ Rolex Cosmograph Daytona
126503 Mặt Số Đen Sáng Cọc Số Kim
Cương

765.000.000 VND
(Giá có thể thay đổi tùy thời điểm)

**THỞ THÔI CŨNG SỢ MANG NGHIỆP
NHƯNG THÍCH CÁI CÁCH THẦY ĐEO CON ROLEX DAYTONA
126503, NẾU TÍNH ĐÚNG GIÁ THỊ TRƯỜNG HÔM NAY
NEW 2024 CŨNG 700 CỬ.**

Chính xác là 765 củ (triệu VND)

TỪ FACEBOOK NGUYỄN HƯƠNG

Sài Gòn luôn ấm áp nghĩa tình

TỪ FACEBOOK PHƯƠNG HOÀNG

Đất nước của những dòng sông lệ

TỪ FACEBOOK TRUNG MINH PHAM

“Tập nái”

TỪ FACEBOOK NGUYỄN XUÂN MINH

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhắc bổng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

Ờ-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

Cục sắt 2,000 năm

Từ hàng ngàn năm trước, con người đã thấy các nếp nhăn trên quần áo không đáng yêu. Vào thời Hy Lạp cổ đại (năm 400 trước CN) việc ủi quần áo thường được thực hiện bởi các nô lệ do công việc này khá nặng nhọc và mất thời gian. Đó là một nhu cầu xa xỉ của tầng lớp thượng lưu do chỉ những người giàu mới sở hữu nhiều quần áo và nô lệ. Ngoài loại bỏ nếp nhăn, người ta sử dụng những chiếc kẹp sắt đã được nung nóng phần đầu để tạo nếp gấp trên trang phục làm bằng vải lanh.

Bàn ủi tiếp tục "tiến hóa", mốc đáng nhớ là vào thế kỷ thứ 10 sau Công Nguyên, những người Viking đến từ Scandinavia đã sớm tạo nên những chiếc "bàn ủi" bằng thủy tinh. Đến khoảng thế kỷ 15, nhờ sự tiến bộ vượt bậc của kỹ thuật luyện kim, người ta bắt đầu có ý tưởng về một chiếc bàn ủi bằng sắt rỗng ruột có thể chứa than bên trong để làm nóng.

Kim loại, điện lần lượt được sanh ra, kéo theo sự "lớn khôn" của cái bàn ủi cổ đại từ hình dáng đến công dụng. Năm 1871, Mary Florence Potts, một bà nội trợ người Mỹ đã nhận được bằng phát minh cho chiếc tay cầm bàn ủi có thể tháo rời. Nhưng lúc này,

bàn ủi chưa phải là "chân ái với bất kỳ ai, ngay cả "mẹ đẻ" Potts cũng đặt tên cho thế hệ bàn ủi này là "Sad Iron", do trọng lượng của nó quá nặng và luôn làm hai tay của bà mỗi nhừ khi phải làm việc với nó.

Năm 1882, nhà phát minh người Mỹ Henry W. Seeley đã nhận được bằng sáng chế cho "chiếc bàn ủi điện" đầu tiên của nhân loại. Tuy trọng lượng lên đến 6kg không thể kiểm soát được nhiệt độ nhưng đây là phát minh điện tử gia dụng duy nhất trong những năm 60 của thế kỷ 19. Đến năm 1920, nhà phát minh người Anh Joseph Myers cải tiến bộ điều chỉnh nhiệt cho bàn ủi. Năm 1926, kiến trúc sư Thomas Warren Sears (1880 - 1966) cho ra đời chiếc bàn ủi hơi nước đầu tiên. Sau đó là một loạt sáng tạo giúp chiếc bàn ủi có thể hoàn hảo từ vẻ bề ngoài tới bộ điều khiển nhiệt độ chính xác hơn bên trong, dùng được cho nhiều loại vải khác nhau, dầu lâu lâu hơi mát.

Cái bàn ủi bình thường và nhỏ nhoi trong góc tủ quần áo đã mất hơn 2,000 năm để hoàn thiện, nhưng vẫn không thể ủi thẳng tính cách lươn lẹo của người Cộng Sản.

Chuyện đòn roi

Cây chổi lông gà là vật dụng lau phủ bụi trong nhà. Nhưng nó cũng là cây roi của nhiều bậc cha mẹ, thầy giáo trừng phạt con cái, học trò (nhất là các “ông con”) sai phạm lỗi lầm. Ngày xưa chuyện đe nẹt, xử phạt bằng đòn roi là chuyện thường tình trong cách giáo dục theo kiểu “thương cho roi cho vọt”. Nhưng ngày nay, việc áp dụng biện pháp này được cho là “bạo hành”, gần như không còn hợp thời nữa.

TRANG NGUYỄN

Tôi có câu chuyện kể lại cho các bạn nghe chơi. Số là, anh bạn của tôi về Sài Gòn thăm mô mà ông bà cha mẹ, trở qua mang theo cây chổi lông gà. Đến nhà anh chơi, thấy cây chổi lông gà cắm trong bình bông, tôi bật miệng: “Người ta cắm lông công, lông trĩ trang trí để phong thủy trong nhà cát lợi, sao anh lại cắm cây chổi lông gà vào cái bình men xanh giá trị thế kia?”. Anh lặng thinh một hồi, rồi đáp: “Ai lại đem cây chổi lông gà chẳng giá trị chút nào làm hoa trang trí?”.

Anh hỏi lại tôi mà cũng trả lời luôn câu hỏi đó giống như một triết lý vừa mới đúc kết. Anh trần tình nói rằng đó là học được từ trong vở kịch “Giờ của quý”, nhân dịp về Sài Gòn, bạn bè rủ đi xem ở một nhà hát kịch. Anh thích kịch, nhất là những lời đối thoại thâm thúy mang ý nghĩa giáo dục cách sống và sống để yêu thương giữa con người với nhau. Sau đó, anh lại đọc được bài viết của tác giả Hồ Ngọc, phân tích ý nghĩa của cái triết lý mơ hồ đó. Nhưng thôi, nói ra chỉ cho thêm dài dòng.

Tuy nhiên, cái ý nghĩa triết

lý cây chổi lông gà của anh có phần hơi khác. Khác ở chỗ, nhân vật Cu Bin trong kịch bản có cách nghĩ trong sáng của một đứa trẻ, đơn thuần thấy cây chổi lông gà giống cây bông, đem vô cắm trong bình hoa trang trí khiến cô di ghẻ bực tức la mắng: “Ai điên cắm chổi lông gà vô bình bông vậy trời?”. Cu Bin vui vẻ: “Con đó! Con biết chổi lông gà để quét bụi, để đánh đất, nhưng con thấy cây này giống bông!”.

Từ hành động và suy nghĩ đơn giản của Cu Bin làm cho bà mẹ kế Phương Thùy chìm trong im lặng và chịu sự tra

vấn của lương tâm. Cô tự hỏi nhiều khi cư xử quá đáng đối với đứa con riêng của chồng. Cô quyết định ra đi. Hồ Ngọc viết: “Bức hình từ sân bay gửi về cho thấy cô cầm trên tay... chổi lông gà! Không cần lời đối thoại, bức ảnh đã nói lên sự ăn năn của Phương Thùy. Cầm theo cây chổi cô như cầm theo kỷ niệm về ngôi nhà cô đã từng gắn bó, về đứa bé đã cho cô hiểu một ý nghĩa hồn nhiên, sâu lắng. Rằng rốt cuộc chính góc nhìn, tâm thế chủ quan của ta mới nói lên giá trị, bản chất sự vật. Chổi có thể thành hoa, cảm xúc tiêu cực có thể thành tích cực...”.

Chuyện kể đến đây, anh bạn tôi dừng lại một chút, với tay rút cây chổi lông gà từ bình gốm xanh bạch điệp trên bàn. Cầm cây chổi đi đến tủ thờ, anh quơ nhẹ tay quét bụi trên bàn thờ cha mẹ. Anh luôn đầu chổi lông gà vào từng cạnh

Lông được xếp liên tiếp kết thành từng dây, sau đó đun nhựa đường để cuốn vào que, cố định chắc chắn - NGUỒN VIETBAO.VN

tủ chùng như gom hết kỷ niệm xưa lùa về hiện tại. “Sao hồi nhỏ mình không nghĩ ra cây chổi lông gà giống cây bông há, mà mỗi lần thấy cây chổi lông gà ông già cầm lên đánh đòn là sợ quẩn đít luôn”.

Tôi nói với anh bạn chẳng khác nào lời đối thoại trong một vở kịch ngoài đời: Kịch trên sân khấu mà! Bản thân đứa trẻ đầu nghĩ cây chổi là cây bông, nhà biên kịch, đạo diễn khéo léo áp đặt lời đối thoại lên nhân

vật, nói ra một cách chân thật. Như vậy mới là kịch, là văn chương, là cái nghệ thuật làm đẹp tâm hồn. Ấy thế mà anh bạn tôi gật gù, rồi kể lại rằng, hồi còn nhỏ, mấy anh em trong nhà hiếu động lắm, hay gây gỗ đánh lộn với mấy đứa bạn hàng xóm. Mỗi lần như vậy thường bị cha phạt đánh đòn, mỗi tội theo quy định, nặng nhẹ theo đó chịu đòn mấy roi. 1 roi vô mông là đã khóc ré lên rồi, huống hồ chi có tội phải chịu đến

10 roi.

Chuyện đến đây thì ý nghĩa cây chổi lông gà của anh bạn tôi trở thành chuyện đòn roi xử phạt.

Anh bạn kể lại chuyện xưa thuở còn là một cậu bé học hành khá giỏi nhưng tính khí lại hay bốc đồng. Nhớ lần bị trận đòn nặng nhất là hồi học đệ tứ cho cái tội trốn học đi chơi lại còn sửa điểm của thầy cô giáo. Giám thị nhà trường gọi lên đánh đòn roi mây vào tay vì tội sửa điểm, ban giám hiệu gửi thư mời phụ huynh lên họp. Về nhà cha tôi gộp mấy tội thành một. Không phải 10 roi mà đến 20 roi cho cái tội trốn học và không trung thực với thầy cô, bạn bè và cha mẹ.

Lần đó, tôi đi học sớm, lên vào phòng giáo vụ bằng cách leo cửa sổ, mở cuốn sổ điểm sửa điểm 8 của thầy cho thành 18. Cha tôi rất nghiêm khắc trong việc học hành của con cái. Ông quan niệm

Một góc nhà sản xuất chổi lông gà (ẢNH: INTERNET)

phải học cho giỏi, vào đại học để thành ông nọ bà kia. Chỉ có học tới nơi tới chốn thì mới có tương lai. Thật ra, ông sợ con cái học hành không tới, đến tuổi thi hành quân dịch, làm lính thời buổi chiến tranh thì làm sao biết được mô xanh lúc nào!

Anh đem cắm cây chổi lông gà trở lại bình bông rồi kể tiếp chuyện “trộm long tráo phụng” thuở học trò. Hôm đó, không hiểu ma xui quỷ ám làm sao, lần đầu tiên tôi cúp cua giờ Kim Văn của thầy hướng dẫn cùng mấy đứa bạn đến rạp Nam Quang xem phim võ thuật Hồng Kông mới đưa sang Sài Gòn trình chiếu. Ban đầu tôi không chịu đi, mấy đứa lôi kéo riết. Hơn nữa nghe tụi nó nói phim hay, tài tử Địch Long, Khương Đại Vệ đánh quyền thuật hay lắm, nên cuối cùng tôi xuôi theo bạn bè đi xem cho

biết. Tuần sau thầy gọi cả đám trốn học lên trả bài, thầy hỏi tới hỏi lui nên miệng tôi cứ áp a áp úng nhưng cũng thuộc được một đoạn văn. Tôi thấy thầy ghi điểm 8 vào sổ nhưng lại quên ghi số 0 đứng trước, thành ra mới có cái tội sửa điểm. Ai ngờ ông thầy lớn tuổi rồi mà trí nhớ lại minh mẫn đến như vậy!

Làm lỗi thì phải bị trừng phạt. Có thưởng phạt phân minh thì học trò, con cái mới nên người, nhất là những đứa trẻ hiếu động như anh em tôi hồi nhỏ, phá phách, nghịch ngợm, mê chơi. Mỗi lần bị đánh đòn, tụi tôi nằm sấp trên chiếc đi-văng ba tôi thường ngủ, đầu roi nhấp nhấp nhẹ nhẹ trên cái mông kèm theo lời giáo huấn của cha tôi vừa chầm dứt là nghe tiếng voi vụt cái chót. Cái đau của cán chổi lông gà làm cái mông đau rát từ từ, vừa dứt cơn đau của nhấp roi

đầu lại tiếp đến roi 2, roi 3... Lần đó, tôi bị 20 roi, đau rát, hai tay đưa ra sau, bọ cái mông dít nhảy lưng tung như khi ăn nhâm ớt hiểm.

Nhưng cái tật nghịch ngợm của anh em tôi vẫn không chừa, lần đó cha tôi phạt thằng em. Tôi nghe cha la trách, thể nào cũng dụng roi hình. Tôi vội đem 2 cây chổi đi giấu sau đồng than ở nhà bếp. Cha tôi đi lấy cây chổi lông gà treo bên vách tủ thờ, không thấy ông lại đi vào buồng kiếm cây chổi thứ 2. Không thấy 2 cây chổi, ông la lên: “Đứa nào giấu mấy cây roi mây của tao rồi? Đem ra ngay, không tao đánh đòn gấp đôi”. Tôi lặng yên, chạy lên lầu mặc cho cha hăm dọa. Kiếm không được, ông bảo má tôi ra tiệm mua ngay 2, 3 cây chổi. Má tôi chưa bước chân ra tới cửa thì ông bán chổi lông gà gánh trên vai một đồng

chổi đi ngang qua nhà vừa cất tiếng rao “Chổi... đây... Ai chổi lông gà h... ông”. Tôi đứng trên ban công nhìn xuống, nói thầm trong miệng: “Thôi chết, nát cái dít nhỏ của thằng em tôi rồi”.

Tôi quan tâm hỏi tiếp: “Rồi sao, bà già có mua chổi lông gà không?”. Anh đáp: “Đang cần mà có người đem đến tận cửa mà không mua sao”. Anh phân trần, hồi nhỏ hầu hết có đứa trẻ nào mà không bị cha mẹ đánh đòn do phạm lỗi lầm. Sau này, khi lớn lên có thêm hiểu biết, tôi thấu hiểu hơn nỗi lòng của cha mẹ, thầy cô khi sử dụng đòn roi trừng phạt con cái, học trò. Họ mong muốn mình nên người hơn, và đòn roi là một biện pháp răn đe hiệu quả nhất mà họ cũng từng được nếm trải khi gây lỗi lầm hồi còn nhỏ. Và kinh nghiệm đó truyền từ đời này sang đời khác.

Tất nhiên không ai muốn đề cao tác dụng của việc xử phạt răn đe bằng đòn roi, đó chỉ là biện pháp thứ yếu, bất đắc dĩ. Quan trọng là sử dụng đúng thời, đúng cảnh như vậy nó mới có tác dụng như chiếc phanh kim hãm, ngăn giảm lỗi lầm sai trái của con cái, không để nó trở thành nỗi ám ảnh về sau.

TN

Chổi lông gà ngày nay dùng sợi nylon xé nhỏ (ẢNH: INTERNET)

BIỆM HOẠ

Tháng Ramadan

Các tín đồ Hồi giáo trên khắp thế giới hành hương về Thánh địa Mecca ở Saudi Arabia sau khi kết thúc tháng Ramadan. (NGUỒN: AL JAZEERA)

Tháng Ramadan năm nay bắt đầu từ Chủ Nhật 10 tháng 3 đến 9 tháng 4. Đây là một tháng linh thiêng trong Hồi giáo và được đánh dấu bằng một khoảng thời gian kiêng ăn bắt buộc. Việc tuân thủ tháng Ramadan là một trong Năm trụ cột của Hồi giáo. Bằng cách kiêng ăn trong tháng này, người Hồi giáo tin rằng họ sẽ kiếm được phần thưởng thuộc linh và kéo lại gần hơn với Allah. Tháng Ramadan là tháng thứ chín theo lịch Hồi giáo, là tháng dựa trên mặt trăng. Dựa theo khu vực, các tính toán thiên văn hoặc nhìn thấy mặt trăng đánh dấu sự khởi đầu của tháng ăn chay này và kết thúc vào mặt trăng mới tiếp theo. Tháng Ramadan chính thức bắt đầu khi một lãnh tụ Hồi giáo thông báo nó. Trong suốt tháng Ramadan, người Hồi giáo tìm kiếm sự thương xót và sự chú ý của Allah bằng cách kiêng ăn từ bình minh đến hoàng hôn. Người Hồi giáo kiêng đồ ăn, thức uống, hút thuốc và quan hệ tình dục vào ban ngày. Người ta nói rằng các việc làm tốt được thực hiện trong tháng Ramadan sẽ dẫn đến sự nhân lên của phần thưởng thông thường cho các công việc tương tự được thực hiện trong các tháng khác. Vì lý do này, sự hào phóng và từ thiện tăng lên trong tháng Ramadan. Người Hồi giáo cũng được khuyến khích đọc toàn bộ Kinh Coran trong tháng Ramadan và đọc những lời cầu nguyện đặc biệt.

Trong suốt một tháng lễ này, tất cả các tín đồ đạo Hồi đều thực hiện nghiêm túc quy định: không

ăn, không uống, không hút thuốc nghĩa là không được đưa bất kể thứ gì vào miệng (kể cả không sinh hoạt tình dục), nhưng chỉ áp dụng vào ban ngày, cụ thể là từ lúc mặt trời mọc đến khi mặt trời lặn. Luật của đạo cũng quy định rõ: Cho những người đang ốm, phụ nữ có thai, trẻ em dưới 5 tuổi và những người đang đi du lịch ở nước ngoài mà nước này không lấy đạo Hồi làm quốc giáo, được miễn trừ. Tại một số quốc gia theo đạo Hồi còn có quy định: Đối với học sinh nhỏ tuổi, binh lính và công nhân lao động nặng thì không phải nhịn.

Khi chuẩn bị bước vào tháng Ramadan, báo chí các nước Ả Rập cũng như các nước theo đạo Hồi, đều có những bài viết nói rõ ý nghĩa của từng quy định nói trên. Thứ nhất, nhịn ăn uống là để có sự thông cảm với những người nghèo đói, những đồng đạo còn chưa đủ ăn, đủ mặc. Thứ hai, hành động này nhằm luyện cho con người một sự tiết chế, chống những cảm dổ vật chất, để tạo thuận lợi cho việc sau này lên thiên đàng. Về

điểm này, đây là có một sự rèn luyện rất kiên cường. Tại các nước Ả Rập, nước nào cũng có sa mạc; và thời tiết của xứ sa mạc thì nóng, khô nhưng suốt một ngày trong tháng Ramadan, không ai được động đến một giọt nước.

Mỗi buổi chiều trong suốt cả tháng Ramadan này, ở các phường trong thủ đô và các thành phố lớn, đều tổ chức những bữa ăn từ thiện. Bàn ghế được kê thành từng dãy tại vườn hoa hoặc những vỉa hè rộng. Khoảng 17 giờ, những người nghèo mang theo cả con cái đến những tụ điểm này, ngồi vào bàn một cách rất trật tự. Mặc dù đã nhịn ăn, nhịn uống cả ngày, trước mặt lại là những hộp thức ăn đang tỏa mùi thơm và những ly nước lạnh rót sẵn, nhưng không một ai động đến, có người còn lảm nhảm đọc kinh Coran. Chỉ đến khi tiếng loa từ các giáo đường vang lên, đọc xong câu nguyện: “Không có thần linh nào xứng đáng để được tôn thờ ngoài Thượng đế (Allah), và Muhammad là Thiên sứ của Ngài”, mọi người mới bắt đầu ăn uống.

DH - TIN INTERNET

Chứng rụng tóc ở phụ nữ

BẢO SƠN

Có khoảng 50% phụ nữ lớn tuổi bị rụng nhiều tóc và tóc trên đầu mỏng đi thấy rõ. Đây là vấn đề mang tới căng thẳng và khó chịu đối với phụ nữ. Rụng tóc chắc chắn làm người ta trông xấu đi và già hơn. Dưới đây là một vài nguyên nhân gây rụng tóc cần biết để tránh.

5. Thiếu vitamin và chất khoáng.

Nhiều nghiên cứu cho thấy thiếu vitamin D, chất sắt, protein hoặc các dưỡng chất khác đều góp phần vào vấn đề rụng tóc. Thiếu vitamin và chất khoáng sẽ làm yếu đi cấu trúc của tóc và ngăn trở quá trình phát triển tóc, trong khi thiếu chất sắt sẽ làm tóc bị rụng. Khi thấy tóc bị rụng nhiều, nên yêu cầu bác sĩ thử máu để xác định xem cơ thể có thiếu các chất này không trước khi quyết định sử dụng thuốc để bổ sung.

7. Bệnh về hệ miễn nhiễm.

Do một số nguyên nhân, hệ miễn nhiễm có thể tự tấn công vào các nang tóc, làm hư chân tóc và gây ra rụng tóc theo từng đốm nhỏ như đồng xu. Nhiều khi chứng này gây ra rất nhiều đốm tóc rụng trên toàn bộ da đầu. Hiện nay chưa có thuốc điều trị hoàn toàn bệnh này, nhưng lại có thuốc phục hồi tóc ngay cả trong trường hợp bị rụng nhiều.

8. Bệnh ở chân tóc. Bệnh này có thể gây ra bởi hệ miễn nhiễm hoặc bởi chứng rối loạn viêm trên đầu làm chân nang tóc bị hư và tạo thành vết sẹo ở chân tóc. Khi chân nang bị mất đi, không bao giờ phục hồi lại tóc được. Chứng này thường ảnh hưởng tới lông chân mày và chân tóc ở trước trán. Sau đó tóc sẽ bị rụng dần lan ra phía sau đầu. Chứng này còn gây ra ngứa, đau, hay vết sần trên khu vực bị rụng tóc. Bệnh này có thể điều trị được nhưng phải làm sinh thiết để xét nghiệm trước khi dùng thuốc.

6. Dùng quá nhiều hóa chất.

Thường xuyên sử dụng hóa chất trên tóc cũng làm rụng tóc, ví dụ dùng thuốc nhuộm. Sấy tóc cũng làm tóc rụng do nhiệt độ cao làm tóc bị giòn và gãy ngang. Cột tóc quá chặt, hay bện tóc cũng làm tóc rụng. Nếu không bỏ thói quen này, dần dần tóc sẽ bị hư vĩnh viễn không phục hồi lại được. Nếu phải nhuộm màu cho tóc, nên chọn thứ thuốc nhuộm không chứa ammonia và đừng kéo căng tóc quá trước khi cột tóc.

VENARDOS CIRCUS

21/3 tới 7/4. Chương trình xiếc và hài đặc sắc theo truyền thống Hoa Kỳ và không có thứ

Địa điểm: The Promenade at the River Walk, 3899 River Walk Dr, Flower Mound TX 75028.

Giá vé: \$17 - \$60.

MADONNA - THE CELEBRATION TOUR

24/3. Trình diễn của nữ danh ca Madonna trong chuyến lưu diễn thế giới qua 80 thành phố với những nhạc phẩm thành công nhất của cô sau nhiều năm trình diễn ca nhạc

Địa điểm: American Airlines Center, 2500 Victory Ave, Dallas TX 75219.

Giá vé: \$86.

GALLERIA DALLAS PRESENTS PALS MISSION

14/3 tới 31/3. Sinh hoạt giải trí dành cho trẻ em. Thi đua có phần thưởng của các tiệm Paciugo Gelato Caffè, Woosp!, Bakeshop, Jamba Juice

Địa điểm: Galleria Dallas, 13350 Dallas Pkwy, Dallas TX 75240.

Giá vé: miễn phí.

Gia vị là nguyên liệu mà hầu như ai cũng biết đến, nhất là những ai thường xuyên vào bếp hay những ai có tâm hồn ăn uống, vì nó góp phần làm cho món ăn thêm ngon miệng, hấp dẫn... Ngoài ra, gia vị còn là vị thuốc tốt mà chúng ta cần biết để bồi bổ cho sức khỏe qua các món ăn. Mời các bạn thực hiện một chuyến phiêu lưu trong thế giới gia vị!

Hương sắc gia vị

ĐÀO DUY HÒA
LEWISHAM, NSW

Quả mọng hồng

Hạt tiêu, quế, thì là, nghệ tây, hoa hồi hoặc vani ... Gia vị thường là một nguyên liệu hiếm, đắt tiền và luôn chứa điều bí ẩn. Vào thời Trung cổ, 3/4 các món ăn phục vụ cho những người giàu nhất đều có gia vị. Gia vị mang lại cho các món ăn thêm màu sắc và hương vị riêng, có một không hai hay nói cách khác là không thể bắt chước được.

Quả mọng hồng, một loại gia vị có vị cay

Ở Pháp, chỉ có *Piper nigrum* mới được gọi là hạt tiêu. Đây là lý do tại sao hạt tiêu hồng, tên khoa học *Schinus terebinthifolius*, được biết đến nhiều hơn với cái tên quả mọng hồng. Với

‘ngoại hình’ đẹp đẽ khi bày ra đĩa và chất cay sẵn có, quả mọng hồng tạo vị hơi ngọt pha mùi hôi cho món ăn.

Có nguồn gốc từ Nam Mỹ, quả mọng hồng có đặc tính chống viêm, sát trùng và chống co thắt. Vì vậy, ở dạng tinh dầu, hạt mọng hồng có thể giúp làm dịu chứng đau thấp khớp, cũng như các tình trạng về đường hô hấp và rối loạn đường ruột. Nhưng tiêu thụ với số lượng quá lớn, quả mọng hồng sẽ trở nên độc hại và gây khó chịu cho dạ dày.

Hoa hôi, một loại gia vị mang hình ngôi sao

Không thể phủ nhận hương vị đặc trưng của hoa hôi. Hoa hôi có hình dạng đặc biệt: hình ngôi sao. Nhưng hãy cẩn thận đừng nhầm lẫn giữa hoa hôi Trung Quốc với hoa hôi Nhật Bản. Hoa hôi Nhật Bản thực tế là một loại cây độc hại.

Hoa hôi được cho là có một loạt các đặc tính chữa bệnh như chống virus ... Cho vào các món ăn hoặc món tráng miệng, hoa hôi cũng giúp làm giảm chứng rối loạn tiêu hóa. Nó cũng sẽ làm nhẹ sự mệt mỏi về thể chất và lo lắng.

Hạt nhục đậu khấu

Hạt nhục đậu khấu là một loại gia vị ít được biết đến. Thực ra nó chỉ đơn giản là lớp vỏ bao quanh hạt nhục đậu khấu. Tuy nhiên hương vị của nó rất đậm đà và tinh tế,

pha một chút vị đắng. Màu đỏ tươi rất đẹp của nó, khi còn tươi, chuyển sang màu cam và thậm chí là màu hổ phách, khi khô.

Hạt nhục đậu khấu là một thành phần trong chế biến rượu bồ quế, một thức uống nổi tiếng thời Trung cổ. Ngoài ra, hạt nhục đậu khấu còn giúp kích thích tiêu hóa, chống buồn nôn và tiêu chảy. Nhưng ở liều lượng cao, nó có tác dụng gây ảo giác, thậm chí độc hại.

Quế, một trong những loại gia vị lâu đời nhất

Mùi quế là mùi của tuổi thơ. Đó là những buổi tối mùa đông bên bếp lửa. Đó là ngày lễ Giáng sinh. Mùi hương ngọt ngào, ấm áp và dễ chịu.

Quế là một loại vỏ có màu đất son. Đó là một loại cây được tìm thấy ở vùng nhiệt đới Châu Á, có tên gọi là cây quế. Quế cũng là gia vị được đánh giá cao nhờ có hương vị thơm tho. Cây quế có tên khoa học là *Cinnamomum verum*.

Ngoài hương vị thơm tho nổi bật, quế còn có nhiều dược tính như hỗ trợ tiêu hóa, giúp chống lại các bệnh về mùa đông như cảm lạnh, ho. Cuối cùng, nó là một trong những chất chống oxy hóa mạnh nhất.

Bạch đậu khấu, loại gia vị không nên lạm dụng

Bạch đậu khấu là một loại gia vị

thuộc họ gừng. Nó có nguồn gốc từ Ấn Độ. Hương vị rất mạnh mẽ của nó phần nào gợi nhớ đến nhựa thông tỏa ra từ những chiếc kẹo hình cây thông Giáng Sinh nổi tiếng. Vừa tươi vừa ngọt nhẹ, có vị cay và thoang thoang hương bạc hà.

Bạch đậu khấu nên được dùng ở mức độ vừa phải. Đặc biệt vì với số lượng lớn, nó có thể gây ra các vấn đề như đau đầu, buồn nôn... nhưng hầu hết các trường hợp đều nhẹ, tuy nhiên sẽ nghiêm trọng hơn đối với những người có các vấn đề về tim hoặc gan. Sử dụng với liều lượng vừa phải, bạch đậu khấu sẽ có tác dụng chống lại chứng rối loạn tiêu hóa và phát huy được tính chống viêm và giảm đau.

Cây các vi hiệu quả trong hỗ trợ tiêu hóa

Hạt cây các vi trông giống hạt thì là. Đó là một loại gia vị rất lâu đời. Sự tồn tại của nó đã được ghi nhận từ thời tiền sử. Mặt khác, hương vị của nó, hơi đắng, tương tự như hồi. Nó đặc biệt được sử dụng trong các món ăn Đức và Bắc Âu và Đông Âu.

Chúng ta hãy kể ra những đặc tính chữa bệnh của nó. Nó giúp chống chứng đầy hơi bằng cách thúc đẩy việc thải khí trong ruột ra ngoài. Các vi còn có công dụng chống giun sán, chống co thắt và

Hạt nhục đậu khấu

Bạch đậu khấu

Hạt các vi

làm lợi tiêu. Tóm lại, các vị là một loại gia vị tuyệt vời cho tiêu hóa.

Thì là, một loại gia vị có vị mạnh

Thì là là một loại gia vị thuộc họ rau mùi tây. Nó có nguồn gốc từ vùng Cận Đông và đã được sử dụng trong nấu ăn từ vài nghìn năm qua. Hương vị của thì là rất mạnh, đôi khi hơi cay, pha một ít mùi đất.

Thì là đã được đánh giá cao từ rất lâu nhờ các dược tính như giúp tiêu hóa và khả năng chống nhiễm trùng đường ruột và đau dạ dày. Nó cũng được cho là giúp giảm bớt đau đớn trong thời kỳ kinh nguyệt. Người La Mã còn có phong tục treo những túi thì là phía trên đầu giường để xua đuổi những giấc mơ xấu.

Cây thì là bẹ và đặc tính tiêu hóa

Thì là bẹ là một loại cây có nguồn gốc từ lưu vực Địa Trung Hải. Về ngoại hình, nó trông giống hệt thì là. Nhưng về hương vị, nó gợi nhớ đến cây hồi. Tuy nhiên hương vị của nó không ngọt bằng. Thì là bẹ có thể ăn sống hoặc nấu chín. Và đặc biệt, hạt của nó được đánh giá cao như một loại gia vị.

Hạt thì là bẹ có đặc tính chống rối loạn tiêu hóa khá hiệu quả. Nó giúp kích thích các cơ của ruột. Trong trà thảo dược, hạt thì là bẹ còn giúp trung hòa axit dạ dày, đặc biệt là sau bữa ăn quá nhiều chất bổ dưỡng.

Rau mùi, gia vị ưa thích của các pharaon

Rau mùi có hương vị rất đặc trưng khiến ai đã ngửi qua thì khó lòng quên được. Chúng ta hoặc thích nó hoặc không thích nó. Hạt rau mùi tỏa ra mùi hương cam.

Truyền thuyết kể rằng các nhà khảo cổ đã tìm thấy hạt rau

mùi ngay cả trong lăng mộ của các pharaon, vua Ai Cập. Và nổi tiếng nhất trong số đó là Tutankhamun, vị pharaon thuộc vương triều thứ 18 của Ai Cập cổ đại. Lúc bấy giờ, rau mùi đã được đưa vào danh mục cây thuốc. Bởi vì hạt rau mùi có thể giúp chống lại bệnh tiểu đường và có đặc tính kháng khuẩn. Chúng cũng giúp tiêu hóa và đặc biệt giúp kích thích tình dục.

Nghệ, gia vị có màu sắc tuyệt đẹp

Nghệ là một loại gia vị có nguồn gốc từ Ấn Độ và là thành phần chính của cà ri. Nghệ mang lại màu vàng chói chang tuyệt đẹp trang trí cho đĩa thức ăn. Mùi tiêu, xạ hương và vị chất nhẹ của nó mang đến cho món ăn hương vị đặc trưng có một không hai.

Giàu chất curcumin, nghệ đang là gia vị được nhiều nhà khoa học quan tâm. Bởi vì nó có thể giúp bảo vệ chống lại các bệnh như tim mạch, Alzheimer. Nó cũng có thể giúp ngăn ngừa sự xuất hiện của một số bệnh ung thư, và có đặc tính chống viêm.

Gừng, một cây thuốc cổ xưa

Gừng là một loại cây có nguồn gốc

từ Ấn Độ. Trong nấu ăn, thân rễ của nó được đánh giá cao nhờ có vị cay ấm và mùi chanh. Gừng khô có vẻ đậm đà hơn và tỏa ra mùi thơm ấm áp hơn.

Gừng nổi tiếng với đặc tính kích thích tình dục và là một trong những cây thuốc lâu đời nhất. Gừng có đặc tính chống viêm, giúp giảm buồn nôn, chống say tàu xe và đau răng cũng như hỗ trợ tiêu hóa rất tốt.

Hạt tiêu, gia vị nhiều màu

Tiêu phát triển thành chùm và thuộc dạng dây leo. Tiêu non có màu xanh lá cây và chuyển sang màu vàng rồi đen khi hạt trưởng thành và sau khi phơi khô. Qua quá trình chế biến thủ công chà xát và đãi vỏ, tiêu đen trở thành tiêu sọ có màu trắng ngà. Tiêu có vị cay tinh tế.

Hạt tiêu có tác dụng thúc đẩy tiết nước bọt và sản xuất dịch dạ dày. Do đó, hạt tiêu là một chất kích thích tiêu hóa tốt. Nó cũng thúc đẩy sản xuất endorphin và do đó giúp chống lại trạng thái trầm cảm. Tiêu còn có đặc tính chống viêm và kháng khuẩn hiệu quả trong các trường hợp sốt, đau răng.

ĐDH

Vỏ xe hơi trông giống nhau nhưng chúng có thể khác nhau đáng kể về hiệu năng, tuổi thọ và giá cả.

Vỏ xe hơi

Cách chọn vỏ xe

Bước đầu tiên trong việc mua vỏ xe là chọn loại đáp ứng tốt nhất nhu cầu của bạn. Các loại bao gồm: all-season (phù hợp để sử dụng quanh năm), winter/snow (dành cho người thường lái xe khi có tuyết, băng giá, hoặc người chỉ muốn xe có độ bám tốt nhất có thể trong thời tiết mùa đông), và ultra-high-performance summer tires (dành cho xe thể thao và khả năng điều khiển vượt trội ở tốc độ cao). Khi đã quyết định về loại vỏ rồi, hãy tìm một chiếc đáp ứng các thông số kỹ thuật về kích thước (size), tốc độ (speed rating) và chỉ số tải (load index) cho xe của bạn (các thông số kỹ thuật này ghi trên khung cánh cửa bên phía người lái). Bạn có thể nâng cao một nấc trong loại vỏ, nhưng đừng bao giờ chuyển sang chỉ số tốc độ hoặc chỉ số tải thấp hơn vì có thể ảnh hưởng xấu đến khả năng điều khiển và khả năng chịu tải, cả hai yếu tố an toàn quan trọng. Vỏ xe sai kích cỡ cũng có thể ảnh hưởng xấu đến hệ thống antilock braking và hiệu chỉnh đồng hồ tốc độ (speedometer calibration).

Khi nào cần vỏ xe mới

Trong khi hầu hết vỏ xe hơi và vỏ xe SUV có thể chạy được 70,000 miles trở lên, thì một số vỏ dành cho các xe thể thao hoặc cao cấp có thể bị mòn chỉ sau 25,000 đến 30,000 miles. Hàng tháng, bạn nên kiểm tra vỏ xem có bị hư hỏng hay không. Các vết phồng, vết xước sâu ở thành bên hoặc vết nứt đều có thể khiến vỏ xe bị tổn hại đến mức cần thay thế.

Bạn cũng nên thường xuyên kiểm tra độ sâu gai vỏ xe (tread depth) và bắt đầu mua vỏ thay thế khi gai mòn đến 4/32 inch. Lúc đó, hiệu năng xe có thể giảm đáng kể nhưng vỏ vẫn chưa thực sự quá mòn. Bạn vẫn còn thời gian để tìm kiếm các cửa hàng giảm giá và so sánh giá cả. Để đo độ sâu gai vỏ xe, bạn chỉ cần một đồng quarter và một đồng penny (xem hướng dẫn trong phần "Kiểm tra độ sâu gai vỏ xe" bên dưới).

Kiểm tra áp suất vỏ xe ít nhất mỗi tháng và giữ cho vỏ luôn căng đến mức áp suất ghi trên nhãn dán ở khung cửa xe bên phía người lái. Vỏ non hơi có thể bị mòn sớm hơn, làm tăng khoảng cách cần thiết khi thắng xe, và thậm chí khiến vỏ bị hư, dẫn đến tai nạn. Nhiệt độ lạnh có thể khiến áp suất vỏ xe giảm, vì vậy hãy nhớ kiểm tra mức áp suất thường xuyên vào mùa đông và bơm thêm hơi khi cần thiết.

KIỂM TRA ĐỘ SÂU GAI VỎ XE

Nếu bạn nhét một đồng quarter lộn ngược vào rãnh vỏ xe và thấy đỉnh đầu của Washington ngang bằng với mặt vỏ, thì bạn còn lại khoảng 4/32 inch rãnh, có nghĩa là đã đến lúc bắt đầu tìm mua vỏ mới. Nếu bạn dùng một đồng penny và thấy đỉnh đầu của Lincoln ngang bằng với mặt vỏ, thì bạn chỉ còn lại 2/32 inch mặt vỏ và cần phải thay vỏ ngay vì lý do an toàn.

Tân trang nhà cửa

■ **Xây lối đi (walkway).** Lối đi được thiết kế thích hợp sẽ gia tăng vẻ đẹp cho căn nhà của bạn. Lối đi uốn lượn mềm mại sử dụng vật liệu là gạch hoặc đá trông bắt mắt hơn lối đi bằng xi măng hay bê tông thẳng tắp. Lối đi trải gạch (brick paver) luôn mang đến nét đẹp truyền thống và cổ điển cho cảnh quan.

NGUỒN: THIS OLD HOUSE.

■ **Đặt thêm các món đồ trang trí.** Bồn tắm cho chim (birdbath), đồ trang trí bằng kim loại, tượng và chuông gió là những lựa chọn phù hợp để trang trí ngoại thất. Lắp tượng, phù điêu cùng fountain có chức năng như một tác phẩm nghệ thuật sân vườn. Âm thanh của tiếng nước chảy sẽ khiến những ngày nắng nóng trở nên mát mẻ. Nên đặt đài phun nước ở những điểm thuận tiện cho thính giác và tầm nhìn. NGUỒN: HOMES & GARDENS.

■ **Thay mới hộp thư (mailbox).** Nếu hộp thư gắn trước cửa nhà, cần chọn kiểu dáng, chất liệu và màu sắc thích hợp với đồ trang trí trong nhà của bạn. Với hộp thư nằm gần đường đi, hãy bao quanh bằng một bồn hoa nhỏ để mang tới màu sắc và không khí vui tươi. NGUỒN: PINTEREST.

■ **Trang trí với những chậu cây.** Vườn container (container garden) tạo cảm giác thân thiện, mang màu sắc cho ngoại thất của căn nhà một cách nhanh chóng với giá phải chăng. Chậu trồng cây có nhiều chất liệu khác nhau như đất nung, gỗ và nhựa. Sắp đặt các chậu cây so le, không đối xứng sẽ giúp tạo ra khung cảnh tự nhiên, sinh động. NGUỒN: SOUTHERN LIVING.

■ **Lắp cánh cửa sổ (shutter)** hoặc trang trí quanh cửa sổ để tạo điểm nhấn. Cánh cửa sổ có thể được làm bằng gỗ, nhôm, nhựa vinyl, composite hoặc sợi thủy tinh. Vật liệu composite mới như nhựa PVC hoặc polyurethane giúp các chi tiết trang trí bền lâu và ít phải bảo trì. NGUỒN: SOUTHERN LIVING.

■ **Lắp thêm giàn leo (arbor), cổng vườn hay hàng rào** trang trí cho sân. Những món đồ này sẽ giúp làm đẹp cho khu vườn và hiện trước ngôi nhà của bạn. Rất dễ tìm mua và lắp đặt các phụ kiện trang trí này. Để có kết quả tốt nhất, hãy sơn màu những đồ vật này bằng màu sắc tương ứng với căn nhà của bạn. NGUỒN: PINTEREST.

ANYmal, một loại robot biết tự học

Những nghiên cứu và chế tạo robot phát triển hết sức nhanh trong thời gian ngắn vừa qua. Mỗi tuần đều thấy có loại robot mới. Gần đây nhất là robot có tên ANYmal có thể đứng, mang đồ vật như người và khả năng vượt qua chướng ngại một cách khôn ngoan.

Hình dạng như một con chó, có 4 chân có thể thay bằng bánh xe, và có thể học được nhờ trang bị trí tuệ nhân tạo. Với chướng ngại mới, nó học bằng cách thử nhiều lần, nhận định sai lầm, và tổng kết để có biện pháp tốt nhất và quyết định là leo qua, chui xuống dưới để qua, hay kết hợp nhiều động tác đã học trong quá khứ để vượt qua. Những kinh nghiệm của nó được tích lũy trong một bộ nhớ và sẽ được sử dụng trong hoàn cảnh mới.

Các nhà nghiên cứu ANYmal cho biết robot này hết sức hữu dụng trong lãnh vực kỹ nghệ, xây dựng, cấp cứu, chữa cháy hay xông vào các nơi nguy hiểm... trong tương lai. Công ty ETH Zurich cho biết sẽ thương mại hóa robot này trong năm nay.

Dấu hiệu cứu nạn

Ngay cả khi có điện thoại cầm tay hay máy phát tín hiệu cứu nạn, người đi du lịch nơi hoang dã vẫn có thể gặp hiểm nguy vì mất sóng không liên lạc được và người tiếp cứu không xác định được địa điểm cần tới.

Một dụng cụ mới được công ty Airmarker sáng chế. Dụng cụ này giống như một bong bóng có dây kết nối với người bị nạn. Bong bóng màu cam bay lên cao khỏi tầm cao của cây cối hay các mỏm đá và dễ được nhìn thấy từ xa dưới đất hay từ trực thăng.

Dụng cụ này chỉ nặng 2 pound (890 gam) có hình trụ, dễ dàng đặt trong túi đeo lưng. Trong trường hợp khẩn cấp, chỉ cần xoay phần dưới hộp để kích hoạt, bóng sẽ được bơm khí helium và bay lên với một sợi dây dính vào hộp. Bóng có thể bay cao tới 147 feet (45 mét) rất dễ được nhìn thấy và phải mất 3 ngày bóng mới bị mất hơi.

Bóng đang được bán với giá \$225 vào tháng 4 năm nay. Sau khi sử dụng có thể yêu cầu hãng sản xuất bơm khí helium lại với giá rẻ.

Thanh liêm

Đỗ Thị Nhân, cựu Cục trưởng Thanh tra Ngân hàng Nhà nước Việt Nam là người rất liêm chính. Khai trước tòa trong vụ xét xử các tông phạm trong vụ án xét xử Trương Mỹ Lan, Chủ tịch Tập đoàn Vạn Thịnh Phát, bà Nhân khai khi được các người chủ chốt của ngân hàng SCB hối lộ cho 5.2 triệu đô la, bà chia nhỏ ra gửi các người thân giữ để có dịp... mang trả lại. Thiệt là liêm chính.

Mùa Xuân nóng

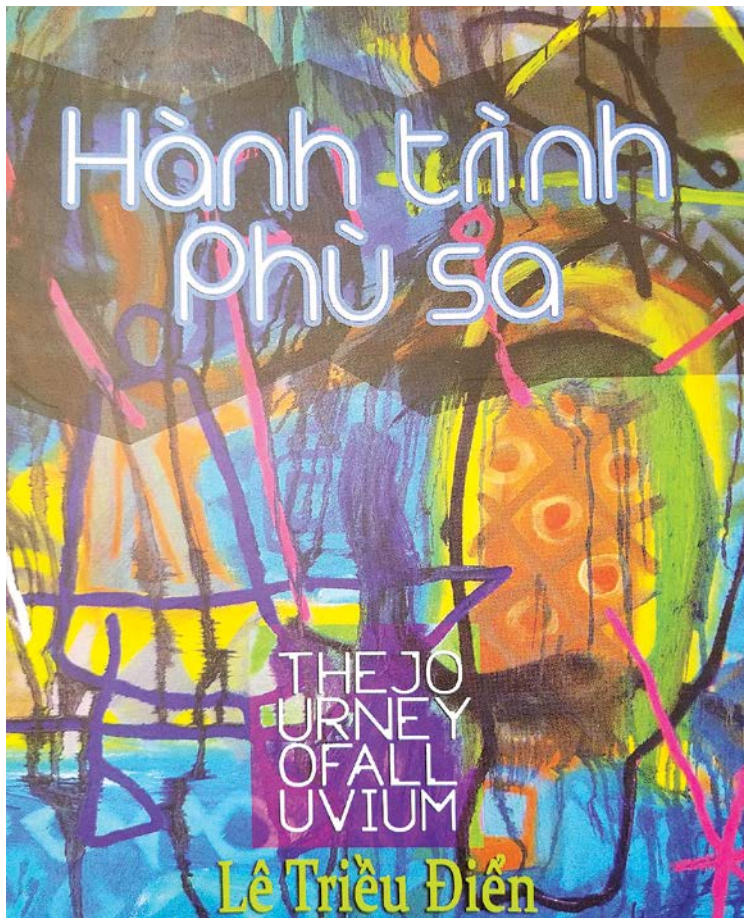
Mùa Xuân này không biết thời tiết tại Pittsburgh, Pennsylvania, có nóng nực hay không mà một tổ chức của những người theo chủ nghĩa tự nhiên sẽ tổ chức ngày chơi bowling "Balls Out Bowling" khỏa thân. Như vậy ngoài các quả banh bowling để ném còn có đủ loại "banh" lớn nhỏ khác nhau vô cùng nóng bỏng. Vui nghe.

Đêm nguyện cầu

Thông thường người ta tổ chức các đêm thấp nển tưởng niệm hay nguyện cầu cho những người nằm xuống trong cộng đồng, còn ở đây cư dân tại thành phố Kanawha bên West Virginia tổ chức "đêm tưởng niệm" quán bar Hooters sẽ bị đập bỏ. Hàng trăm cư dân lẫn cựu nhân viên đã tụ tập nhắc về kỷ niệm vui buồn lúc xưa, có cả những giọt nước mắt. Cảm động ghê.

Lướt qua

“Hành Trình Phù Sa”

Đây là tập sách tranh song ngữ Anh - Việt của họa sĩ Lê Triều Điển. Xuyên suốt quyển sách là quá trình sống, học hành, sáng tác và bao nhiêu kỷ niệm từ thơ ấu cho đến ngày hôm nay.

TIỂU LỤC THẦN PHONG
(bài và hình)
GEORGIA, USA

Đọc qua tập sách tôi thấy họa sĩ đã chọn tên sách có ý nghĩa rất hay, đầy hình tượng, thanh âm và sắc màu. Cuộc đời nhiều chìm nổi lên đênh của người họa sĩ y hệt như những dòng sông mang nặng phù sa của vùng đất

phương Nam. Mở đầu tập sách tác giả viết: “Vết xước của quá khứ, vết cắt của thời gian xẻ dọc xẻ ngang trong cuộc đời phiêu bạt, lơ mơ như giấc mộng, nhạt nhòa của ký ức. Đôi khi tôi tự hỏi: Tôi là ai? Tôi đang ở đâu?”. Có lẽ câu hỏi này chẳng phải là câu hỏi riêng

của một mình anh Lê Triều Điển, nó là câu hỏi của bao nhiêu con người trên thế gian này, là câu hỏi muôn đời. Người xưa cũng đã từng hỏi như thế, người nay đang tự hỏi và rồi người của mai sau cũng sẽ tiếp tục tự vấn. Những con người sinh ra ở thế gian này, nhất là những người nhạy cảm, những nghệ sĩ, những ai quan tâm đến thân phận con người đều hỏi câu hỏi này.

Họa sĩ Lê Triều Điển sinh ra và lớn lên ở vùng đất có những con sông chở nặng phù sa, những địa danh: Chợ Lách, vàm Xếp, vàm Măng Thít, Phú Phụng ... tuổi thơ của anh và cũng như của tất cả người dân thời ấy quá cơ cực. Anh kể: “*Hôm nay Tây ruồng bố miệt Cầu Kè bắt bố, hãm hiếp, đốt nhà. Hôm sau Việt Minh trừ gian diệt ác, ám sát, đốt chợ, đốt đồn, giết thả trôi sông ...*”. Phận người dân như con sâu cái kiến, khổ đau vì vận nước loạn lạc chiến tranh. Gia đình của họa sĩ cũng như những người dân khác lênh đênh chạy loạn liên tục. Thuở ấy anh học chữ ở một ngôi trường mà nơi ấy vốn là ngôi đình cổ. Sau đó học tiểu học ở Tân Giai, sau khi tốt nghiệp thì thi vào trường Kỹ thuật Cao Thắng Sài Gòn. Ở đây anh đã học vẽ với thầy Thịnh Del (Mỹ thuật Paris), thầy Ủ Văn An (Mỹ thuật Đông Dương), cô Trương Thị Thịnh (Mỹ thuật Gia Định)... Năng khiếu, chăm chỉ học tập, sáng tạo và sự hướng dẫn của các thầy cô là nền tảng để sau này đời có một người họa sĩ nổi tiếng:

Lê Triều Điển. Anh viết: “ ... cái nhìn về nghệ thuật, sự sáng tạo, sự tìm kiếm của người nghệ sĩ trên con đường trở về bản ngã, trở về cội nguồn trong sâu thẳm của sự sáng tạo, của tâm hồn, chớ không chỉ là sự cần cù, khéo tay, góp phần hình thành trong tôi sự đam mê, dẫn thân vào niềm yêu thương tuyệt đối trên hành trình nghệ thuật, một con đường không có điểm đến”. Anh nói đúng, hầu hết nghệ sĩ yêu nghệ thuật, sáng tạo không ngừng nghỉ và không bao giờ tự cho rằng mình đã đến đích. Cái đẹp của nghệ thuật vốn vô cùng, hành trình sáng tạo hay là hành trình đi tìm cái đẹp là một hành trình vô tận, một khi nghĩ mình đến đích thì kể như “chết” rồi! Hành trình nghệ thuật vĩnh viễn không có đích.

Chiến tranh lan rộng và tàn khốc, tất cả người dân miền Nam sống trong khổ đau, sợ hãi và tương lai mịt mù vô định. Lúc này anh rời trường Cao Thắng qua học trường Bách Khoa Phú Thọ và anh thú nhận: “*Nằm chung trong số phận những kẻ lừng khờng chán ghét chiến tranh*”. Chiến tranh đang tàn phá quốc gia, gây bao đau thương thể xác và tâm hồn người. Mọi người lo sợ rồi bời và mất phương hướng, trong hoàn cảnh này, họa sĩ

dồn tâm trí: “*Tôi vẽ, bôi xóa rồi lại vẽ, lại bôi xóa, hân hoan hào hứng với những sắc màu nhảy múa như những cơn lên đồng*”. Chiến tranh leo thang càng lúc càng khốc liệt. Anh bị chuyển ra Đà Nẵng sau khi học xong khóa cơ khí không quân. Trong tình thế bế tắc, bi quan anh đã: “*Tôi lao vào vẽ, vẽ để quên đi nỗi cô đơn, vẽ những nỗi buồn sâu kín trong tâm hồn, vẽ để tìm thấy chính mình, trở về với những đau khổ của một kiếp người, đón nhận từng khoảnh khắc cảm xúc của cuộc đời đang sống*”

Lúc này những bức tranh anh vẽ đầy những vệt ngang dọc chằng chịt, tôi có cảm tưởng như những đường lửa đạn kinh hoàng của chiến tranh. Những bức tranh với những hình nhân, mặt người cách điệu đang toát lên vẻ hoảng sợ cực độ. Có bức tranh đầy màu sắc tím của hoa lục bình miền sông nước pha lẫn gam màu xanh xanh, ở giữa tranh là một khung chữ nhật màu đen với vô số vệt màu nhều xuống... Phải chăng là cuộc đời bị “nhốt” trong đau khổ, tang tóc, chết chóc của chiến tranh?

Những năm 1970, anh trở về Vĩnh Long mở quán cà phê thu hút nhiều nghệ sĩ, sinh viên, học sinh đến ủng hộ. Những nghệ sĩ địa

phương cũng đến sum họp và sinh hoạt với nhau: Nguyễn Thế Đệ, Trần Mộng Hoàng, Nguyễn Sinh Từ ... Quán cũng là nơi họp mặt thường xuyên của nhóm du ca Đoàn Xuân Kiên. Anh được nhiều bạn bè ủng hộ nên thực hiện giấc mơ mở phòng đọc sách, mua sách nghiên cứu lịch sử, mỹ thuật, văn học, bách khoa, sử địa ... Phòng đọc sách nổi tiếng và tình trường tỉnh Vĩnh Long đã quyết định cho xây thư viện tại chợ Vĩnh Long.

Sau 1975, những tưởng hòa bình và thống nhất thì quê hương sẽ an ổn và cường thịnh ... Nào ngờ lại tiếp tục một hành trình bất định mới cũng không kém phần khổ đau, sợ hãi, bơ vơ, lạc lõng ... Một bức tranh anh vẽ có nhiều quân cờ oxox bị vây trong những ô vuông, tròn hoặc ngoằn ngoèo không biết hình dạng gì. Có lẽ người họa sĩ gửi gắm tâm sự đời là những cuộc cờ, thắng thua bất định, tất cả những cuộc cờ hay cuộc chơi ấy vốn đã được định đoạt bởi những thế lực giấu mặt. Những quân cờ oxox hoàn toàn không quyền quyết định thắng thua cũng như quyền quyết định vận mệnh của mình.

Về Cần Thơ, họa sĩ Lê Triều Điển cùng bạn bè thực hiện tập san văn nghệ và mở hội quán Quán Gió. Ở đây anh

gặp nhà thơ Hồng Lĩnh, hai người yêu nhau và kết thành vợ chồng. Anh chị là cặp vợ chồng nghệ sĩ đẹp, ăn ý, đồng lòng và chung tình rất mực. Một cặp đôi quý hiếm trong hội họa, thơ ca của Việt Nam.

Hội họa là tình yêu, là máu, là tất cả đối với anh. Hành Trình Phù Sa có đoạn: “*Hội họa đã thâm nhập âm thầm vào tâm hồn tôi từ rất lâu, nó như có sẵn trong máu thịt của tôi, cứ vẽ quẹt không chán nản, dù chẳng biết vẽ để làm gì, hình như đó là cách để tôi giải bày với cuộc đời*”

Sau 1975, tất cả lật nhào hết từ con người đến đạo đức, tâm hồn, đời sống vật chất, đời sống tinh thần ... cái đói, khổ thường trực. Với người nghệ sĩ thì sự kềm kẹp tư tưởng còn bức bách hơn. Sách có đoạn rằng: “*Sau những năm hoạt động nghệ thuật tự do giờ anh em họa sĩ phải chịu sự gò bó của cái gọi là thông qua phác thảo rồi mới được sáng tác nên anh em rất khó chịu bức bối*”. Ở trang này có kèm một bức tranh hỗn loạn với bao nhiêu màu sắc và với những hình thù vô định, đường nét rối beng phải chăng là cái mờ bòng bong hỗn loạn của xã hội?

Tranh của họa sĩ Lê Triều Điển thuộc trường phái lập thể hay trừu tượng, nó biểu tỏ cảm xúc nội tâm. Những mảng màu,

những đường nét, những ký hiệu mang tính ước lệ rất khó hiểu, khó cảm nhận. Điều dễ thấy nhất là trên tranh của họa sĩ Lê Triều Điền đầy những vết ngang dọc chi chít, những hình tượng giống hệt chữ tượng hình, những biểu tượng của voodoo, những thể thức hình ảnh như người tiền sử vẽ trong các hang động ... Dòng tranh của anh rất kén người xem vì nó không thuộc tính đại chúng, chỉ những người am hiểu nghệ thuật mới thích. Bản thân tôi cũng chẳng hiểu gì cả và cũng chẳng thích dòng tranh này. Tôi chỉ đoán mò và cảm nhận một cách chủ quan chứ thật sự không biết gì. Cái gu của tôi là những dòng tranh hay tượng điêu khắc thuộc trường phái tân cổ điển (tiêu biểu như Batoni Pompeo Jacques Louis David...) hoặc là

dòng nghệ thuật của Michelangelo, Leonardo da Vinci, Claude Monet, Isaac Levitan ...

Sau thời kỳ bao cấp, xã hội dần mở cửa hội nhập trở lại với thế giới, tranh của anh được trưng bày ở Gallery Tự Do, được bán cho Plum Blossom. Giai đoạn này anh gửi tranh cho nhiều gallery nhưng phần nhiều bị lấy mất hết, chỉ có một vài chủ nhân tốt bụng mới trả tiền. Ngoài vẽ ra anh còn đi làm trang trí công trình cho nhiều đơn vị nhưng phần lớn bị quyt tiền, bị nghiệm thu ăn chặn, cắt xén... gần hết. Họa Sĩ Lê Triều Điền còn là nghệ nhân làm gốm nặn tượng. Những tác phẩm đất nung của anh lần đầu tiên triển lãm ở Gallery Xuân đường Võ Văn Tần. Họa sĩ Tú Duyên thích thú khen: *“Lần đầu tôi mới thấy đất có tiếng nói độc đáo*

như vậy”. Có lẽ anh đã dồn hết tâm hồn vào nặn tượng cũng như đã từng với vẽ tranh. Những cục đất sét vô tri qua bàn tay của anh đã trở nên sống động, biết biểu cảm, biết “nói”, biết thối hồn vào.

Sau khi Mỹ bỏ cấm vận Việt Nam, kinh tế dần dần khá hơn, các mối liên quan giữa nghệ sĩ sáng tạo và người yêu nghệ thuật cũng tốt đẹp, nhiều nhà sưu tập tranh dám bỏ ra món tiền lớn để mua những bức tranh mà họ đánh giá cao. Nhờ tranh mà đời sống gia đình anh qua cơn khốn khó. Anh tâm sự: *“Bán tranh tiếc đứt ruột vì tác phẩm giống như đứa con của mình sinh ra...”* nhưng vẫn phải bán để sống còn, để tiếp tục duy trì sáng tạo, để tiếp tục cuộc hành trình vẽ. Lúc bấy giờ tranh của anh được treo trang trọng

ở đại sảnh khách sạn, resort, ở nhiều Gallery danh tiếng và được triển lãm ở Singapore, Pháp... Tranh của anh màu sắc và đường nét khá ảm đạm, khắc khổ nó cứ như những suy tưởng và ý niệm cô đơn, lạc lõng của anh. Anh vẽ tranh hay nặn tượng gốm không đặt nặng về chủ đề tư tưởng, Tất cả tự nhiên như lưu xuất từ tâm hồn, đôi tay chỉ là công cụ truyền tải. Tôi đã một lần gặp anh ngoài đời, anh gầy gò, tóc cột đuôi gà... thường cười vui với mọi người nhưng tôi vẫn cảm nhận cái sự cô đơn lạc lõng của anh ở giữa cuộc đời. Anh có may mắn lớn là người bạn đời của anh, chị Hồng Lĩnh là một họa sĩ. Chị cũng yêu thích gốm, phải nói là cả hai tâm hồn đồng điệu rất mực yêu nghệ thuật. Chị Hồng Lĩnh xinh đẹp, hiền hậu, thủy chung, chịu thương chịu khó, gắn bó với anh suốt cả hành trình sống, hành trình sáng tạo nghệ thuật. Anh chị luôn bên nhau trên cuộc hành trình gian khổ của đời và cái hành trình bất tận đi tìm cái đẹp. Những giọt mồ hôi, những giọt máu mà anh chị nhỏ xuống trên chặng đường sáng tạo nghệ thuật cứ như những hạt phù sa. Những hạt phù sa xuyên suốt hành trình miệt mài bồi đắp.

Họa sĩ Lê Triều Điền (ngồi giữa)

TLTP

ẤT LĂNG THÀNH, 0224

Sang Xuân, Trong Hầm Rượu trở lại với 15 Truyện Mạo Hiểm của Nxb Sống Mới do Nguyễn Mạnh Tuấn phóng tác in tại Sài Gòn năm 70. [TRẦN VŨ]

Con gấu ngựa

NGUYỄN MẠNH TUẤN phóng tác

Người kiểm lâm già ngược nhìn Đích, nửa ngờ vực:

- Anh nói sao?... 5 con nai bị giết trong 2 tháng ở Dốc Suối?... Trong khu vực mình?... Kỳ há!

Đích tần ngần đứng đó, bàn tay gân guốc nắm chặt vành chiếc nón da rộng vành của dân gác rừng; anh tin là mình không lầm:

- Thưa đúng vậy!... Cả 5 con nai tơ cùng chết như nhau: con gấu ngựa cào banh xác, chỉ ăn có buồng gan với quả tim, còn vứt đó...

- Có chắc gấu ngựa vồ nai không?

- Thưa ... chính mắt tôi trông thấy con gấu phủ phục trên xác nai ... Con gấu to lắm, lông ngực và sống lưng bạc phéch... Loại gấu già, đơn độc, hay trở chứng ăn thịt như vậy ... Nó không chết mau thì đàn nai chắc tuyệt giống quá!

Viên kiểm lâm già trầm ngâm một lúc rồi thủng thẳng:

- Anh Đích ... Anh làm

với tôi từ 5 năm nay, chắc chẳng lạ gì công việc chúng ta ... Nổ súng là bắt đắc dĩ ... Ta phải gìn giữ, che chở cho thú rừng là đằng khác!... Đáng tiếc, loại nai sừng tấm lúc này hiếm ngang với gấu ngựa, để chết mãi đâu có được!... Thà hy sinh con

gấu già, anh tính sao?

Đích chẳng tính sao hết, anh chỉ muốn hạ con gấu độc, để bảo vệ đàn nai... Cứ nhìn nụ cười với đôi mắt lấp lánh của anh đủ biết.

Người kiểm lâm cũng không đợi anh trả lời:

- ...Vậy anh cứ việc giết con gấu cho gọn ... Chẳng thiệt thời giờ mà ngại.

Đích đã toan quay đi... Anh bắt tay vào việc ngay hôm nay cho coi! Nhưng lại nghe hỏi với theo:

- ...Còn mấy tay săn trộm, có tên nào léo hánh đến vùng mình không?

Đích lắc đầu:

- Từ ngày lão Dắc bỏ đi, tôi chưa bắt gặp tên nào.

Viên kiểm lâm già vẫy tay:

- Càng hay... Một con gấu ngựa cũng đủ khổ anh rồi! May mắn nhé!... Nhớ cẩn thận đó ... Cái giống gấu già hay quạu lắm, hạ nó bằng đạn bắn voi cho xong đi.

Đích rời bàn giấy một cách thoải mái: anh mهن người chỉ huy đứng tuổi này; ông ta còn yêu thú rừng hơn bản thân nữa; lần này phải giết con gấu ngựa, chắc ông xót xa lắm đây!... Nhưng biết sao!

--oOo--

Đích lên đường trước khi trời bình minh. Con chó săn thuộc giống chó lòi, có bộ lông đốm trắng, đôi tai dài, dựng đứng, nhảy

quãng phía trước, trong lớp cỏ ướt sương. Anh tới khu đầm lầy sát ven rừng thông: 3 con nai đều phối xác ngay đây, như vậy chắc hang gấu cũng không xa.

Khoảng rừng thưa êm ả làm sao!... Qua tàn lá trên tầng cao, còn len lỏi vài ánh sao mờ nhạt. Đàn sóc lủi nhanh trong hốc thông cần cỗi, dầm con chồn chạy vội trên đám lá khô ... Có tiếng cành cây sột soạt ngoài xa... Đích mỉm cười một mình:

- Lại đàn hoẵng, không sai!

Anh thích những giờ phút vô cùng tĩnh mịch của ban mai; bóng đêm rút đi nhẹ nhàng trong lúc ngày chưa tới hẳn; phong cảnh miền sơn cước thoáng nhuộm màu sắc mờ ảo của bức cổ họa Trung Hoa ...

Chợt con chó hếch mũi đánh hơi ... Đích đã quen tính con vật: mỗi lần như vậy là y như có thú rừng đâu đây. Anh cẩn thận lên đạn ... đảo mắt nhìn tứ phía.

Ngoài xa, viên chân trời rạng lên đôi chút. Làn sương sớm thoáng chút ánh vàng ban mai... Nhưng bây giờ Đích không có thì giờ ngắm cảnh: con chó sẵn tinh khôn gừ nhẹ ... Chiếc mõm dài đưa thẳng ra trước, đôi vành mũi ướt mấp máy... Con vật vừa thấy gì khác lạ!

Đích dè dặt từng bước... Anh đoán không sai, trên mặt đất ẩm, rành rành vết chân gấu, tròn vo, lõm sâu như chiếc đĩa. Anh lẩm bẩm:

- Dấu chân mới đây... Chắc cu cậu mò tới rình nai. Không chừng còn quanh quẩn chưa đi!...

Anh suýt chó đánh hơi dọc ven đầm, trong đám lau sậy cao ngang đầu người. Đằng sau, anh rón rén từng bước, mắt soi mới từng bụi rậm, tay sẵn sàng nổ súng... Vẫn không thấy gì!... Đàn chuột nước rào rào chạy.

Vài con rái cá êm ả chuỗi xuống làn nước xám ngắt, lặn ra xa, nhô đầu ngơ ngác nhìn ... Về ngạc nhiên trong đôi mắt màu hạt dẻ của chúng khiến Đích mỉm cười thích thú:

- Chắc chẳng bao giờ chúng bị khuấy động sớm thế này!

Chợt anh sững người: có tiếng sột soạt rồi đàn ngỗng trời trong đám cỏ nước bay vút lên... Chúng lượn vòng trên cao ... Không trung êm ả vang lên từng hồi "Kí... uu" "Kíu ..." kéo dài ... Đàn chim trời rẽ đôi, hạp

thành hình chữ V để khởi hành ... Đích lắc đầu:

- Chắc con đầu đàn trông thấy mình lăm lăm khẩu súng trên tay... Nó sợ cũng phải. Thực ra chẳng đâu sẵn mỗi lại yên hàn như cánh đầm này ... Loài ngỗng thế mà ngốc!...

Nụ cười thoáng nở trên môi Đích vụt tắt: anh nhận ra đàn ngỗng chẳng ngốc chút nào!... Ngay lúc đó hai tiếng súng nổ ròn ... Đích có cảm tưởng chùm bông tuyết nổ bung trên cao, rồi cặp ngỗng trời xoay tròn, rớt xuống đầm ...

Thì ra không phải chúng sợ Đích, mà đã thấy bóng tay sẵn trộm trước anh kia!

Lần này Đích nổi giận thực sự: anh đã tưởng trong vùng hết "tay chơi", ai ngờ!... Nhưng "người anh em" đó liệu hồn!... Đích ngồi thụp xuống, ghìim cổ con chó sẵn đang định chồm ra. Anh phải bắt quả tang kẻ gian mới được!

Qua khe sậy, một bóng dáng quen thuộc hiện ra trước mắt anh ... Đích tặc lưỡi:

- Tưởng ai!... Lại lão Dắc!... Con cáo già chừng mới trở về đây... Minh ngu ghê: chỉ có "chả" mới có những phát súng tài tình như vậy!... 2 phát ăn 2 ngỗng trời ... Mà cao như vậy đó!

Phía ngoài xa, tay sẵn trộm lò dò lội xuống

nước... Gã thận trọng bước trong lớp bùn đặc, cố tìm những chỗ đất chắc để đặt chân ... Đôi ngỗng trắng phau, cánh rũ rượi, nổi trên mặt nước, cách gã vài chục thước ... Bàn tay thành thạo của Dắc vừa tóm vào cổ hai con vật thì Đích bật dậy:

- Lão Dắc đó hả?... Quà tang nhé! Thế này có 7 ngày ngồi khám rồi!... Thấy không!... Lại đây coi!

Thay vì lại với Đích, gã ăn trộm liệng cặp ngỗng ra đó lao mình về phía khác. Nhưng gã không thể bước nhanh trong lớp bùn đặc lúc nào cũng muốn hút đôi chân sếu vườn của gã xuống. Đích nghĩ chừng có thể bằng ngang đám lau sậy, chặn đầu gã dễ dàng ... Anh hành động lẹ làng, thoăn thoắt nhảy qua mấy con rạch nhỏ, vọt vào đám sậy như con nai tơ.

Nhưng vừa qua một phần đường, tới chỗ mấy bụi gai rậm, con chó lòi bông sủa từng hồi dài, rồi quẩn vào chân Đích, làm anh loạng choạng suýt ngã:

- Con quái này sao vậy?... Không cho tao chạy hả? Mà y tính...

Anh bỏ lửng câu nói ... hốt hoảng nhìn phía trước: anh hiểu ngay tại sao con lòi bông quýt như vậy!... Một khối to lớn như con trâu mộng, đen sì, vừa nhô khỏi bụi gai, đang nhào vào anh ... Con gấu ngựa!

Cuộc gặp gỡ thật bất ngờ!

Đích không kịp giờ sùng lên nữa ... Con gấu chồm lấy anh, đè chúi xuống... Bàn tay có lớp vuốt cong vút quơ trúng khẩu súng, hất ra xa ... Đích có cảm tưởng mình chết tới nơi... Chẳng lẽ con vật tưởng mình là nai ... Đích nghĩ vậy. Có ai nghe nói gấu ăn thịt người bao giờ?... Chẳng biết điều đó đúng hay sai, nhưng cái miệng đỏ lôm, đủ cả nanh dài nanh ngắn của con gấu ngựa đang há hốc mỗi lúc một sát xuống đầu anh...

Như trong cơn ác mộng, Đích thoảng nghe tiếng súng nổ, rồi con vật hung dữ rít lên thảm thiết ... Đầu nó ngoẹo sang một bên ... Vòng tay nói ra, lỏng dần, rồi thân hình con gấu ngựa ngã vật xuống ... Đích tưởng chừng cả trái đồi chẹn ngang người mình ... Anh ngất lịm.

--oOo--

Khi Đích tỉnh dậy, trời đã sáng rõ ... Anh nhận ra khuôn mặt nhăn nhúm của Dắc đang cúi sát xuống, đôi mắt đen láy lộ vẻ lo lắng, gã reo lên:

- Thầy Đích!... Dễ chịu rồi hả?... May quá! Tôi đã tưởng mình chậm tay đôi chút ...

Người gác rừng trẻ tuổi cố chống khuỷu tay, nhòm người lên ... Lúc đó anh mới để ý tới xác con gấu ngựa lù lù bên cạnh... Con vật chết hồi nào ... Từ một mắt trũng hoáy của nó, máu tươi còn rỉ đỏ lôm.

Giọng Dắc có vẻ thành thực, pha đôi chút xúc động:

- Thầy không sao chứ!... Ổn trời, mắt tôi còn khá tinh tường!... Thấy nó chồm vào thầy, tôi hết hồn, nổ súng liều mạng... Nếu không trúng phát đó ...

Đích nắm lấy tay gã:

- Cám ơn lão... Không có lão, chắc tôi nát sọ rồi!

Anh rùng mình nghĩ tới cái miệng há hốc của con ác thú hồi nào. Hình ảnh ghê rợn đó đã thực sự lùi vào dĩ vãng. Gã thợ săn chột hốt hoảng như nhớ ra chuyện gì:

- Chết chưa!... Lần này tội tôi chắc nặng thêm nhiều! Giết con gấu hản tù nặng hơn bắn đôi ngỗng, phải không thầy?

Đích chẳng hiểu gã nói thực hay bỡn, anh lắc đầu:

- Thôi đi cha!... Ai còn nhắc tới chuyện đó làm gì!... Lão vừa cứu tôi thoát chết mà!

Bây giờ Đích đã đứng dậy được; anh phủi quần áo, thủng thảng nói:

- Có điều từ nay lão nên rời vùng này đi... Bất được lão săn thú rừng, tôi chẳng thích thú chút nào!... Nói thật đó!

Lão Dắc cười ha hả:

- Tôi cũng nghĩ vậy... Bây giờ ta chia tay... Tôi đôi ngỗng, thầy con gấu, nghe!

Đi được vài bước, lão chột quay lại:

- Nhưng thầy cho tôi thỉnh thoảng ghé thăm nhé ... Biết đâu chẳng có lúc thầy cần hạ thêm con gấu ngựa nữa!

Đích phì cười, nhưng chẳng giận lão chút nào.

NMT phóng tác

(THEO A. DANANCHER)

Trần Vũ đánh máy lại tháng 2-2024 từ tuyển tập 15 Truyện Mạo Hiểm của Nxb Sóng Mới in tại Sài Gòn trước 75.

LỜI GIỚI THIỆU:

Tác giả Ngô Đình Châu

- Sinh năm 1952, gốc Sài Gòn
- Cựu Sinh viên Văn Khoa Sài Gòn
- Cựu Sĩ Quan Trinh Sát Sư Đoàn Bộ Binh
- Cựu Tù Cải Tạo Suối Máu
- Qua Mỹ HO 21, hiện cư ngụ tại Tampa
- Tác Giả đoạt giải Viết Về Nước Mỹ năm 2015 của Việt Báo.

Đi chợ Trời, chụp chung với chú em từ VN sang.

Chuyện xú Mỹ của tôi

NGÔ ĐÌNH CHÂU

Gia đình tôi đến Mỹ năm 1993 đến nay 2024 đã được 31 năm, vì hoàn cảnh sinh sống chúng tôi phải di chuyển qua nhiều nơi chốn, thế nên biết thêm được nhiều điều về nước Mỹ.

Thoạt đầu đến Mỹ chúng tôi cư ngụ tại thành phố Hawthorne - nam Cali vì do bà chị giúp đỡ sponsor cho. Ở đây chúng tôi share phòng với nhà chị, vợ chồng con cái dồn vào một phòng nhỏ tí thật bất tiện rồi dần dà cũng quen. Ở Hawthorne, vợ

chồng tôi đi đến trường chuyên dạy nghề Nails để học lấy cái bằng. Rồi kể từ năm 1995 chúng tôi sinh sống bằng nghề này, một nghề duy nhất cho đến bây giờ.

Cali là nơi sinh sống lý tưởng cho người Việt Nam khí hậu mát mẻ quanh năm như Đà Lạt. Ở VN có món ngon gì thì Cali cũng có đủ, có khi còn ngon tuyệt hơn nữa vả lại thực phẩm được kiểm tra rất nghiêm ngặt nên không sợ độc hại như bên nhà. Ra đường gặp toàn người Việt đi đâu cũng nói tiếng Việt thoải mái, sống trên đất Mỹ mà hoàn cảnh sống gần như VN.

Chỉ kẹt một điều nghề Nails ở Cali bị cạnh tranh rất dữ, nên giá “bèo” hơn các tiểu bang (tb) khác nhiều lắm nhất là so với các tiểu bang miền Bắc. Thứ hai nhà của Cali lại rất mắc mỏ, có người ví von bán một căn nhà ở Cali đem tiền qua tiểu bang khác mua được 2 căn nhà. Vợ chồng tôi lúc đó đã trung niên e rằng khó lòng mua nổi một căn nhà cho dù trả góp.

Sau 4 năm ở Cali vợ chồng con cái lại đùm tùm qua tiểu bang khác, về thành phố Joliet thuộc tb Illinois, một thành phố nhỏ gần Chicago cách đó khoảng 1 giờ lái

xe. Chúng tôi đến Joliet vào mùa Đông thấy tuyết bay đầy trời mà lòng kinh hãi. Tất cả cảnh vật đều phủ một màu trắng toát và lạnh kinh hồn. Cảm nghĩ đầu tiên của tôi về Joliet đây là nơi chốn không thể sống lâu dài được, chỉ sống tạm bợ để kiếm tiền rồi chuồn thẳng.

Sau 5 năm, chờ cho con gái học xong lớp 12 chúng tôi quyết định đi về miền nắng ấm ở Florida. Ngày đi, bao nhiêu đồ đạc sắm sửa tạm bợ vất đi hết chỉ mang theo quần áo và đồ dùng cần thiết. Xong xuôi, chúng tôi lên xe bắm 3 hồi còi dài để giã từ Joliet, giã từ vùng tuyết trắng lạnh lùng. Sau đó rong ruổi qua một quãng đường dài 1200 miles để đến Jacksonville - Florida.

Tôi chọn Jacksonville vì muốn trốn cái lạnh cái buồn nơi miền Bắc và xuôi Nam để hưởng nắng ấm mặt trời quanh năm. Ngoài ra, ở đây tôi còn có một người bạn rất thân từ hồi Trung học, muốn gần gũi bạn bè cho vui. Té ra không phải vậy chúng tôi bạn rộn tíu tíu với công việc, đâu có thời gian mà gặp gỡ nhau nhiều. Lâu lâu tiệc tùng họp mặt uống vài chai bia và tán gẫu đàm ba câu chuyện, rồi chia tay ai về nhà nấy.

Chúng tôi ở Jacksonville thắm thoát được 13 năm một thời gian khá dài cho một nơi chốn. Trước

nay chưa khi nào chúng tôi ở một chỗ lâu đến như vậy. Hàng năm vào ngày Labor Day chúng tôi thường hay kéo xuống Tampa, thăm gia đình người em trai của tôi cách đó 4 giờ lái xe.

Có một lần không biết nghĩ sao, em tôi nói: *“Khi nào anh chị về hưu, xuống đây mua một ngôi nhà, có mảnh vườn bao quanh, tha hồ mà trồng trọt vui với tuổi già. Tampa khí hậu nóng ẩm quanh năm, trồng cây gì cũng được.”* Nghe nói như thế, giống như một tia chớp lóe lên trong đầu tôi: *“nếu có thú vui này, sao không về Tampa sinh sống, càng sớm càng tốt!”* Ở Jacksonville, mùa Đông đôi khi lạnh dưới không độ C, trồng cây gì cũng chết, ngoại trừ cam bưởi.

Thế rồi một lần nữa và có

lẽ lần cuối cùng, chúng tôi quyết định dời về Tampa. Sau đó, chúng tôi tiến hành 2 công việc, mua ngay 1 căn nhà tại Tampa và sau đó bán căn nhà tại Jacksonville. Công việc mua bán không đơn giản, cũng may em dâu tôi làm nghề địa ốc, nên mọi chuyện rồi cũng suôn sẻ. Đồng thời đóng cửa tiệm Nails gọi người đến cho hết đồ đạc.

Rồi ngày dọn nhà cũng đã đến, công việc dọn nhà lần này nhọc nhằn hơn 2 lần trước. Bởi lẽ các lần trước, chúng tôi chủ trương sống tạm bợ nên không sắm sửa gì nhiều bây giờ ngổn ngang trăm thứ. Suốt 1 tuần lễ, cả nhà tập trung đóng gói đồ đạc vào các thùng giấy, rồi bung bê ra gara chất đống chờ người đến bốc dỡ. Có chuyện khôi hài khi dọn nhà, ngày nào vợ

chồng cũng cãi nhau, ông muốn vất hết những đồ không dùng đến, còn bà thì cứ ôm theo hết, nhất quyết không buông bỏ. Có người ví von rằng, một lần cháy nhà bằng hai lần dọn nhà, để nhằm nói lên nỗi nhọc nhằn khiếm đảm của việc dọn nhà. Cho đến nỗi, có người dọn nhà chỉ một vài lần là đủ tổn, thế không bao giờ dọn nữa, trong đó có tôi.

Thời tiết Tampa có bốn mùa rõ rệt, mùa Thu cũng quét lá mệt nghỉ, mùa Đông cũng hơi hơi lạnh khoảng 50 độ F (khoảng 10 độ C) mùa Hè nóng hừng hực trên 90 độ F (32 độ C).

Căn nhà ở Tampa của chúng tôi đã trên 30 tuổi, nhà nhỏ chỉ có 1,100 sqft (khoảng 100 mét vuông), cũng có 3 phòng ngủ và 2 phòng tắm, giá mua

Đi tắm biển

là 129K. Căn nhà sơn 2 màu xanh trắng, mặt ngó thẳng ra hướng Đông, đúng cái hướng mà các Thầy Tử vi khuyên tôi nên chọn cho hạn tuổi, không biết có đúng như vậy không, thôi thì có kiêng thì có lành. Trước và sau nhà có 2 cây sồi (oak) cổ thụ tỏa bóng mát trông thật đẹp, nhưng ngặt một điều là không trồng trọt gì được dưới tàn cây của chúng. Cây sồi được coi là tài sản của Florida, tĩa nhánh mé cành thì không sao, còn muốn đốn bỏ phải xin phép.

Đến cuối tháng, có bữa nghe điện thoại reo, tôi nhắc lên thì được biết có người chủ tiệm Nails được bạn bè giới thiệu bèn gọi đến mời vợ chồng tôi đi làm. Thế là yên phận sống trong căn nhà mới.

Theo sự hiểu biết của tôi, thành phố St. Petersburg gọi tắt là St. Pete. (phe ta kêu là Săn Pí) tuy nhỏ hơn Tampa, nhưng không hiểu sao người Việt lại quần tụ đông hơn, chợ búa và nhà hàng Việt Nam đông hơn bên Tampa. Chợ tuy nhỏ cũng có bán đủ thứ hàng, cũng có quầy thịt cá tươi sống, cũng có đủ các loại to go như bún mì phở ... còn các loại ăn chơi thì ê hề. Nhà hàng VN cũng nho nhỏ, có nhiều nơi cũng có thức ăn ngon nổi tiếng. Tóm lại sinh hoạt của người Việt nơi St. Pete khá nhộn nhịp.

Từ Tampa qua St. Pete phải chạy qua cây cầu Howard dài 6 dặm, cây cầu rất đẹp, đẹp ở chỗ cầu chạy sát mặt biển, khiến ta có cảm giác sóng biển đang vờn bên má mình, đến giữa thì cầu nhô lên cao cho tàu thuyền qua lại. Sáng sớm chúng tôi chạy qua cây cầu này, rồi nhìn qua hai bên, mặt biển lặng im xanh ngắt và trải rộng mênh mông tới chân trời, có những chiếc thuyền rẽ sóng ở xa xa, đã tạo nên một khung cảnh kỳ thú tuyệt đẹp. Từ đó mỗi sáng sớm Chủ Nhật, chúng tôi đi qua cây cầu để đến Chợ Trời, chưa bỏ qua một lần nào hết.

Theo tôi, Chợ Trời St. Pete là một nét văn hóa đặc sắc của vùng vịnh Tampa. Sau này khi có bạn bè đến thăm viếng, chúng tôi đều đưa đi thăm Chợ Trời và mọi người đều rất thích thú, kể cả người từ VN qua. Tôi thấy người mua kẻ bán ở đây rất đông người Việt và kỳ lạ một điều, những người Việt hiện diện tại đây đều có gốc gác từ miệt Đồng bằng sông Cửu Long, không hề thấy ai nói giọng Bắc giọng Trung (hay là có nói mà tôi chưa gặp) Phần lớn những người này lại xuất thân từ vùng đồng quê chứ không ai xuất thân từ thành phố, cho nên giọng nói của họ nghe quê rặt và rất thiệt thà chơn chất, nói sao bán vậy, chứ không hề

nói thách một tiếng nào.

Tôi hỏi cô bán hàng trái cây: “Nhân này giá bao nhiêu tiền một pound vậy cô?” Cô cười đáp: “Dạ, 3 đồng “gửi” 1 pound”. Tôi nói giỡn: “Sao mắc vậy?” Cô ta cười lớn lên: “Em bán “ghẻ ghề” mà anh chê mắc !” Tôi cười lớn: “*Cha! cái giọng này sao nghe giống dân Rạch Giá quá vậy ta?*” Cô ta cũng cười theo: “*Dạ đúng vậy, em quê Giồng Riềng-Rạch Giá đây anh*”.

Có một số người Việt lớn tuổi ở St. Pete không xin đi làm hăng được, bèn ở nhà trồng rau, nuôi gà vịt rồi mang ra chợ trời bán. Nhà cửa ở vùng này rất cũ kỹ và nhỏ xíu, nhưng được cái là có đất khá rộng chung quanh nhà, cho nên thoải mái trồng trọt. Ngoài những thứ thường thấy như rau cải, bầu bí, khổ qua ... người ta còn thấy bày bán ở đây những thứ khó tìm như: rau càng cua, bông so đũa, bông điên điển, cọng bòn bôn, rau nhút, rau muống nước (loại rau này tôi chưa từng thấy ở những nơi khác)... Có nhà nuôi gà vịt “đi bộ”, hay ấp trứng vịt lộn cũng mang ra chợ bán. Trái cây thì tràn ngập các loại trái cây VN, vùng đất này trồng măng cầu, nhãn, thanh long rất tốt, ngoài ra còn có ổi xá lị, trái lê ki ma, mít, xoài...

Xoài ở St. Pete có loại trái mập ú, trông ô dề xấu xí, nhưng khi ăn thì có mùi

vị thơm ngon, hột lại nhỏ xíu, rất đặc sắc. Vú sữa cũng có, nhưng trái nhỏ tí như trái chanh, ai cũng chê chẳng thấy ai mua. Hầu hết các loại cây trái VN đều trồng được ở vùng này, ngoại trừ sầu riêng, chôm chôm và măng cụt.

Chúng tôi đi dạo qua khu bán cây ăn trái. Anh chủ khu này tên Sang, khoảng 40 tuổi người quê Bạc Liêu, hiện làm chủ một nông trại khoảng 20 acres (acre - mẫu Anh, cỡ 4000 mét vuông). Anh Sang chuyên nghề ghép cây ăn trái. Mấy cây nhãn, bưởi, cam, quýt... cây thấp lè tè mà trái treo lúc lỉu trông thật “đã” mắt. Anh chàng này bán cây nổi tiếng khắp vùng Tampa. Những cây ăn trái của Sang thuộc loại hàng “độc”. Anh ta có những loại xoài mà không chỗ nào có được, như một loại xoài lạ, khi trái còn xanh thì chua tê lưỡi, nhưng khi chín thì thơm ngon không thể tả, và lạ lùng không biết làm sao anh ta cũng có xoài cát Hòa Lộc của Mỹ Tho. Có loài mận VN, khi còn non trái có màu xanh, khi chín tới có màu hồng đào, cắn vào miệng nghe giòn tan ngọt lịm. Anh ta có đủ thứ cây ăn trái khác như hồng giòn, hồng mêm, cây bơ quả nhỏ mà béo ngậy, quýt đường Cần thơ, bưởi Biên Hòa ... tất cả đã được anh ta tuyển chọn công phu nên mua cây của anh

ta chúng tôi đều rất yên tâm về phẩm chất.

Đi dọc dài, người đi lại nhộn nhịp vui chưa từng thấy. Ngoài người Việt, còn có một sắc dân đặc biệt khác cũng chiếm số đông ở đây, đó là người H'Mong, xuất phát từ vùng núi non của nước Lào (lạ nhỉ! không hiểu sao họ lại ở đây) Trong khi người Việt nói chuyện với nhau huyền thuyên bằng tiếng Việt, thì người H'Mong cũng không kém ồn ào bằng tiếng nước họ.

Chỗ kia, có một anh người Việt chở nguyên một xe truck dừa xiêm đổ xuống một đồng lớn, ai thích trái nào anh ta sẽ chặt dừa, xong cắm ống hút vào đưa cho khách, khách vừa đi vừa uống trông rất vui. Nơi khác người ta xúm xít quanh một cái bàn, chờ mua gỏi Thái Lan của hai vợ chồng người Thái, gỏi làm bằng đu đủ bào, cà pháo tươi, đậu phộng rang, trộn với nước chanh và mắm ba khía, mùi vị ngon khá lạ. Có người Việt kia đi chài tôm ngoài sông rồi đem ra chợ bán, tôm chứa trong thùng cooler, nghe anh ta rao hàng, tôm nhỏ giá 2.5 đô, tôm lớn 7 đô một pound. Có chỗ bán cá, bán hoa lan, bán nước mía tươi ép tại chỗ ... Tất cả đã tạo nên một bức tranh hết sức sinh động và hấp dẫn của Chợ Trời St. Pete.

Lần hồi, tôi khuôn về nhà lủ khủ các loại cây

Bà Xá và con gái trong vườn nhà

ăn trái, mỗi thứ một cây: xoài, nhãn, bơ, trái vải, quýt đường, bưởi ... rồi chạy ra chợ mua mấy bao phân bón vào gốc. Hàng ngày tôi ra vườn tưới tắm cho cây, cây lớn lên như thổi, đâm chồi ra lá sum suê, một thời gian ngắn sau cây ra hoa kết trái, trái nhỏ tí trông dễ thương làm sao.

Trồng cây là một thú vui thanh tao, bởi vì không phải là mong tới ngày ăn quả, mà vì một niềm vui khác, khi trong lòng cảm

thấy có một sợi dây tương thông thân ái với cây trái trong vườn nhà. *“Cám ơn hoa đã vì ta nở. Thế giới vui từ mỗi lẻ loi”.* (Tô Thùy Yên)

Thành phố vệ tinh thứ hai của Tampa là Clearwater, một thành phố du lịch, nhà cửa mắc mớ nên dân Việt ít người dám sống ở đây. Con đường dẫn vào thành phố tuyệt đẹp cũng có một cây cầu dài khác chạy sát mặt biển băng qua vịnh Tampa, trên

đường có những lối rẽ cho ai muốn câu cá thì ghé vào. Hai bên đường có trồng hai hàng cây cọ trông rất thơ mộng, con đường chạy thẳng ra vịnh Mexico. Ngày cuối tuần, người ta ở các nơi kéo đến tắm biển đông nghịt như ở Nha Trang bên quê nhà. Lúc đầu chúng tôi cũng ngại ngần chuyện tắm biển, nhưng sau đó thấy người người thả nhiên xuống tắm, đủ sắc dân, đủ dạng người, đủ lứa tuổi ... nên chúng tôi cũng kéo xuống tắm cho vui. Té ra biển ở đây rất tuyệt, nước biển trong xanh và phẳng lì chứ không hề có sóng dữ, nước biển lại ấm áp, chứ không lạnh cóng như biển Cali. Khi đã tắm được một lần là coi như vượt qua rào cản ngại ngùng, từ đó cứ dăm ba tuần chúng tôi lại kéo đi tắm biển, rất khoan khoái và thư giãn.

Không biết có phải vì đất trời phong thủy vận hợp

Cây nhãn da bò trồng trong vườn

với mình hay sao, mà từ khi về đây tôi thấy trong người sáng khoái lắm. Đêm về, lên giường là ngủ một mạch đến sáng, điều này trước kia chưa hề có nơi tôi. Trong thời gian ở Jacksonville vì nặng nợ cơm áo gạo tiền, đêm đến tôi trần trọc mãi thuốc ngủ lúc nào cũng thủ trên đầu giường, cho nên có thời gian dài tôi mang bệnh anxiety (bệnh lo sợ). Tôi cũng có đọc nhiều bài viết khuyên người ta nên biết buông xả khi lớn tuổi, phải tu đạo này hay theo đạo nọ, theo vị thầy này hay theo vị thiền sư kia. Nhưng theo tôi tất cả chỉ là vô ích, khi người ta chưa tìm được một hoàn cảnh sống thích hợp thì khó mà tìm được sự an lạc trong đời thường. Đêm về tôi lắng nghe toàn thân, nghe nổi sung sướng khoan khoái lan tỏa khắp người mình, hình như Thiên đường ở ngay trong lòng mình chứ không phải đâu xa xôi. Cám ơn Nước Mỹ, đã tạo cho tôi điều kiện tìm thấy hạnh phúc đích thực ngay trong đời thường.

Tôi lại nghĩ lan man sang chuyện khác. Trên cõi đời này có hàng triệu triệu người mong ước được đến sinh sống trên đất Mỹ. Đồng thời cũng có triệu triệu người căm ghét nước Mỹ. Tôi còn nhớ biến cố 911 khủng bố tấn công nước Mỹ, phần lớn loài người đều sững sờ kinh ngạc và biểu lộ lòng thương xót đến nước

Tiệc Thanksgiving trong nhà

Mỹ. Nhưng không phải là tất cả, trong những giờ phút đầu tiên của biến cố, người Palestine đã đổ ra đường hò reo mừng rỡ cho thắng lợi của những người tử vì đạo. Có một phái đoàn báo chí một nước Á Châu lúc đó được mời đến thăm viếng Mỹ. Khi biến cố xảy ra họ đang đứng trong Trung tâm Báo chí, và đã có thái độ hân hoan vui mừng trong khi đất nước này đang chìm trong đau khổ. Ngay lập tức họ đã bị trục xuất ra khỏi nước Mỹ và vĩnh viễn những con người này không bao giờ được phép đặt chân đến Mỹ. Vui mừng trước nỗi đau của đồng loại là hành vi man rợ, cho nên họ rất xứng đáng nhận

lãnh hình phạt này. Nhà văn NNN đã viết một câu rất hay: “... Có những người không chịu nổi sự thành công của người khác. Bởi vì họ cứ coi sự thành công của người khác là sự thất bại của chính mình”

Người Việt cũng vậy, có rất nhiều người mê Mỹ và cũng có rất nhiều người ghét Mỹ. Từ sau biến cố 1975 người Việt đã tìm mọi cách để đến Mỹ. Sau khi phong trào vượt biên chấm dứt người ta tiếp tục ra đi bằng nhiều cách, hợp pháp hay bất hợp pháp. Hợp pháp là đi theo con đường bảo lãnh thân nhân, cha mẹ, vợ con, hôn thê, hôn phu và sau này thêm diện đầu

tư. Bất hợp pháp bằng cách du học du lịch rồi ở lại luôn, hay tìm cách kết hôn giả với người có quốc tịch. Giả thử có người mất vài chục ngàn đô cho công việc bất hợp pháp này, thì suy cho cùng họ còn quá lời. Cái lời trước mắt là con cái được hấp thụ một nền giáo dục ưu tú nhất thế giới, nếu còn ở trong nước mà muốn cho con đến Mỹ du học hàng năm phải tốn khoảng 20 ngàn đô. Còn nữa, món lời lớn nhất không thể tính bằng tiền bởi vì nó vô giá, đó là được sống trong môi trường xã hội quá lý tưởng, mà người Mỹ đã cố công gây dựng từ hồi mới lập quốc cho đến bây giờ.

Một xã hội nề nếp, tất cả mọi đường lối chính sách đều rất minh bạch. Mọi người đều bình đẳng trước pháp luật, không có giai cấp nào, một thế lực hay đảng phái nào được đứng ngoài và đứng trên pháp luật. Mọi người sinh ra đời đều được tôn trọng như nhau, đều có cùng một cơ hội tiến thân như nhau. Cho nên nếu anh nghèo, anh thất bại, anh học hành ngu dốt, là do anh chứ không phải do lỗi của xã hội, không hề có cảnh con quan thì được làm quan, con sãi ở chùa thì quét lá đa. Một xã hội có tính ưu việt vượt trội quá xa những xã hội khác, tôi không dám kể ra đây nhiều nữa sợ nhiều người chạnh lòng.

Có người Việt chưa hề đặt chân đến nước Mỹ ngày nào, nhưng cũng ghét nước Mỹ thậm tệ. Hàng ngày họ xem phim ảnh, thời sự tin tức, họ thấy những cảnh bạo lực ghê rợn cướp của giết người hay sexy khêu gợi, hay mấy vụ cảnh sát bắn chết người da đen... xem riết rồi họ đâm ra ghét tởm nước Mỹ, và còn cho rằng những người Việt qua tới Mỹ rồi đi làm những chuyện xấu xa, là do: *“Quýt trông ở Giang Nam thì ngọt, mang trông ở Giang Bắc thì chua...”* đúng là dạng người ếch ngồi đáy giếng.

Có người cứ mở miệng ra là chửi Mỹ như tạo ra cho mình một style lạ, hay chứng tỏ ta đây cũng có một thời “chống Mỹ cứu nước” nhưng thật ra không phải vậy, họ nói một đằng làm một nẻo. Đây là một trường hợp điển hình, hãy nghe nghệ sĩ Kim Tuyền nhận xét về nghệ sĩ Bạch Tuyết: *“BT thù ghét nước Mỹ nhưng tại sao lại thích đi Mỹ. Cho con học ở Mỹ rồi lại lấy vợ Mỹ. Phải chăng BT muốn tìm một bãi đáp an toàn sau này ở Mỹ...”*

Trong cộng đồng người Việt tại Mỹ có một hạng người không giống ai. Nếu họ là người homeless, hay cuộc đời gặp toàn thất bại thì không có gì đáng nói. Đàng này họ sống trên đất Mỹ đã vài chục năm, làm ăn sinh sống khá

Hình vợ chồng tôi chụp với bạn đến chơi nhà

thành đạt cũng có của ăn của để, con cái học hành thành tài. Vậy mà hễ cứ có dịp là họ chửi Mỹ, nào là làm ra bao nhiêu tiền, bảo hiểm và sở thuế ăn hết, chủ tư bản bóc lột đến tận xương tủy (câu này sao nghe quen quen!) Có người thấy vậy chường mắt bèn nói móc họ: *“Nếu ông thấy sống ở Mỹ có quá nhiều điều không ưng ý, thì ông nên về Việt Nam sinh sống để khỏi vướng mắc đến những điều này.”* Lặng thinh! không nghe câu trả lời, những người này rất xứng đáng mang cái tên là “ăn cháo đá bát”.

Suy cho cùng, để cảm nhận thật sự nước Mỹ phải có thời gian để cho cái “chất Mỹ” nó ngấm vào người. Chứ còn chỉ đi du lịch hay thăm thân

nhân vài ba tháng, hay được bảo lãnh qua Mỹ sống vài năm, thì thật tình chưa biết gì nhiều về nước Mỹ. Những người đó cảm thấy nước Mỹ sao chán ngắt, vừa buồn hiu vừa lạnh lùng. Đi đâu cảnh vật cũng tựa tựa như nhau, giống y như câu thơ của Nguyễn Sa: *“Trời trên đất khách buồn vô hạn. Trăng rất quen mà vẫn chẳng quen”*. Thời giờ lúc nào cũng eo hẹp, cặp mắt cứ lảo liên ngó đồng hồ. Không hề có cảnh sáng cà phê cà pháo cả tiếng đồng hồ, chiều lai rai bia bọt, kiếm người tán gẫu không phải dễ. Cái xứ gì mà người ta phải ôm đồm đủ thứ nợ: nợ nhà, nợ xe, nợ thuế, nợ bảo hiểm, nợ thẻ tín dụng... Cho nên có rất nhiều người Việt

qua Mỹ một thời gian rồi lại quay về cố quốc.

Muốn cái “chất Mỹ” nó ngấm vào người theo tôi nghĩ cũng phải mất cỡ 5 năm. Khi nào người ta thấy nổi nhớ nhà nó dịu lại, nhìn cảnh vật chung quanh không còn thấy buồn như trước. Vào mùa Đông trời chớm lạnh ra đường thả nhiên vận áo T shirt, điều đó có nghĩa là không còn sợ lạnh như những năm tháng đầu đến Mỹ. Ra đường gặp ai bất kể lạ hay quen đều gật đầu chào: *“Hello! How are you doing”*. Nói chuyện với người Mỹ không còn dùng body language nữa. Ăn uống không còn thuần túy: bún bò Huế, hủ tiếu, mì phở... mà còn thích hamburger, hotdog, pizza, sushi, pasta... Khi nào cảm thấy vui với cái vui của nước Mỹ và buồn với cái buồn của người Mỹ, là coi như không còn có thái độ bàng quan như trước kia, là biết con người mình đã đổi khác. Cuối cùng một điều quan trọng nhất, là khi ta quay về cố quốc, lòng chột bàng hoàng thảng thốt, đất nước không còn giống như trong tâm tưởng nữa rồi, mọi chuyện đời đều đã thay đổi ... và một ý nghĩa buồn rầu nảy ra là mong sao sớm trở về nước Mỹ. Như ai đó đã nói một câu như là chân lý: *“Nước Mỹ không phải là Thiên đường, nhưng là một nơi đáng sống nhất trên cõi đời này”*.

NĐC

Nhà văn và người lính Cao Xuân Huy

NGUYỄN & BẠN HỮU

Nhà văn Cao Xuân Huy sinh tháng 9 năm 1947, quê nội ở Bắc Ninh, quê ngoại ở Hà Nam. Sau hiệp định Geneve cắt đôi Việt Nam năm 1954, gia đình ông cũng bị chia hai. Cha ông ở kháng chiến về Hà Nội, chị ông ở lại Hà Nội với Bố. Ông theo Mẹ đi cư vào Nam.

Tháng 2 năm 1968 Cao Xuân Huy gia nhập Thủy quân lục chiến Việt Nam Cộng Hòa. Sau năm 1975 đi cải tạo. Tháng 9/1979 ra tù, vượt biên năm 1982, đến năm 1984 định cư tại California Hoa Kỳ.

“*Tháng ba gãy súng*” là cuốn hồi ký được viết năm 1985, ghi chép lại những diễn biến của mặt trận Thừa Thiên- Huế đến khi tác giả bị bắt làm tù binh. Cuốn sách đã được tái bản đến 10 lần và có mặt trên 58 thư viện lớn trên toàn thế giới. Trong trường thiên tiểu thuyết “*Mùa biển động*” của nhà văn Nguyễn Mộng Giác, ông cũng đã xin tác giả Cao Xuân Huy đưa y nguyên câu chuyện này vào tác phẩm.

Năm 2005, nhà văn Cao Xuân Huy làm chủ biên tạp chí Văn học kế tục sự nghiệp của nhà văn Nguyễn Mộng Giác đến tháng 4 năm 2008 Văn học phát hành số 236 thì đình bản vì lý do chủ biên bị ung thư mắt, sức khỏe suy yếu trầm trọng nên không thể cáng đáng tờ báo. Ngày 12/11/2010 nhà văn Cao

Nhà văn Cao Xuân Huy

Xuân Huy từ trần sau một thời gian dài bệnh nặng, tác phẩm cuối cùng ông xuất bản là tập truyện ngắn “*Vài mẫu chuyện*”.

Gãy súng chứ không buông súng

Cao Xuân Huy đã khẳng định như thế với phóng viên Đài RFA. “*Thật sự khi cầm bút viết tôi chỉ vì một điều ám ức với lời một ông tướng cũ của mình khi ông tuyên bố “để mất nước (là) tội chung mọi người, lớn tội lớn, bé tội bé”. Tôi không đồng ý điều đó, chúng tôi đánh nhau đến viên đạn cuối cùng rồi bị bắt như vậy không phải là chúng tôi có tội. Tôi tức quá về điều đó, tôi viết ra, mà viết nửa chừng rồi thôi, thế rồi*

vì ở chung nhà với Nguyễn Mộng Giác, ông lấy ống đờng, xong rồi hết thì ông thúc, cứ hết thì ông thúc, hết thì thúc, thì cứ thế mà viết thôi. Đó là cái khởi đầu của quyển sách.

“*Còn về sinh hoạt văn chương, lúc đó tôi không có dính gì tới văn chương. Mãi về sau này, sau khi quyển sách ra xong rồi người ta gọi tôi là nhà văn, xong rồi lại ở chung với ông Giác, với lại Hoàng Khởi Phong, cùng với nhau làm tờ Văn Học. Thế rồi cuối cùng tôi làm tổng thư ký tờ báo Văn Học, rồi cuối cùng mấy năm sau này ông Giác giao luôn tờ Văn Học cho tôi và tôi làm chủ biên luôn. Đến bây giờ thì tờ tạp chí Văn Học đã tạm đóng cửa rồi vì lý do sức khỏe của tôi.*”

Ông nhắc lại: “*Súng của chúng tôi có phải đã bị bẻ gãy không, khi mà vẫn có thể tiếp tế đạn cho chúng tôi để chúng tôi chiến đấu? Ai đã bẻ gãy súng của chúng tôi?*” Và Cao Xuân Huy nhắc lại, “*gãy súng*” - ở đây tôi muốn nói lên một điều đau lòng cho những thằng lính cầm súng, khẩu súng mà không có đạn thì giá trị không bằng một khúc củi mục ... Tôi gọi “*Tháng Ba gãy súng*” là hồi ký vì tôi chịu hoàn toàn trách nhiệm về những điều tôi viết. Tất cả những địa danh, những tên người, tên đơn vị, tất cả những diễn tiến đều là thật, thật một trăm phần trăm. Tôi không lồng vào đây bất cứ một hư cấu nhỏ nào. Chắc chắn là tôi đã quên

khá nhiều chi tiết. Và với cấp bậc và chức vụ thấp kém của tôi, chắc chắn là có rất nhiều dữ kiện tôi đã không được biết.”

Và Cao Xuân Huy đã kể lại một trận đánh được xem là bị buộc phải mở đường máu mà với số lượng binh sĩ hiện diện cùng với tình hình bi đát ở những giây phút cuối của cuộc chiến, ông và đồng đội hiểu rất rõ cái chết đang sát một bên lưng và sự chọn lựa nào cũng đều vô vọng.

Ông nói: "Còn nổi bi thảm nào hơn tình thế của chúng tôi trong lúc này. Có những người tìm cái sống trong cái chết, ít ra họ còn cái hy vọng tìm thấy cái sống, mặc dù rất nhỏ nhoi, hy vọng nhỏ đến đâu cũng vẫn là hy vọng. Một mảnh ván mục giữa biển cũng là hy vọng. Còn chúng tôi, miếng ván mục cũng không trông thấy. Chúng tôi không thất vọng, chúng tôi không tuyệt vọng, mà chúng tôi vô vọng. Chúng tôi, những thanh niên khỏe mạnh, yêu đời, rất ham sống, đang ngời mơ được giậm chân tại chỗ này, đánh nhau để rồi chết tại đây cho đỡ mệt chứ không muốn mở đường máu để chết dần chết mòn dọc đường, cuối cùng đến được một chỗ cũng để chết. Cái chết kiểu này quả tình không hứng thú tí nào hết.”

Mở được đường máu chưa phải là kết thúc. Bị kịch chỉ bắt đầu khi tác giả dẫn một toán lính tìm lối thoát vào Nam bằng đường biển. Con tàu duy nhất có thể đón ông và toán lính lại trở thành nơi chiến đấu, chiến đấu giữa những người lính với nhau để giữ mạng sống. Con tàu thì nhỏ chứa được khoảng ngàn người mà số người di tản đông tới hơn chục ngàn, tất nhiên phải xảy ra sự tranh giành, đấm đá để khỏi bị Việt Cộng bắt.

Cuốn sách được khép lại với cảnh

những người lính thất thủ một đoàn dài khi trở thành tù nhân bị dẫn đi và bị bắn giết như thế nào. Trong đoạn văn này, từng giọt máu như đang rỉ ra theo gót chân của đoàn tù. Máu theo chân, máu đổ khắp nơi khi từng viên đạn bắn đi, từng người một ngã xuống, ngã xuống ... người còn sống không biết bao giờ thì đến phiên mình, tất cả chờ đợi cái chết đến, chờ đợi trong hãi hùng, trong khủng khiếp:

"Lúc này ở bờ bên kia phá chúng tôi được ném mùi cướp bóc thô phỉ và bây giờ trên con đường đất hai bên là ruộng, là lùm, là bụi này, chúng tôi được thưởng thức món giết người.

Đoàn tù chúng tôi đi thất thủ trên đường, đoành một tiếng, một xác người ngã xuống bờ ruộng, đoành một tiếng, một xác người nữa ngã xuống bờ ruộng. Một người đi ngay bên cạnh tôi bị bắn vào đầu, máu và óc văng dính cả vào người tôi. Trò bắn giết rất kỳ cục và khó hiểu! Những người bị bắn chết và những người không bị bắn hay chưa bị bắn đều không hiểu

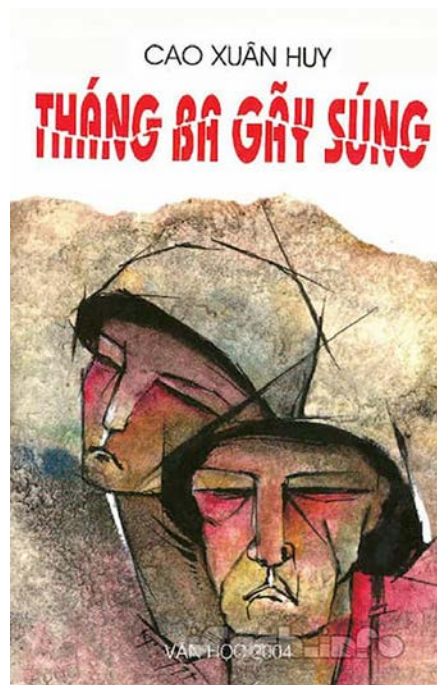
tại sao bọn Việt cộng lại bắn người này mà không bắn người kia.

"Chúng tôi rất hoang mang, nhưng lúc này không có ai phản ứng gì. Mọi người vẫn cứ lầm lũi, thất thủ đi. Đói, khát, mệt mỏi và luộm thuộm lếch thếch, chúng tôi đi, hoang mang không hiểu bao giờ đến lượt mình bị bắn. Số người bị bắn mỗi lúc dĩ nhiên mỗi nhiều hơn. Tất cả lon lá đã được gỡ ra từ sáng khi chúng tôi mới nhận được quần áo mang từ bờ biển vào. Râu ria trên mặt biểu hiện cho chức cấp -hiếu theo nghĩa Việt cộng- cũng không phải, vì nhiều người để râu, trong đó có cả tôi, không hay chưa bị bắn. Nhiều người râu ria nhẵn nhụi thì đã bị bắn.”

Và cuối cùng thì tác giả cùng nhiều đồng đội của ông cũng dừng chân tại một chỗ không ai mong muốn. Tuy nhiên cái chỗ được gọi là trại giam này lại là nơi quyết định sự sống còn của họ: "Chúng tôi bị đưa về căn cứ La Sơn nhốt tạm để sau đó hạ sĩ quan và binh sĩ bị đưa nhốt ở Khe Tre, Nam Đông. Đám sĩ quan chúng tôi bị đưa về cây số 23, gần ngay chỗ ban chỉ huy Tiểu đoàn 4 ít ngày trước, đối diện với làng Đồng Lâm. Khoảng giữa tháng Tư chúng tôi bị đưa về trại tù binh chính thức nằm phía Bắc Khe Sanh, sát biên giới Lào, ở ngay đầu nguồn sông Bến Hải.”

Họ đã được phân phối đi tới các trại tù khác nhau. Số phận những người lính này sau đó không ai biết ra sao, nhưng có một điều Cao Xuân Huy tin chắc rằng, ông và đồng đội của ông đã trả đầy đủ bốn phần đối với tổ quốc, và ông cùng đồng đội có quyền hãnh diện, uốn ngực và nói to rằng: họ là người lính chiến, đúng nghĩa là lính chiến trong bất cứ thời đại nào....

N&BH - (THEO RFA)

TOM KHO SACH
MADE IN LOUISIANA, USA

món quà Tết không trùng lặp!

TÔM KHÔ US sẽ là món quà THIẾT THỰC, không bị thiu, không bị cũ, không bị ngán, không bị trùng lặp để ăn hay tặng nhân dịp Tết...

Tết nhất sắp đến, Don xin đại diện cho công ty TÔM KHÔ SẠCH | TÔM KHÔ US giới thiệu tôm khô như một món ăn KHÔNG NGÁN, NGON MIỆNG, và là món QUÀ TẶNG lý tưởng cho thân nhân hay bạn hữu hoặc các bạn hàng, khách hàng...

MÓN QUÀ này có thể thưởng thức ngay trên bàn tiệc trong những ngày Tết, vừa bắt mắt vừa bắt mỗi, như món TÔM KHÔ CÚ KIỂU mà bạn Yên Trần ưa thích (câu hỏi bên dưới). Sau ngày Tết, sau khi ngán xôi, ngán mỡ tối cổ, món ăn nấu với tôm khô sẽ làm bạn thấy nhẹ nhàng, ngon miệng với các món như canh bầu, canh rau đay, canh khổ qua, canh bí hoặc bún riêu v.v...

YÊN TRẦN: Em bận quá, em dự định sẽ mua vài hũ Tôm khô củ kiệu ngâm sẵn để ăn mấy ngày Tết, nào giờ Mẹ em làm, mà năm nay Mẹ em về Việt Nam qua Tết mới qua...

DON: Những sản phẩm đã chế biến, em sẽ không biết “lý lịch” nó ra sao. Có thể những loại thiếu an toàn (nhuộm màu, thêm gia vị, tẩm hóa chất chống mốc) rẻ tiền từ Trung Quốc hoặc quá hạn. Những sản phẩm giá trị thấp như củ kiệu hay củ hành, dưa món, sẽ ít có nguy cơ bị giả mạo. Bây giờ chúng ta không có nhu cầu ăn no mà nên ăn **an toàn - phẩm chất cao**, nhất là trong ngày Lễ Tết, nhằm tránh ảnh hưởng sức khỏe về sau. Chỉ cần gõ 4 chữ “tôm khô củ kiệu” là em có thể xem hướng dẫn đầy nhóc trên mạng. Happy New Year!

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!!

MADE IN LA, USA

Quý khách có thể đặt mua tại :

WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gửi về tận nhà hoặc tiệm trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

CÓ 3 LOẠI: NHỎ (S), VỪA (M) VÀ LỚN (L)

XIN HỎI DON SIZE ĐẶC BIỆT: EXTRA LARGE HAY JUMPO (CHỈ CÒN SỐ LƯỢNG RẤT ÍT)

SỨC KHỎE LÀ VÀNG!

**KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU
KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN**

100%
NGUYÊN CHẤT

TÔM KHÔ SẠCH

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

MADE IN USA

ORDER

XIN GỌI ANH : ĐƠN

235.4564

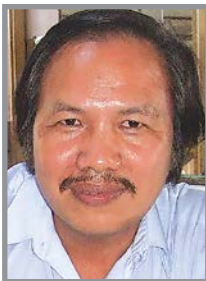
FREE SHIPPING
5 lbs trở lên

BẠN CÓ THỂ ĐẶT MUA TẠI TRANG WEBISTE
★ **WWW.TOMKHOUS.COM**

mê tín dị đoan

Mê tín dị đoan là hiện tượng tâm lý khá phổ biến trong xã hội Việt Nam do sự thiếu hiểu biết của người dân đã tạo điều kiện cho những kẻ xấu có cơ hội hoạt động và từ đó nhiều hệ lụy khôn lường đã xảy ra.

NGUYỄN SINH (bài và hình)
SÀI GÒN - VN

Mê tín dị đoan thường nở rộ vào dịp trong và sau Tết Nguyên Đán với các hành vi phổ biến như cúng tế, lễ bái, dâng sao giải hạn, lên đồng, xem bói ... Đáng lo ngại là hiện tượng này ngày càng gia tăng, không chỉ tập trung ở các địa bàn “vùng sâu vùng xa”, nơi người dân hạn chế về học vấn, cuộc sống khó khăn mà cả ở những nơi có điều kiện kinh tế xã hội phát triển hay tầng lớp dân cư trình độ cao, mức sống

khá giả. Nhóm người bị lôi kéo vào “mê hồn trận” của sự mê tín, dị đoan thường là phụ nữ, người lớn tuổi, học sinh sinh viên hoặc những ai nhẹ dạ cả tin, đang có hoàn cảnh gia đình éo le, gặp nhiều bất hạnh trong cuộc sống.

Đủ chiêu trò nhằm... moi tiền

Nói về mê tín dị đoan thì không thể bỏ qua một hiện tượng nổi tiếng gần đây trên mạng xã hội TikTok. Không rõ lúc nào mà cụm từ “đúng

nhận, sai cãi” đang tràn ngập các trang mạng, trở thành câu cửa miệng, “hot trend” của đa số giới trẻ thế hệ Gen Z. Những video clip “bổ cau đoán mệnh” với nhân vật chính là “cô đồng Trương Hương” thu hút hàng triệu lượt xem trên TikTok. Và không chỉ có mỗi Trương Hương mà hiện nay trên Facebook, TikTok, Youtube ... chỉ cần gõ từ khóa “bói toán online”, ta sẽ thấy nhiều kết quả với những kẻ tự xưng mình là thầy, bà, cô, cậu ... nhận bói

toán, cúng bái đủ loại về tình duyên, làm ăn, công danh, học hành... Đó là chưa kể còn vô số hội, nhóm, fanpage được đám “chủ trò” bày đủ trò huyền bí nhằm lôi kéo thật nhiều thành viên, bước đầu là thao túng tâm lý của họ, sau đó sẽ tìm cách trục lợi ...

Thời gian gần đây ở VN xuất hiện nhiều thầy/bà có cách chữa bệnh đậm màu mê tín dị đoan phản khoa học, trải dài từ Nam ra Bắc. Chẳng hạn năm 2023, qua truyền miệng của một số người về khả năng chữa bách bệnh của “thần y” Phan Thị Tranh (ngụ Tam Dương, Vĩnh Phúc) hàng ngày đã có hàng trăm người dân trong lẫn ngoài tỉnh tìm đến nhà

Hầu đồng thỉnh vong

bà chữa bệnh. Phương cách của “thần y” thường là bắt tay khám bệnh, hát cho bệnh nhân nghe và cho bệnh nhân uống

nước sắc từ các loại lá, rễ, củ, thân cây do bà ta tự tìm kiếm mà theo lời “khuyên” là sau đó mọi bệnh tật sẽ bị đẩy lùi, kể

cả ung thư (?). Hoặc vào cuối năm 2023, nhà chức trách đã bắt giữ “nhà ngoại cảm” Lê Thị Lành (quê Yên Bái, tạm trú Trà Vinh) về hành vi “lừa đảo chiếm đoạt tài sản”. Theo đó, Lành tự nhận mình có khả năng thấu thị, nói chuyện được với người cõi âm, có thể giúp các gia đình tìm kiếm hài cốt người thân thất lạc. Song thực chất bà này không có khả năng nào mà chỉ là tự đạo diễn, dàn dựng ra đủ chiêu trò mang màu sắc tâm linh để thực hiện hành vi lừa bịp gần 150 người tính đến khi bị bắt giữ!

Ở phạm vi chùa chiền, năm 2019 xảy ra vụ “thỉnh vong oan gia trái chủ” tại chùa Ba Vàng (Quảng Ninh) nhằm mục đích “chữa bệnh” cho người dân và các phật tử, trong đó có việc “gọi

Cúng bái “dâng sao giải hạn”

vong”. Nhà chùa quy định những ai đến ghi tên “thỉnh phép” sẽ phải “trả nợ cho vong” bằng tiền thật thông qua hình thức cúng công đức, bỏ thùng tam bảo. Hoặc gần đây, dư luận hết sức xôn xao khi hàng vạn người dân và Phật tử cùng đổ xô đến chùa này xem, thắp hương, lễ bái và bỏ tiền cúng dường cho một thứ gọi là “xá lợi tóc Phật” (có ý kiến cho rằng đó là cỏ Pili với tên khoa học *Heteropogon contortus*, còn có tên cỏ giáo đen, là một loại cỏ bụi nhiệt đới có khả năng chuyển động khi gặp nước) với hy vọng bản thân sẽ được phù hộ nhiều may mắn, tài lộc ... (?)

Số mệnh tốt xấu ở bản thân mình

Mê tín dị đoan thực ra là câu chuyện không mới trong đời sống người Việt.

“Xá lợi tóc Phật” hay cỏ Pili?

Theo các nhà nghiên cứu, gốc rễ của mê tín dị đoan là sự thiếu kiểm soát của con người trong tình huống họ muốn kiểm soát bản thân mình tốt hơn khi gặp hoàn cảnh bị xem là bất an. Tuy nhiên ở góc độ khác, cũng do sự xô bồ của cuộc sống hiện nay khiến người ta càng

dễ mất định hướng, mất niềm tin. Và thay vì tin tưởng vào những điều khoa học đã chứng minh, nhiều người lại dễ dàng tin vào những thứ mơ hồ trái lẽ tự nhiên. Chính sự quá dễ dãi trong niềm tin tín ngưỡng, không ít người chỉ biết dựa dẫm vào Trời Phật, Thánh

Thần chứ không dựa vào sức mình, lòng tin ở bản thân để hướng về phía trước. Đó là cách mà những việc như lên đồng, lập đàn cúng vong, đi trị bệnh bằng bùa phép, lấy tiền xoa vào tượng Thánh, tượng Phật, cướp ấn Đền Trần, cướp lộc chùa Bà, bái lạy “tóc Phật” để tìm lấy điều may mắn luôn tồn tại mà nhiều người quên bằng đi số mệnh tốt xấu là chuyện nơi chính mình.

Con người ai cũng cần có niềm tin, bởi nếu không sẽ dẫn đến sự vô định. Tuy nhiên, niềm tin cần đặt trên nền tảng chính đáng và có khoa học. Nếu cứ nghe và thực hành theo những niềm tin mù quáng sẽ rất nguy hại cho xã hội và chính bản thân những người trong cuộc ...

NS

Chuẩn bị cướp lộc đền Trần

VƯƠNG HOÀI UYÊN

đi qua mùa xuân

TRANH ĐINH CƯỜNG

*Thế là
anh không về
mùa xuân
qua rồi đấy
thời gian
như dòng chảy
cuốn trôi
bao muôn phiên.*

*Như
muốn níu xuân thì
cành mai
chưa kịp nở
em ngồi
bên trang vở
mở trang đời
ưu tư.*

*Bao nhiêu
mùa xuân qua
thời gian
như băng giá
vườn
bao mùa thay lá
đời
bao mùa bão giông!*

*Người đi
không về nữa
phố nằm im
ngóng chờ
em
loài chim gõ kiến
gõ hoài
vào bờ vờ.*

VHU

BẢO HUÂN

Chút ân tình cũ

TRẦN THỊ NHẬT HƯNG
THUY SĨ

Thở trời đất nổi cơn gió bụi.
Khách má hồng nhiều nỗi truân
chuyên.

(Chinh Phụ Ngâm Khúc)

Trong cuộc sống có những ân tình, nhưng vì hoàn cảnh, hay vì lý do nào đó không trả được, tôi ghi mãi trong lòng, ấp ủ sâu thẳm tận trái tim như báu vật để rồi một lúc nào đó chợt nhớ lại, trân trọng với lòng tri ân vô bờ bến.

Câu chuyện tôi muốn kể sau đây xảy ra sau biến cố 1975, đánh dấu một giai đoạn thê thảm nhất đời tôi, tưởng có thể gục ngã, nhưng chính vào lúc như thế, chỉ cần một bàn tay, một chút ân tình, cũng có thể cho ta sức sống, hy vọng, niềm tin để vượt qua những công gai, vươn vai đứng vững trên những thử thách.

Như hôm nay trên xứ lạ, bâng khuâng nhìn những sợi tuyết mong manh thật

nhỏ như tơ trời, nhẹ nhàng rơi trông như cơn mưa phùn Hà Nội. Mưa tuyết lê thê dai dẳng, không biết bao giờ dứt. Trời u ám một màu xám tro, ảm đạm, dễ khiến lòng người tha hương vốn u uẩn càng u uẩn hơn. Nỗi buồn xa xứ dai dẳng như bám sâu từ lúc nào trong tâm khảm, chỉ chờ một cơn gió nhẹ, một chiếc lá rơi hay như bầu trời ảm đạm hôm nay cũng gọi lại bao nỗi niềm xưa cũ.

Tôi nhớ rõ lắm, cũng thời tiết

này, cũng với cái giá lạnh của mùa Đông, ngày đó, tôi đã trải qua bao gian truân, khổ ải. Cho đến bây giờ, ngồi trong căn nhà ấm áp bình yên nơi xứ lạ, ngồi nghĩ lại, tôi tự hỏi từ đâu, từ sức lực nào, từ nghị lực nào tôi có thể vượt qua mọi thử thách để tồn tại.

Ngày đó, tôi còn trẻ, mới chỉ 23 tuổi đời. Con bão thời cuộc ập tới, quất vào mặt tôi những cái tát nẩy lửa, bỏng rát và phủ lên cuộc đời tôi một màu xám ảm đạm. Cũng như bao thân phận của những phụ nữ miền Nam sau 1975, tôi sống kiếp "Hòn Vọng Phu" vì chồng tôi khăn gói vào tù mịt mờ không biết ngày trở lại.

Ở nhà lủi thủi một mình với cụ bố chồng, cuộc sống lê thê ảm đạm, ngày này qua tháng khác, năm này sang năm kia. Cho đến khi biết Huy, đảng lang quân của tôi bị đày ra Bắc, tận Lào Cai, vùng rừng sâu nước độc, tôi coi như chết cả cuộc đời.

Như cái án tử hình treo lơ lửng trước mặt. Cái án dành cho chàng và cả cho tôi. Tôi sống mà như cái xác không hồn, buông xuôi, thả trôi cho số phận.

Ở nhà mãi với cụ bố chồng đáng tuổi ông nội, mà lại là một nhà nho...

"chùm", rất phong kiến, khó tính. Hai thế hệ như hai thái cực. Tôi buồn hiu hắt. Nỗi buồn âm ỉ, thấm sâu, đốt dần từng tế bào trong cơ thể tưởng như không còn sức sống.

Tôi rũ xuống, mềm nhũn như một con giun đất. Để giải khuây với bớt nỗi sầu, hay nói đúng hơn muốn thoát thân, thay đổi chút không khí cho dễ thở, tôi vùng dậy lấy cố đi thăm nuôi chồng, mặc dù tôi biết rất vất vả khổ sở, nhưng với tôi, cái khổ thân xác vẫn chịu được, không ăn thua gì so với cái khổ tinh thần. Lại nữa thăm nuôi để chia sẻ nỗi khổ nhục của chàng. Là động lực thúc tôi tiến tới. Không cần những bức thư chàng viết về bóng gió, tôi vẫn biết chàng đang đối khổ, rét lạnh đang chết dần với cái án ... thật, lao động khổ sai vô hạn định, không biết ngày trở về. Sự sống như mảnh treo chuông. Chàng đang mong mọi sự tiếp tế của gia đình, vợ con ...!

- Ra Bắc một mình nguy hiểm lắm con ạ. Con nên ở nhà cho bố an tâm. Một đứa đi tù đã khổ rồi. Còn một đứa bố không muốn khổ thêm.

Câu nói như một điệp khúc, cụ Lý, bố chồng tôi nhắc nhở nhiều lần mỗi khi tôi đòi ra Bắc thăm nuôi. Tôi nghe quen tai hay nói cho đúng hơn lòng tôi chai đá không còn biết sợ là gì, ngoài nỗi chán chường hiện tại.

- Bố ạ, sau biến động biên giới với Trung quốc, nhà con đã chuyển từ Lào Cai xuống Nghệ Tĩnh (thành phố Vinh). Nghệ Tĩnh không xa nữa, con có khổ một chút cũng không

sao, con chịu được, bố ạ.

Rồi không đợi cụ lên tiếng cho phép, tôi cứ lặng lẽ sửa sửa quà cáp, sắp xếp chuyến đi và đi một mình.

Chuyến tàu Sài Gòn - Hà Nội lăn bánh khi phố xá vừa lên đèn, bỏ lại sau lưng tôi bao nỗi ưu tư, phiền muộn của tháng ngày buồn chán. Ngồi co ro trong chiếc ghế chật hẹp, xung quanh tôi toàn cán bộ, bộ đội, đồng bào miền Bắc và dân buôn hàng chuyến ngồi la liệt xếp lớp dọc lối đi; nỗi ưu tư khác lại bắt đầu ủa đến cùng với nỗi cô đơn trống vắng lạ thường. Trên tàu, tôi không gặp được bất cứ người thân quen hay người đồng cảnh ngộ nào để hy vọng làm bạn và nương tựa giúp đỡ nhau mang xách khi thăm nuôi, mặc dù lúc này, phong trào thăm nuôi tù miền Bắc đã được nói lỏng. Tôi lo lắng ra mặt.

Ngồi đối diện tôi, một thanh niên trẻ lên tiếng:

- Chị ra Bắc thăm thân nhân cải tạo, phải không?

- Vâng. Sao anh biết?

- Nhìn cung cách chị, tôi đoán thế. Chị xuống ga nào?

- Tôi xuống Vinh.

- Tôi cũng xuống Vinh. Hành lý chị nặng nề, tôi sẽ giúp chị một tay.

Tôi nhìn sững anh ta, âm thầm nhận xét. Nét mặt anh hiền hòa. Lời nói nhẹ nhàng từ tốn. Tôi an tâm

nhưng cũng nói:

- Vâng. Cảm ơn anh. Nếu tôi không gặp được bạn nào, tôi sẽ phiền anh.

Con tàu vẫn sinh sịch sịch đều đều trên đường sắt. Cứ tới mỗi một ga, hành khách lại ồn ào nhón nháo. Kẻ xuống người lên, hốt hoảng gọi nhau ới ới. Những lúc như thế, tôi cố đưa mắt tìm kiếm người nào có bộ dáng đi thăm nuôi để làm quen, nhưng tuyệt nhiên không gặp ai. Cuối cùng, sau 3 ngày 3 đêm, con tàu cũng tới Vinh mà tôi không tìm ra được người thân quen nào cả.

Tới Vinh, trời còn nhá nhem tối của 3 giờ sáng. Trên sân ga vắng lặng. Hiu hắt vài bóng đèn vàng đủ soi rõ lác đác vài bóng người lấm lũi lên tàu và xuống tàu. Mưa đêm lất phất rơi, nhẹ lắm; chỉ như sương thoảng trong không gian nhưng cũng len được cái hơi lạnh làm buốt thịt da. Tại Vinh, giờ này mọi nhà đang an giấc ngủ, phố xá im lìm vắng tanh. Không một chiếc xích lô hay phương tiện giao thông nào. Anh bạn đi đường nói với tôi:

- Chị thấy đấy, giờ này nhà trọ đều đóng cửa. Nếu chị không ngại, xin mời chị tạm nghỉ nhà chị gái tôi, như tôi đã thưa với chị.

Không còn sự lựa chọn nào khác hơn, tôi gật đầu.

Suốt 3 ngày 3 đêm trên

tàu, vào những lúc tàu dừng ở ga để lấy nước, cho hành khách xuống xả hơi, ăn uống ... tôi có dịp hàn huyên, chuyện trò cùng anh. Anh là thanh niên xung phong, tình nguyện vào Nam công tác và có người nhà từng "di cư" năm 1954. Anh kể thì tôi biết nghe, còn sự thật thế nào tôi không quan tâm, chỉ thấy là trông bộ dáng anh hiền lành, ánh mắt không láo liên, trông đen nhiều hơn trông trắng, khuôn mặt phúc hậu ... nên tôi tin cậy thôi. Mà không tin không được. Tối Vinh, trong hoàn cảnh hiện tại, tôi không còn lựa chọn nào khác, không thể một mình ngồi đây đợi sáng giữa mùa Đông giá rét như thế này.

Tôi liền nhắm mắt đưa chân, đánh cá số phận. Cái số phận, mà xã hội đương thời và cả chính tôi vốn coi rẻ hơn bèo!

Tôi xuống tàu đứng trông hành lý của tôi và của anh, trong khi đợi anh đón chiếc xe đạp mua từ miền Nam đem ra Bắc. Rồi cứ thế, anh chất hết hành lý của anh và của tôi lên xe. Anh kéo phía trước, tôi đẩy phía sau, lặng lẽ theo con đường dẫn về nhà chị anh.

Trời đêm vẫn lát phát mưa, thấm dần trên chiếc áo len dày. Dù vận động đi bộ và đẩy xe, tôi vẫn lạnh run, răng đánh bò cạp. Trên đường không một bóng người, ngoài anh và tôi. Hai

chiếc bóng lấm lũi chậm chậm đi trên con đường đất sỏi, nhậy nhựa bởi cơn mưa.

Gọi là thành phố Vinh, nhưng nơi đây, hai bên đường toàn những căn nhà lụp xụp, cũ kỹ, mái tôn nhiều hơn mái ngói. Không có hàng quán nào, không có cái sinh động của một thành phố. Không phải vì đang nửa đêm, cho dù có là ban ngày, nơi đây vẫn vắng vẻ tiêu điều. Cũng không hẳn vì chiến tranh mà ra thế, mà vì chính sách ngăn sông cấm chợ, buôn bán chỉ tập trung vào nhà nước nên phố xá thiếu đi cái sinh lực của cuộc sống. Tôi chả nói chả rằng, cứ lấm lũi đi sau lưng anh giữa phố đêm buồn ảm đạm.

Nhà người chị khá xa, phải mất non tiếng đồng hồ, băng qua nhiều hàng cây âm u, cánh đồng lúa, và cả những mái tranh xiêu vẹo thấp thoáng ẩn hiện dưới ánh đèn đường. Cuối cùng len theo con đường mòn, nhỏ, quanh co, rồi cũng đến nhà chị anh.

Đó chỉ là căn nhà tranh 3 gian, thấp lè tè. Người chị thức dậy châm ngọn đèn dầu hớn hở đón khách. Nét chất phác đôn hậu thân thiện hẳn rõ trên nét mặt chị giúp tôi an tâm. Đám con 5 đứa, toàn gái không, như anh kể, còn đang yên giấc ngủ. Tôi không thấy chồng chị, nhưng cũng không hỏi. Có thể ông đi

công tác xa.

Có khách, người chị lẳng xẵng xuống bếp châm củi đun một ấm nước sôi, đổ ra lu rồi gọi tôi đi tắm.

3 ngày 3 đêm trên tàu, chỉ rửa mặt không, giờ được tắm còn gì hơn.

Buồng tắm chỉ là 4 vách tre nan, dựng sau vườn, không có cửa. Trời đêm âm u, chỉ le lói lơ mờ bằng chiếc đèn dầu từ nhà trước hắt ra. Nhưng không sao. Một liều ba bảy cũng liều! Tôi gội nước giữa cái giá lạnh của thời tiết, cảm thấy khoan khoái nhẹ nhàng không chỉ trút bỏ bao bụi đường mà còn thấy ấm áp trong cái tình của con người với con người đối xử nhau lúc khó khăn, hoạn nạn!

Tắm xong bước vào nhà, nơi căn bếp, tôi thấy người chị đang lui cui làm gà nấu cháo. Gà chị nuôi thả rong trong vườn, để thỉnh thoảng góp phần phong phú vào cái ăn cho gia đình và còn đáp ứng khi hữu sự.

Chẳng bao lâu chị bưng lên 2 tô cháo gà nóng hổi cho tôi và cho cậu em chị. Tô cháo nóng làm ấm cõi lòng, nhất là đang mùa Đông giá rét. Tôi vừa ăn vừa cảm kích tấm lòng tốt của gia đình chị, vừa áy náy không biết lấy gì đền ơn. Thế nhưng, khi ăn xong lên giường trùm chăn ngủ trên chiếc chõng tre đặt sát cửa sổ ngay phòng khách được ngăn bởi một chiếc màn

thô, những nan tre mong manh không ngăn nổi gió lùa nhẹ nhàng vào. Dù đi đường ngủ gà ngủ gật vô cùng mệt mỏi, tôi vẫn không cách nào chợp mắt được. Phần vì lạnh, phần lạ nhà, phần ... sợ nữa! Sợ vu vơ! Mắt tôi mở thao láo.

Trong bóng đêm mịt mờ, tiếng ếch nhái ễnh ương sau vườn tấu lên một khúc nhạc nghe thật ma quái. Tôi vốn sợ ma, ma sống lẫn ma chết. Một nỗi lo sợ vu vơ, cảm giác bất an lại ùa về. Những câu chuyện giết người trong đêm khi nạn nhân ngủ say làm cho tôi thấp thỏm. Tôi đưa tay nắm túi quần. Một lạng vàng lá và chút tiền đi đường vẫn nằm yên trong đó. Khi đi thăm nuôi, bạn bè chỉ dẫn tôi làm ăn. Mang vàng ra Bắc bán được giá cao hơn rồi mua đường hóa học, vài "va li gie" đem về Nam kiếm lời. Phải suy tính mua bán thế nào để gỡ gạc tiền tàu xe vốn mua chợ đen rất mắc và cả sinh kế cho gia đình giữa thời buổi kinh tế khó khăn gạo châu củi quế. Chính lạng vàng là nguyên nhân khiến tôi lo sợ. Chỉ cần anh len vào nhấn cổ tôi, lạng vàng sẽ tiêu tưng mà mạng tôi cũng khó thoát. Càng nghĩ, tôi càng thấy tôi liều thật. Nhưng biết sao giờ. Tôi đem số mạng đánh loto. Mạng tôi vốn rẻ hơn bèo mà. Mắt thao láo nhìn bóng đêm, tôi cố lắng nghe tiếng rừ rừ trò

chuyện của hai chị em, nhưng không sao nghe được. Tôi trấn qua trở lại nhiều lần, cho đến khi quá mệt mỏi, tôi thiếp đi lúc nào không hay.

Tờ mờ sáng hôm sau, có người lay tôi dậy:

- Chị, chị ơi, dậy đi. Đã gần 7 giờ sáng rồi. Tôi đưa chị ra bến xe Vinh để còn tiếp tục đến chỗ trại thăm nuôi.

Tôi mở choàng mắt. Thấy anh đang đứng ở đầu giường. Vẫn nét mặt hiền hòa, vẫn nụ cười dịu dàng, đôn hậu, lòng tôi dấy lên một chút ân hận đã nghĩ quấy cho anh.

Tôi lồm cồm ngồi dậy xỏ chân vào dép, dọn dẹp chăn gối, xếp lại cho ngay ngắn, xong, bước ra nhà sau rửa mặt rồi chuẩn bị thu vén hành lý lên đường.

Cũng như lúc đến, bây giờ khi đi, anh lại cẩn thận chất hành lý của tôi lên chiếc xe đạp. Anh kéo phía trước, tôi đẩy phía sau theo con đường cũ ra bến xe Vinh.

Bến xe đã đông đúc người qua kẻ lại. Tiếng rao hàng, tiếng hỏi han, trò chuyện cứ ì xèo cả lên. Anh chạy mua giúp tôi một vé xe đò lên huyện Thanh Chương, nơi giam tù cải tạo, để từ đó tôi còn phải tiếp tục hơn 20 cây số đường rừng nữa mới tới trại thăm nuôi.

Có vé trên tay, anh còn chạy tìm xe nào đứng chuyển để đưa hành lý

của tôi lên mũ. Còn tôi, tôi chỉ đứng giữ chiếc xe đạp của anh. Sau khi đã hoàn tất đầu vào đây, anh mới đến bên tôi, chúc tôi lên đường thượng lộ bình an.

Xe vẫn chưa lăn bánh, nên tôi vẫn còn đứng bên dưới lòng ngóng nhìn người qua kẻ lại. Anh biến đi đâu mất, lúc trở lại, để trước khi tôi chia tay anh với lời cảm ơn... sông, anh chìa ra cho tôi một gói xôi nhỏ với một bình nước anh vừa chạy đi mua. Trước sự quan tâm tỉ mỉ quá chu đáo tế nhị của anh, tôi cảm động thật sự, thật ấm lòng khi tôi đang buồn tủi, cảm thấy bơ vơ lạc lõng giữa xứ lạ quê người. Nước mắt tôi rưng rưng quanh khóe, chực trào ra, nhưng tôi cố kìm lại để giấu nỗi xúc động trong lòng, lẫn một chút nghĩ quấy cho anh trước đây. Tôi chỉ biết nhìn anh, chưa kịp thở thề vãi lời cảm ơn... sông, anh móc trong túi áo, đưa tôi mảnh giấy nhỏ, anh viết tự lúc nào, rồi nói:

- Đây là địa chỉ nhà chị tôi. Khi chị trở lại, cứ đến đây. Chiếc xe đạp này tôi mua về cho chị tôi. Nếu chị cần, cứ dùng làm phương tiện. Ở Vinh, xích lô chỉ nằm ở bến xe, không nhiều lắm nên ít thấy chạy ngoài đường. Phương tiện mọi nhà chỉ toàn xe đạp.

Tôi cầm mảnh giấy, cẩn

thận cất vào túi áo, và lại lần nữa, tôi chỉ có lời cảm ơn sông!

Tôi lên xe. Quay xuống nhìn anh. Anh vẫn còn đứng đó đưa tay vẫy vẫy cho tới lúc xe lăn bánh và bóng anh khuất sau rặng tre xanh.

Ngồi trên xe, tôi miên man nghĩ về anh, về cử chỉ ân cần chu đáo của anh và của chị anh, nói lên tình cảm chân thành và sự cảm thông của đồng bào địa phương dành cho gia đình người tù miền Nam. Lòng tôi chùng xuống với những cảm giác lâng lâng khó tả. Chiếc xe đò cà tàng, lồi thồi luộm thuộm nhét cứng đầy người, bông bông, vòng lên hụp xuống, nhồi thật mạnh khi gặp trũng ổ gà làm cho tôi ngất ngư. Cuộc đời tôi, tâm trạng tôi hiện tại cũng bẽ bàng như thế. Nhưng chiếc xe còn có đích để tới, còn tôi, con đường trước mắt chỉ thấy toàn ngô cụt, loanh quanh trời nổi mãi, không biết sẽ ra sao, về đâu với một tương lai vô định mịt mờ. Ngoài kia, mưa vẫn lất phất rơi, dai dẳng, như khóc thương cho những cánh đồng lúa mênh mông xanh tươi chìm trong một màu xám âm u, âm u như tuổi đời thanh xuân của tôi hiện tại. Tôi chợt thở dài, co mình lại để chống cái lạnh của thời tiết. Không khí ẩm hơi sương càng lạnh thêm, cho dù mặc chiếc áo len

dày vẫn không đủ ấm, nhưng nghĩ đến anh, đến ân tình của anh, sự tử tế của chị anh, lòng tôi chợt ấm lại.

Sau lần ra Vinh đó về lại Sài Gòn, trước những lo toan bận rộn của cuộc sống, cùng sự đưa đẩy của dòng đời, tôi lênh đênh trôi dạt sang xứ người, cũng một mình, trong tay trắng trơn, tâm trạng hoang mang khủng hoảng, ngay cả một tấm giấy hộ thân cũng không có, tôi đã lạc mất địa chỉ anh cho. Tôi không còn cơ hội gặp lại anh nữa, cũng không biết anh hiện giờ ra sao, ở đâu, làm gì... nhưng tôi tin một cách tuyệt đối, một người như anh, Trời Phật sẽ thưởng cho anh một cuộc sống tốt đẹp, tươi sáng. Riêng tôi, hình ảnh với tấm lòng tốt của anh, của chị anh, tôi khắc cốt ghi tâm, luôn in sâu trong tâm khảm, để bây giờ, mỗi khi nhìn tiết trời lất phất mưa, như cơn mưa (tuyết) hôm nay, tôi chợt nhớ cơn mưa thuở nào với bao hình ảnh xa xưa sống dậy ghi đậm nét ân tình của anh.

Và hôm nay khi kể lại, viết ra, tôi vẫn còn xúc động, trân trọng tấm lòng vàng quý hoá đó và luôn tự nhủ, tôi sẽ sống tốt với đời, với người như anh đã đối xử tử tế với tôi, đó là cách đáp đền, tri ân anh, tri ân đời sâu xa nhất.

TTNH

\$4,142

là giá bảo hiểm nhà trung bình tại Texas trong năm 2023 vừa qua, cao hơn giá trung bình cả nước Mỹ là \$1,361 mỗi năm và còn tiếp tục tăng cao, theo số liệu từ Insurance.com.

2025

là năm người Mỹ sẽ bắt đầu xin giấy phép nhập cảnh vào Châu Âu qua mạng giống nhiều quốc gia được miễn visa như hiện nay.

82%

là mức giảm sút đầu tư trực tiếp từ nước ngoài (FDI) vào Trung Quốc trong năm qua, thấp nhất trong vòng 30 năm qua. Những luật an ninh quốc gia của Trung Quốc cộng thêm làn sóng rời bỏ thị trường đã làm Trung Quốc đang khốn đốn trong việc thu hút đầu tư như trước đây.

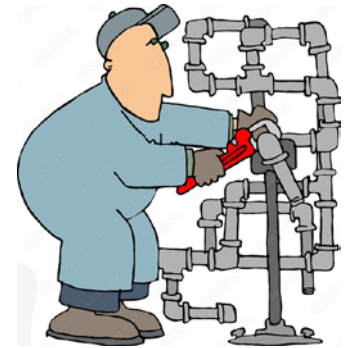

71

tuổi, Vladimir Putin sẽ tiếp tục làm tổng thống Nga nhiệm kỳ 6 năm tới, trở thành người đứng đầu nước Nga lâu nhất từ thời Stalin đến nay. Putin sửa hiến pháp Nga để có thể làm tổng thống ít nhất cho đến năm 2036 nếu ông ta vẫn còn muốn nắm quyền.

55%

là mức thiếu hụt các thợ sửa nước, theo số liệu từ National Association of Home Builders. Nguyên nhân chính của việc thiếu hụt này cũng như những ngành nghề sửa chữa, lắp đặt khác là giới trẻ được khuyến khích chỉ có con đường đại học mới bảo đảm cho cuộc sống tương lai.

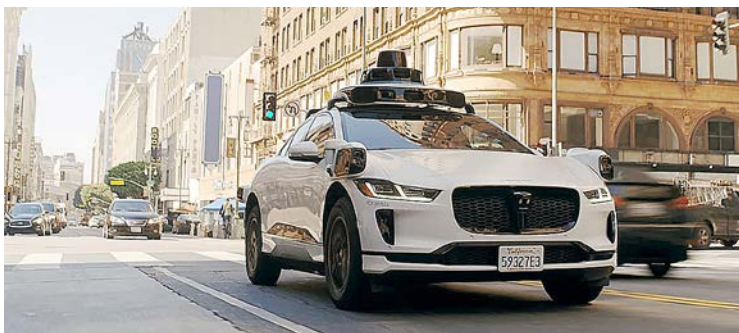

29

tuổi, trùm băng đảng tội phạm Los Satanás từ Columbia là Aderbis Pirela và nằm trong danh sách truy nã của cảnh sát quốc tế Interpol vừa bị bắt tại Texas tuần qua. Giới chức trách chưa xác định Aderbis vào Mỹ bằng cách nào và từ bao giờ.

2

thành phố có xe taxi Waymo đang hoạt động là San Francisco và Phoenix. Waymo, hãng dịch vụ taxi như Uber và Lyft nhưng không có tài xế và chạy tự động sẽ bắt đầu mở rộng hoạt động tại Los Angeles.

1

trong 3 bệnh nhân bị chẩn đoán có ung thư trực tràng (hậu môn) là có người thân từng bị ung thư này. Giới y khoa khuyến cáo những người có người thân từng bị ung thư trực tràng hay ung thư các loại cần giữ những cuộc xét nghiệm định kỳ thường xuyên hơn.

24

tuổi, Krystyna Pyszková của Cộng Hòa Czech đã trở thành hoa hậu thế giới trong cuộc thi Miss World 2024 tổ chức tại Mumbai, Ấn Độ. Krystyna là một người mẫu, đang theo học song bằng về luật và thương mại, nói được 4 ngoại ngữ và chơi được nhiều nhạc cụ khác nhau.

Hợp tác với **tre** tại sao không?

Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao !

Nếu bạn có những kế hoạch, những sáng kiến, những ý tưởng mà chưa biết bắt đầu ra sao, quảng bá thế nào, hợp tác với ai hoặc tìm kiếm một partner trong mọi lĩnh vực ...

Xin liên lạc với chúng tôi.

info@trenews.net

Trẻ sẽ cùng bạn tham khảo để thực hiện,
hoàn toàn không có chi phí.

Ai đưa con sáo sang sông

25 cán bộ, giảng viên thuộc Đại học Đà Nẵng sau khi hoàn thành xong quá trình đào tạo, công tác tại nước ngoài đã không về nước theo hợp đồng ký kết. Họ nay bổ sung vào con số hàng chục ngàn cán bộ, công chức Việt Nam được cử đi tu nghiệp bằng ngân sách nhà nước song không quay về nước khi hoàn thành các khóa học.

Ít ngày trước, báo chí trong nước đưa tin hôm 5-3 rằng Tòa án Nhân dân tỉnh Quảng Bình cho thôi việc một nữ cán bộ sau khi bà này nghỉ phép đi Mỹ du lịch rồi không trở về. Tin cho hay bà từng làm trong Phòng Tổ chức Cán bộ, Thanh tra và Thi đua Khen thưởng của toà án.

25 CÁN BỘ, GIẢNG VIÊN
ĐẠI HỌC ĐÀ NẴNG KHÔNG
TRỞ VỀ SAU KHI ĐƯỢC ĐÀO
TẠO Ở NƯỚC NGOÀI

www.samngoelinhvietnam.net.vn

Logos for VTV, DAN TRI, YouTube, Facebook, and TikTok.

Giấu tên

Một công an đang đi nghĩa vụ tại Công an huyện Tân Linh, tỉnh Bình Thuận sau khi ăn cơm về đã ném điếu thuốc vừa hút xong. Gió thổi tàn bay ngược vào đúng vị trí đang hút xăng dẫn đến vụ cháy hơn 200 xe máy tang vật của kho tạm giữ xe tang vật ở Bình Thuận.

Vụ cháy 45 phút gây thiệt hại khoảng 2 tỷ đồng (chỉ tính riêng xe máy), chưa kể một loạt công trình phụ cận hư hại, ngoài ra đường dây viễn thông nằm kề hàng rào cũng bị cháy. Nhưng tới bây giờ chưa ai biết tên người công an hút thuốc gây cháy ...

Tin khó hiểu

Không biết lý do gì mà báo chí trong nước đồng loạt đăng bài "Phi công ném bom Dinh Độc Lập phải cấp cứu vì nhồi máu cơ tim". Nhân vật chính trong bài tên Nguyễn Thành Trung, 77 tuổi, từng lái máy bay F-5E ném bom Dinh Độc Lập.

Không biết tin tốt hay tin xấu, ông này còn sống.

Phi công ném bom Dinh Độc Lập phải cấp cứu vì nhồi máu cơ tim

Biên Thùy
Thứ tư, 13/03/2024 - 15:33

00:00/01:53 "0" Nam miền Bắc

(Dân trí) - Phi công nổi tiếng trong thời kỳ kháng chiến chống Mỹ cứu nước, từng lái máy bay F-5E ném bom Dinh Độc Lập, vừa phải nhập viện cấp cứu vì nhồi máu cơ tim cấp, với nguy cơ đột tử.

Thông tin trên được một bệnh viện ở TPHCM cho biết trong chiều 13/3.

(ẢNH: DANTRI.COM.VN)

Đường thấp tốc

CSVN xây cái xa lộ (đường cao tốc) nhỏ xíu, tối ngày xảy ra tai nạn vì các xe lớn buộc chạy tốc độ cao mà đường vừa nhỏ vừa xấu, không có làn dừng khẩn cấp... Để giải quyết tình trạng này, Ban Quản lý dự án đường Hồ Chí Minh được giao tổ chức đếm xe theo quy định, phân loại xe và phân tích các yếu tố bất lợi, chẳng hạn như điều kiện địa hình, thời tiết, hạ tầng giao thông... Dựa vào kết quả đếm xe, đơn vị này đề xuất phương án phân luồng giao thông, hạn chế một số loại xe khách, xe tải nặng lưu thông trên cao tốc để chuyển sang đi quốc lộ 1. Chuyện này đang gây tranh cãi dữ dội...

Nhiều người dân đóng góp ý kiến là nên để các cửa ngõ vào xa lộ cái bằng bự với nội dung: Đường cao tốc yêu cầu xe các loại giảm tốc độ.

Có thể sẽ cấm xe khách, xe tải đi vào cao tốc Cam Lộ - La Sơn để đảm bảo an toàn lưu thông sau nhiều vụ việc đau lòng

(ẢNH: 24H.COM.VN)

Tiến sĩ và lễ

Nói về kinh tế thì Thanh Hóa là một trong những tỉnh nghèo nhất Việt Nam, nói về cán bộ có (mua) bằng tiến sĩ, thạc sĩ thì Thanh Hóa là một trong những tỉnh giàu nhất Việt Nam. Trong hơn 76,000 cán bộ, công chức hiện tại của tỉnh Thanh Hóa có 7,144 cán bộ trình độ tiến sĩ hoặc thạc sĩ, chiếm 9.1% trên tổng số cán bộ, công chức của địa phương.

Trên thực tế ở Việt Nam nhiều tiến sĩ nhất thế giới nhưng hầu như không phát minh không có bất kỳ một phát minh sáng kiến nào có giá trị thậm chí còn nhiều tiến sĩ giả Tiến Sĩ giấy... Bởi vậy khi "đụng chuyện", thanh tra tới, ông nào cũng khóc lóc la không biết gì.

(ẢNH: THANHNIEN.VN)

"Hàn Quốc ghi công"

Vượt qua Hàn Quốc, Việt Nam thành nước xuất cảng smartphone thứ hai thế giới, mang một lượng lợi nhuận lớn về cho... Hàn Quốc. Lý do là Samsung chính là hãng smartphone của Hàn được đặt nhà máy tại Việt Nam và hãng này của Hàn..

Người Việt Nam không chỉ giỏi làm thuê ở nước ngoài, gởi kiều hối về nước. Người Việt Nam còn giỏi làm thuê trên chính đất nước mình, giúp các ông chủ Hàn Quốc mang một lượng kiều hối khổng về nước họ. Chính phủ Hàn Quốc cần phải thể hiện sự tâm phục khẩu phục khi Việt Nam xuất cảng smartphone nhiều hơn họ, bằng cách trao cho Việt Nam tấm bằng "Hàn Quốc ghi công".

(ẢNH: LAODONG.VN)

Bộ trưởng bộ quay cóp

Ông Đào Ngọc Dung, một cán bộ khi còn là bí thư thứ nhất trung ương đoàn, ủy viên trung ương đảng CSVN, đã quay cóp lúc làm bài thi tiến sĩ (bị bắt quả tang, kỷ luật, đảng báo ì xèo) nhưng sau này vẫn được cất nhắc tiếp - lên đến chức Bộ trưởng Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội CSVN.

Trong bộ máy quyền lực của chính phủ lâu nay, ông ta luôn bị người đời định danh là bộ trưởng quay cóp. Vấn đề là ông ta không thấy xấu hổ chút nào, đảng cũng không thấy xấu hổ chút nào khi bổ nhiệm ông ta. Ông Đào Ngọc Dung giờ đây lại bị đảng kỷ luật tiếp vì "những sai phạm không thể chấp nhận được" khi làm bộ trưởng...

Tác phẩm tiêu biểu của ông Đào Ngọc Dung: đổi tên tất cả bia mộ từ liệt sĩ vô danh thành liệt sĩ chưa biết tên.

Ông Đào Ngọc Dung (Ảnh: VIETNAMNET.VN)

Ăn khế trả vàng

Ở Việt Nam đang rần rần một chuyện, một người khách tại Quảng Ninh vay 8.5 triệu VND (khoảng 400 USD) tiền thẻ tín dụng của ngân hàng Eximbank mà ... quên trả hoặc không thêm trả, sau 11 năm, vị khách này bị ngân hàng Eximbank đòi 8.8 tỷ (cỡ 400,000 USD) tiền lời lũy kế. Số tiền này ở Việt Nam bằng trị giá căn nhà, chuyện này đang được công chúng đặc biệt quan tâm, bởi lẽ nếu người vay sơ sót thì có thể mất hết tài sản dành dụm cả đời, hoặc vướng vào vòng lao lý, tù tội. Và nhiều người đặt câu hỏi rằng tại sao lãi ngân hàng ở VN còn mắc hơn cho vay nặng lãi? Trong khi luật CSVN ghi rõ tiền lãi quá hạn chỉ tính trên nợ gốc quá hạn, không được tính lũy kế như giá ... điện của nhà nước tính cho dân.

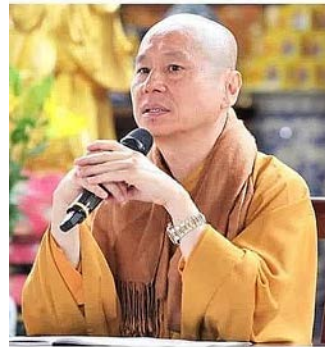

(Ảnh: SOHA.VN)

Thích Chân Quang

Ông Vương Tấn Việt (pháp danh Thích Chân Quang) - một sư quốc doanh nổi tiếng trong nước với hàng triệu câu nói không phù hợp đạo lý luân thường nhưng vẫn có nhiều "người hâm mộ" và có thể chủ trì nhiều ngôi chùa lớn của Giáo hội Phật giáo CSVN. Khi bị phản đối mạnh mẽ, ông Vương Tấn Việt lên đàn nói có nhiều thế lực muốn ám sát thầy có thể là tạo tai nạn đụng xe hoặc dùng thuốc độc...

Không chỉ những phát ngôn bậy bạ, đeo những cái đồng hồ mắc tiền trong khi khuyên Phật tử không được phô trương, thậm chí không được trang điểm, ăn diện... ông Vương Tấn Việt từng có quá khứ rất lầy lù: 15 năm trước bị 50 đồng tu trong chùa làm đơn tố sàm sỡ, tà dâm và xài tiền chùa cho mục đích cá nhân nên đã tách khỏi chùa.

Đồng Hồ Rolex Cosmograph Daytona
126503 Mặt Số Đen Sáng Cọc Số Kim
Cường

765.000.000 VND
(Giá có thể thay đổi tùy thời điểm)

**THỞ THÔI CŨNG SỢ MANG NGHIỆP
NHƯNG THÍCH CÁI CÁCH THẦY ĐEO CON ROLEX DAYTONA
126503, NẾU TÍNH ĐÚNG GIÁ THỊ TRƯỜNG HÔM NAY
NEW 2024 CŨNG 700 CỬ.**

(Ảnh: FACEBOOK)

TV Quản lý nợ và khai thác tài sản
m (Eximbank AMC) thông báo:
tại Ngân hàng TMCI
tạm toàn bộ với tổng số tiền phải thanh
49 đồng, trong đó:
g:
: 8.554.625 đồng
: 8.830.314.924 đồng
: 8.838.869.549 đồng
thanh toán ngay toàn bộ k
vi phạm nghĩa vụ trả nợ theo như cam
toán được xác định cụ thể tại thời c

"Siêu dự án"

"Siêu dự án" khu du lịch tâm linh hồ Thanh Long có diện tích hơn 1,500ha ở tỉnh Hải Dương vừa được Phạm Minh Chính (Thủ tướng CSVN) đồng ý. Dự án này do Doanh nghiệp tư nhân xây dựng Xuân Trường này lên ý tưởng và đầu tư.

Công ty Xuân Trường được thành lập năm 1993, do ông Nguyễn Văn Trường làm chủ, là doanh nghiệp nắm trùm ở miền Bắc - Việt Nam, là chủ đầu tư nhiều dự án du lịch tâm linh có giá trị đầu tư hàng chục nghìn tỷ đồng ở nhiều tỉnh, thành phía Bắc. Ngoài ra, trong mảng hạ tầng, công ty Xuân Trường còn là nhà thầu tại nhiều dự án hạ tầng giao thông như quốc lộ 1, quốc lộ 10 qua tỉnh Ninh Bình; cao tốc nối TP. Hạ Long đến cầu Bạch Đằng, tuyến nối cao tốc Hà Nội - Hải Phòng với cao tốc Cầu Giẽ - Ninh Bình, qua địa phận tỉnh Hà Nam, Hưng Yên...

Rất nhiều người tò mò người đứng đằng sau doanh nghiệp này là ai, chúc cao cỡ nào...

Ông Nguyễn Văn Trường
(ẢNH: VIETNAMBUSINESSINSIDER.VN)

Bị mất bắt dân

Trung tá công an Y Lương Niê (thứ hai từ phải) với người bị nạn (ẢNH: FACEBOOK Y QUYNH BDAP)

Sáng 14-3-2024, một số người Thượng ở khu vực quận Bang Len (tỉnh Nonthaburi) cách Bangkok khoảng 20 km, một toán công an Việt Nam được cảnh sát Hoàng gia Thái Lan dẫn đường vào nơi họ đang sinh sống. Ban đầu, cảnh sát Thái gõ cửa các phòng trọ để buộc họ ra tập trung trước sân rồi một nhóm công an Việt Nam mặc thường phục đến nói chuyện.

Đoàn an ninh Việt Nam có tất cả 8 người, nhưng chỉ có 2 người nói chuyện với người bị nạn, 6 người còn lại dùng điện thoại và camera để quay phim, chụp hình. Ông Nay Phớt - người bị nạn - cho biết: "Giám đốc Công an tỉnh Gia Lai Rahlan Lâm xuống khu Bang Len và Wat In, bảo anh em hãy về nước chính quyền sẽ khoan hồng cho và cho anh em đất đai, xe cộ hoặc những thứ gì người dân thiếu thì họ sẽ cho. Họ đe dọa là nếu mà các anh không theo tôi về, sau này công an mà bắt các anh về chính quyền không tha thứ nữa."

Giống y hồi xưa CSVN "động viên" lính VNCH đi "học tập"...

Bọn Mỹ ác ghê

Việt Nam phải chịu tổn thất đến gần 3 tỷ USD mùa vụ mỗi năm do nước mặn thâm nhập. Tỉnh chịu tác động nhiều nhất là Cà Mau với mức tổn thất được tính là chừng 665 triệu USD mùa vụ mỗi năm. Tiếp đến là Bến Tre ở mức chừng 472 triệu USD. Chính phủ Mỹ và các đối tác Việt Nam vừa khởi động dự án mới có giá trị 2.9 triệu USD nhằm bảo vệ sinh thái ven biển và tăng cường khả năng chống lại sự biến đổi khí hậu ở Đồng bằng sông Cửu Long (ĐBSCL).

Trước đó, hôm 14-3, phái đoàn ngoại giao Mỹ tại Việt Nam, thông qua USAID, phối hợp với chính quyền tỉnh Bạc Liêu tổ chức lễ khởi động một dự án hỗ trợ người khuyết tật do USAID tài trợ, giúp mở rộng các dịch vụ phục hồi chức năng và hỗ trợ sinh kế cho người khuyết tật cũng như cải thiện hoạt động phát hiện sớm khuyết tật ở trẻ nhỏ. Dự án này có ngân sách 1.15 triệu USD và được thực hiện bởi đối tác lâu năm của USAID là Hội Trợ giúp người khuyết tật Việt Nam (VNAH) trong thời gian từ năm 2023 đến tháng 10-2025.

Trong khi CSVN tay thì nhận tiền tay thì phát tiền cho dư luận viên biên bài cổ động "đánh cho Ngụy cút, đánh cho Mỹ nhào"...

(ẢNH: TRITHUCVN)

Cao Xuân Huy

TƯỜNG NĂNG TIẾN

Tháng 3 năm 1975, lúc đang còn ở lứa tuổi đôi mươi (khi không khi không) ông Cao Xuân Huy – một cựu sĩ quan của binh chủng Thủy Quân Lục Chiến, thuộc Quân Đội Việt Nam Cộng Hoà – già từ vũ khí. Bỏ súng đạn, dù ở vị thế của một kẻ chiến bại ê chề, để chấm dứt một cuộc chiến tranh đã triển

miền tàn phá quê hương đất nước, không chừng, cũng là kỳ vọng hay ước mơ của trung úy Cao Xuân Huy (nói riêng) và của cả nước (nói chung).

Sau đó (theo lệnh của những người thuộc phe thắng trận) ông Cao Xuân Huy cầm cuốc, cuốc tới tấp, cuốc túi bụi, cuốc không ngừng, cuốc tung bùng,

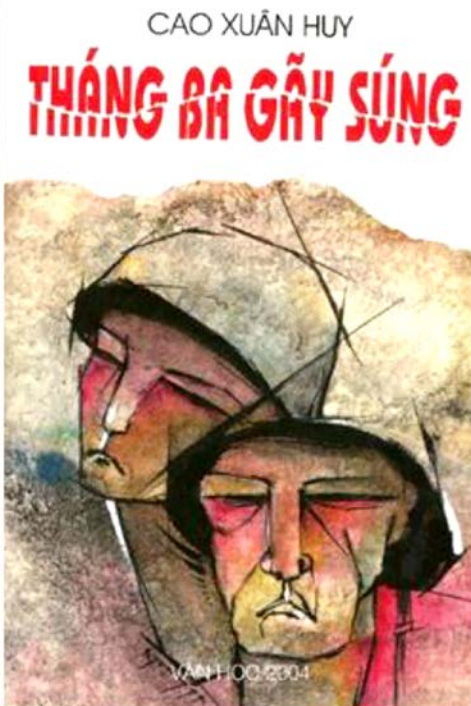
và cuốc liên tục (rất nhiều năm) trên những mảnh đất ... vô phương canh tác – ở nhiều trại cải tạo khác nhau.

Cây cuốc, một nông cụ rất hữu ích và phổ biến kể từ khi loài người bắt đầu đòi sống định canh cho đến hết Thời Trung Cổ, nếu được tận dụng và thiện dụng, trong điều kiện đất đai và thời tiết lý tưởng (may ra) mới có thể mang lại vừa đủ cơm áo cho chính bản thân người sử dụng.

Còn dùng thứ cuốc do tập thể làm chủ, qua hình thức lao động cưỡng bách, trong điều kiện làm việc khắc nghiệt, trên những nông trường quốc doanh, theo những kế hoạch kinh tế cứng rắn và hoang tưởng, vào những thập niên cuối cùng của thế kỷ hai mươi... thì chỉ là một sự phí phạm nhân lực vô cùng tai hại và đáng tiếc – nếu nói một cách bao dung. Nói cách khác, chính xác hơn, đây là một phương cách trả thù hèn hạ đê tiện của những kẻ tiểu tâm.

Bởi vậy, sau khi rời trại cải tạo, ông Cao Xuân Huy không đến những vùng kinh tế mới để tiếp tục cuộc cày – theo ý muốn của những người thuộc phe thắng trận. Ông đã bỏ nước mà đi.

Tháng 3 năm 1975, không phải chỉ có một mình trung úy Cao Xuân Huy bỏ súng. Sau đó, ông ta cũng không phải là kẻ duy nhất vượt biên. Ông chỉ là một trong hàng triệu triệu dân Việt

“Nhờ ‘Ông Gãy Súng’ mà người ta mới thấy hết nét bi thương của những ngày tháng Ba, nhờ ông mà những đồng đội nằm lại vĩnh viễn trên cửa Thuận An mới có cơ hội ‘lên tiếng’. Chúng tôi trân trọng ông về điều này và xin vinh danh ông với tư cách nhà văn song hành với danh xưng người lính.” Đỗ Xuân Tê

– trong cơn quốc biến – hốt hoảng, ù té, bỏ chạy, hay đâm sâu ra biển, tú tán, lên đênh, phiêu bạt khắp bốn phương trời.

Giữa ông Cao Xuân Huy và phần lớn những người Việt tị nạn cộng sản khác chỉ có một chút dị biệt nho nhỏ. Sau khi bỏ súng, bỏ cuộc – thay vì cầm kim, cầm búa hay một dụng cụ nhẹ nhàng nhưng thiết thực nào khác để kiếm sống nơi quê người đất khách – ông Cao Xuân Huy (chả may) lại vớ ngay cây bút, một vật dụng mà hiệu quả trong việc mưu sinh vô cùng giới hạn và vẫn thường gây vô số chuyện phiền lòng (cũng như tai nạn) cho khổ chủ!

Dù vậy ông Cao Xuân Huy vẫn viết hết lòng, và trở thành một nhà văn Việt Nam lưu vong nổi tiếng (được nhiều người yêu quý) trong mấy thập niên qua - dù ông viết không nhiều.

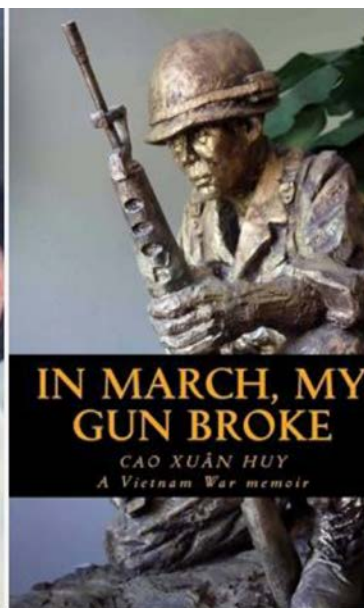
Là một độc giả của ông nên khi có dịp gặp gỡ, tôi đã lên tiếng phàn nàn:

- Cha nội này làm biếng chết mẹ, uống thì nhiều mà viết chẳng bao nhiêu.

- Thì mà cũng vậy!

Chúng tôi cùng cười ha hả, và cùng “tự hứa” sẽ bỏ bớt rượu (trong tương lai gần) để cầm bút một cách đàng hoàng, nghiêm chỉnh và chăm

“Chúng ta thua không phải vì kẻ địch mạnh mà vì trong hàng ngũ chúng ta có quá nhiều kẻ phản bội và hèn nhát”. Cao Xuân Huy - Tháng ba Gãy Súng

chỉ hơn. Cái “tương lai gần” này, tiếc thay, vẫn cứ hơi xa quá đối với tình trạng sức khỏe mong manh của Cao Xuân Huy vào những ngày tháng cuối đời.

Hôm 12 tháng 11 năm 2010, nhà văn T. Văn buồn bã cho hay:

“Như vậy là ông Gãy Súng đã lên tàu về quê. Lần này thì súng của ông bị bẻ gãy chẳng bởi tại người, hay bởi vận nước, mà bởi cái lẽ sinh lão bệnh tử mà không một ai thoát ra khỏi được vòng cương tỏa của nó.

Trước khi bước chân lên tàu, ông đã chiến đấu rất dũng mãnh và can trường, không kém gì trận chiến năm xưa dù sau đó súng của ông (và của rất nhiều những chiến hữu của ông) đã bị bẻ gãy. Súng gãy thì vất súng, ông cầm bút.

Mấy chục năm nay lưu vong nơi xứ người, với cây bút trên tay ông đã làm được nhiều việc mà không phải ai cũng làm được. Cho đến giây phút ông không còn sức để cầm bút nữa, không một ai có thể bẻ gãy được ngòi bút của ông. Và ông vẫn là một chiến sĩ cho đến giây phút cuối cùng. Một con Kinh Ngư không hề biết sợ sóng, sợ gió...

Hơn 25 năm nay, tiếng kêu bi phẫn của ông Gãy Súng đã được nhiều người lắng nghe. Mỗi người, ở vị trí của mình – trong và sau cuộc chiến – đều mang một tâm trạng khác nhau khi đọc ông. Người ta có thể phẫn bác ông, nhưng tôi tin rằng, không một ai – dù là người ở bên kia chiến tuyến với ông – có thể nghi ngờ tính nhân bản phủ đầy những trang viết của Tháng Ba

Gãy Súng ...

Đường đời muôn vạn nẻo, nhưng chỉ có một nẻo đích thực để trở về cố hương. Đó là lối nhỏ đi qua những tấm lòng bằng hữu, với hành trang trên vai là lòng thương yêu của những người thân kẻ thuộc trong gia đình.

Ông Gãy Súng của tôi ơi! lối nhỏ bằng hữu đang hân hoan đón chào ông, hành trang thương yêu của gia đình đang sẵn sàng chờ ông ghé vai đỡ lấy. Chúc người về cố quận thượng lộ bình an!”

Tôi vốn ham chơi, hay đàn đúm, tụi năm tụi ba mới cảm thấy vui. Đ... mẹ, bạn bè đang vui - khi không khi không - nó bỏ đi (ngang) như vậy thì tôi còn biết uống với ai, và viết cho ai đọc nữa?

TNT

LƯU HUỠNH
VIỆT NAM

Sau Tết, còn lại gì ...

Khi bài viết này lên trang báo, đến tay các bạn, thì ắt hẳn cái Tết Giáp Thìn dường như đã lùi ra rất xa, xa ngái... Thậm chí, với một số người, cái Tết dường như đã kết thúc ngay sau thời khắc Giao thừa. Năm nào cũng vậy, là những cảm giác háo hức nôn nao, mong chờ, chuẩn bị mọi thứ để cầu mong cho một cái Tết đầm ấm, đúng nghĩa. Dồn hết sức, dốc hết tiền của, gì gì cũng dành cho Tết. Rồi, sau khi tiếng chuông Giao thừa điểm qua thì chỉ còn lại cảm giác bàng lảng, trống vắng, hụt hẫng, hoang hoải hơn bao giờ hết...

Happy new year - ca khúc mừng Xuân bất hủ của ban nhạc ABBA luôn vang vang mỗi dịp Tết đến Xuân về, nội dung ngấm kỹ lại chẳng có gì vui vẻ, tươi mới cả. Bài hát đã buồn bã ngay từ những câu mở đầu: *"No more champagne, and the fireworks are through..."* (Không còn rượu sâm-panh nữa, và

pháo hoa cũng đã tắt rồi...). Hình như người ta dần quên những đoạn này mà chỉ hăm hờ cuốn theo ánh pháo hoa từng bùng rộn rã cùng lời ca trong điệp khúc *"Happy new year, happy new year, May we all have a vision now and then..."* để cùng gửi cho nhau lời chúc mừng năm mới mà thôi.

"If we don't we might as well lay down and die", liệu có mấy ai để ý rằng, nếu mọi sự trong năm mới không được như ý nguyện thì "có thể chúng ta sẽ bỏ cuộc và ra đi". Chữ "die" được thả nhẹ trong một bài nhạc Xuân! Với nhiều người Việt theo quan niệm cũ, hẳn sẽ nghĩ đến việc kiêng kỵ, không nói về chuyện chết chóc ngày Tết. Nhưng nhóm ABBA đã nói, đã hát và chẳng phải là người ta vẫn ngân nga suốt mấy chục năm nay rồi đó sao.

Nhạc Việt cũng có bài Xuân gần giống với tâm trạng như vậy. Đó là ca khúc Câu Chuyện Đầu Năm của nhạc sĩ Hoài An, sáng tác từ năm 1964. Đi lễ Xuân đầu năm nhưng vẫn không sao quên được cái cảm giác "ruột rối tơ tằm" của 1 năm cũ vừa trải qua, thấp thỏm, hy vọng ngóng trông "may nhiều rủi ít" trong 1 năm mới sắp đến!

Người có suy nghĩ thì

trầm tư, lo lắng ngay cả ở những ngày Xuân, đầu đầu cho những gì xảy ra sắp tới. Người vô tâm thì lại xem như dịp Tết là nơi xả tràn, "chơi bốc trời", cho đến gần hết tháng Giêng mà vẫn còn hơi của Tết.

Mời các bạn đọc lại đoạn trích trong bài tùy bút "Sau ngày nghỉ Tết" của tác giả Hữu Sào, viết về tâm trạng của những người xưa ở thời điểm trước, trong và sau Tết Nguyên Đán, đăng trên báo năm 1934, từ 90 năm trước: *"Nói tóm lại, hết thầy mọi người đều vì Xuân mà được chơi bồi thỏa thích. Song, cái thú chơi Xuân, tuy là chính đáng thật, nhưng nó cũng phải có giới hạn như mọi cái thú khác, thì nó còn là thú; nếu chơi quá độ thì thật là có hại. Ta đã từng thấy bao nhiêu người, bao nhiêu gia đình khốn khổ vì Xuân, cái nỗi khốn khổ ấy thiết tưởng trong lúc ngày Xuân là không nên không biết..."*

Rất nhiều công ty cũng đã than trời vì Tết. Loay hoay chạy đua doanh số, đầu đầu tính toán lương thưởng, ráng cho người công nhân có được chút Tết đầm ấm, sung túc... Nhưng rồi, ngay sau Tết là cảm giác chệnh mảng, vẫn còn ham chơi... Giám đốc công ty nào sau Tết cũng như ngồi trên lửa, vui gì nổi giai đoạn này!

Ca khúc *Ly Rượu Mừng* của nhạc sĩ Phạm Đình Chương, bài hát Xuân mới được cho phép trình diễn lại mấy năm gần đây không ngẫu nhiên mà được nhận xét là "kinh điển". *"Tính chất kinh điển hiểu theo nghĩa không một thành phần nào của xã hội bị bỏ quên. Và, một cách ý thức, tác giả, đã sắp lại bậc thang giá trị của các thành phần xã hội, với lòng trân trọng, biết ơn của mình"* (theo nhà thơ Du Tử Lê). Mùa Xuân, ngày Tết, cả đất trời chan hòa, *"không một ai bị bỏ quên"*: từ anh nông phu, người thương gia, người công nhân... cho đến bà mẹ già, người binh sĩ, đôi uyên ương đắp xây hạnh phúc, tất cả đều chan hòa, *"Ước mơ hạnh phúc nơi nơi/ Hương thanh bình dâng phơi phới..."*. Có lẽ đây là chút tươi tắn còn lại, đáng để mong chờ trong mỗi mùa Xuân đến, Tết sang!

"Nhân ngày Xuân mát mẻ, trong mình ta có thêm sức mạnh, ta nên dùng sức mạnh ấy mà làm cho tinh thần ta ngày một mở mang, thân thể ta ngày một tráng kiện, rồi ta mới lo toan được những công to việc lớn, có thể làm cho nước mạnh dân giàu" (Sau ngày nghỉ Tết" của tác giả Hữu Sào).

LH

TPB NGUYỄN MINH QUANG

Sinh năm 1947

Số quân 67/823.327

Cấp bậc Hạ Sĩ.

ĐƠN VỊ: Đại đội Trinh sát Trung đoàn 9, SĐ 5/BB. Bị thương cụt đuôi trái sát háng ngày 16/1/1971 tại sân bay Snoul, Cam Bốt (Miên).

HOÀN CẢNH: Bệnh lao, vợ bỏ sống một mình, suy dinh dưỡng nặng.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc ông Nguyễn Minh Quang:

ĐỊA CHỈ: 384 K4, ấp 9, xã Lương Hòa, huyện Bến Lức, tỉnh Long An.

ĐIỆN THOẠI: 085 631 8973

TPB HUỖNH THANH BÌNH

Sinh năm 1954

Số quân: NQ/872795

ĐƠN VỊ: Nghĩa quân, chi khu Tri Tôn, tiểu khu Châu Đốc (trinh sát).

Ông bị cụt hai tay, mù 1 mắt, ở vùng quê nghèo khổ.

HOÀN CẢNH: bị thương và vợ bị tai biến, con cái nghèo nên bữa no, bữa đói. Cần có người giúp đỡ thường xuyên.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc ông Huỳnh Thanh Bình:

ĐỊA CHỈ: 334 ấp Tô Hạ, xã Núi Tô, huyện Tri Tôn, An Giang

ĐIỆN THOẠI: 035.7466.871

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quả phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- TĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SĐ: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SĐ23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- BĐQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

ĐPQ: Số quân Địa Phương Quân, lấy năm sinh làm hai số đầu.

CLQ: Số quân của Chủ lực Quân, lấy năm sinh +20= hai số đầu (Ví dụ sinh năm 1940, số quân là 60/000).

khi cần....

các loại dịch vụ

share phòng

bán nhà

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

<https://baotreravot.com>

thư tình

Một chàng sinh viên nhờ bạn mình chuyển thư tình đến người yêu tên Hạnh bên khu ký túc xá nữ. Mấy bạn tò mò lên giở ra đọc trộm trước, thấy viết toàn những lời tình tứ, cuối thư có câu:

“Vì bạn cười, bạn làm cuộc sống này đẹp hơn”

THÍCH NHẤT HẠNH

Đám bạn khoái quá, học theo. Thế là về sau, ở cuối những lá thư gửi sang khu nữ đều ghi: Thích Nhất Phượng, Thích Nhất Huệ, Thích Nhất Nguyệt, Thích Nhất Linh... đủ các kiểu!

NGUYỄN THANH BÌNH (EMAIL)

BẢO HUÂN

người tốt

Bà nọ đi xem Hội chợ, đánh rơi chiếc ví. Hốt hoảng đi tìm thì gặp một cậu bé mang đến trả.

Bà mở ví ra kiểm tra thì ngạc nhiên:

- Thật lạ, trong ví bác chỉ có 3 tờ 100 đô. Vậy mà bây giờ lại trở thành 30 tờ 10 đô như này?
- Lần trước con cũng lượm được giỏ xách, trả cho cô kia. Cô ấy bảo không có tiền lẻ để thưởng.

PHẠM NGƯỠNG NGUYÊN (SG, EMAIL)

BẢO HUÂN